

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/18 • 4 Mayıs 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

1 Mayıs'ın
coşkusu ve
kararlılığıyla...

Devrimci
sınıf
kavgasına!

İÇİNDEKİLER

Coşkulu, yaygın ve kitlesel	
1 Mayıs.....	3
BDP heyetinin ABD gezisi.....	4
Yüzbinlerce işçi ve emekçi Taksim	
Meydanı'nı doldurdu.....	5-6
İzmir'de coşkulu ve kitlesel	
1 Mayıs.....	7
Ankara'da kitlesel ve coşkulu	
1 Mayıs!.....	8
Bursa'da iki 1 Mayıs.....	9
Türkiye'nin dört bir yanında	
1 Mayıs kutlamaları.....	10-11
Kürdistan'da kitlesel 1 Mayıs.....	12-13
1 Mayıs'ta iş cinayetleri.....	14
TOGO'da direniş başladı!.....	15
Devrimci mirası yaşatmak,	
daha ileriye taşımakla	
mümkündür!.....	16-17
1 Mayıs dünya genelinde coşkuyla	
kutlandı.....	18-19
Almanya'da 1 Mayıs.....	20-21
Avrupa'da 1 Mayıs.....	22
Özelleştirmenin önündeki hukuki engeller	
kaldırıldı.....	23
“Karar; cezasızlıktır, karar beraattir,	
karar yargısız infazı	
aklamaktır!”.....	24
Karadağ cinayeti davasında 7.	
duruşma.....	25
Fethiye davası üzerine.....	26-27
İzmir Öğrenci Kurultayı	
üzerine.....	28-29
“Dilimin sınırları,	
dünyamın sınırlarıdır!”.....	30
Mücadele Postası.....	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/18 * 4 Mayıs 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,

Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, tüm dünyada ve Türkiye'de büyük bir coşku, kitlesellik ve yaygınlıkla kutlandı.

Dünyanın bir dizi ülkesinde milyonlarca işçi ve emekçi alanlara çıkarak kapitalist sömürüye, faşist baskıya, ırkçılığa, emperyalist savaş ve saldırganlığa, işsizliğe, açlık ve yoksulluğa karşı öfke ve tepkisini ortaya koydular. Yeni bir dünya ve gelecek özemlerini dile getirdiler.

1 Mayıs Türkiye'de de 110 merkezde yüzbinlerce işçi ve emekçinin katıldığı miting ve eylemlerle coşkulu ve kitlesel bir tarzda kutlandı. Bu yılki 1 Mayıs kutlamaları gerek kitleselliği, gerek coşkusu gerekse yaygınlığı bakımından geçen yıllardaki 1 Mayıs kutlamalarına göre daha güçlü gösterilere sahne oldu. 1 Mayıs kutlamaları aynı zamanda başta Diyarbakır almak üzere birçok Kürt ilinde de gerçekleşti.

Kuşkusuz kutlamaların merkezi Taksim Meydanı'ydı. Dost-düşman tüm güçler, gözlerini Taksim'deki 1 Mayıs kutlamalarına dikti.

Taksim 2012 1 Mayısı, kitleselliğin ve mücadele kararlılığının öne çıktığı görkemli gösterilerden birine daha sahne oldu. 500 bin işçi, emekçi ve genç tek yürek halinde sermaye devletinin faşist baskı ve terörüne, emperyalist savaş ve saldırganlığa, kapitalist sömürü ve yıkım politikalarına karşı tepki ve öfkesini dile getirdi.

Dinci-gerici AKP'nin Truva atları vasıtasıyla 1 Mayıs'ı bölmeye ve dolayısıyla zayıf düşürmeye yönelik hesapları büyük ölçüde boşa çıkarıldı. Sendikal ihanetin sınıf saflarından sökülüp atılmasının zeminlerini güçlendirdi.

1 Mayıs tablosu aynı zamanda Amerikancı sermaye hükümetinin sosyal yıkım politikalarının sonuçlarına, Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesine karşı yürütülen imha ve inkar politikalarına, bölge halklarına yönelik saldırganlığa ve savaş çığırtkanlığına, gençliğin geleceksizliğe ve karanlığa mahkum edilmesine karşı önemli bir mücadele dinamiğinin ve potansiyelinin biriktiğini de gösterdi.

Gazetemizin bu sayısında 1 Mayıs gündemine geniş bir yer ayırdık. Dünyadaki ve Türkiye'deki tüm 1 Mayıs kutlamalarına en geniş biçimde yer vermeye çalıştık.

2012 1 Mayıs'ına ilişkin bu geniş sunumun 1 Mayıs'ın tablosunun doğru ve isabetli değerlendirmelere konu edilmesi bakımından işlevsel olacağı inancını taşıyoruz. Okurlarımızın 1 Mayıs tablosunu bu gözle değerlendireceklerini umuyoruz.

Kuşkusuz sınıf devrimcileri 1 Mayıs tablosunu kendi cephelerinde çeşitli yönleriyle ele alıp değerlendireceklerdir. Bu tablodan çıkarmaları gereken dersler ve deneyimler mutlaka olacaktır.

Bahar dönemini yaygın ve etkili bir faaliyete konu eden sınıf devrimcileri, 1 Mayıs'tan aldıkları güçle önümüzdeki döneme yüklenmeli, 1 Mayıs'ın açığa çıkardığı mücadele dinamiklerini örgütlemek konusunda seferber olmalıdırlar.

Coşkulu, yaygın ve kitlesel 1 Mayıs...

Yüzbinler neo-liberal yıkıma, faşist baskılara, saldırganlık ve savaşa hayır dedi!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, dünyada olduğu gibi Türkiye’de de yaygın, kitlesel ve coşkulu kutlamalara sahne oldu. İstanbul, İzmir, Ankara başta olmak üzere 110 merkezde gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamalarına katılım yüksekti. Yüzbinlerce işçi, emekçi, kadın ve genç talepleri, özlemleri ve coşkularıyla alanları doldurdular.

Alanlardan yansıyan kitlesellik, coşku ve kızılık, sermaye iktidarı ile Truva atlarının 1 Mayıs kutlamalarını parçalayıp zayıflatma girişimlerinin fiyaskoyla sonuçlandığını gösterdi. 1 Mayıs’ı provoke etmeye çalışan devlet görevlileri ile kutlamaları parçalayan sermayenin Truva atları karşılarında yüzbinlerin mücadele azmi ve coşkusunu buldular.

Sermaye ve emperyalistlerin hizmetindeki AKP’nin hem iç hem dış politikada izlediği saldırgan politikalara karşı biriken tepki ve öfke, işçi sınıfının özgürleştirdiği meydanlarda açığa çıktı. Gerici rejimin saldırılarına uğrayan, hakları gasp edilen, ayrımcılığa maruz kalan, yaşam alanları yağmalanan, gelecekleri karartılmak istenen, kısacası sömürü ve baskı biçimlerinin bin bir çeşidiyle karşılaşan toplumun emekçi kesimleri, 1 Mayıs alanlarında sorunlarını dile getirip taleplerini haykırdılar.

Taşıdıkları pankartlar, dövizler, yükselttikleri şiarlar ve dile getirdikleri talepler, yüzbinlerin Amerikancı AKP iktidarının icraatlarına tepkili olduğunu gözler önüne serdi. Neo-liberal politikaların yıkıcı sonuçlarına, Kürt hareketine karşı yürütülen kirli savaşa, Suriye şahsında komşu halkları hedef alan savaş çıkırtkanlığına ve gelinen yerde sanatçıları da vurmaya başlayan gerici faşist saldırganlığa karşı alanlara çıkan yüzbinler, sömürü ve kölelikten arınmış, özgürlük, eşitlik ve kardeşlik içinde yaşayabilecekleri sosyalist bir dünya özlemini dile getirdiler.

1 Mayıs alanlarını dolduran işçi, emekçi ve gençlerin çoğu reformist kortejlerde yürüdü. Buna karşın devrimci önderler ile devrim şehitlerine özel bir ilgi gösterildi, kızıl bayraklar dalgalandırıldı, devrim ve sosyalizm şiarları yükseltildi, işçilerin birliği, halkların kardeşliği şiarı onbinler tarafından haykırıldı...

Kitlelerdeki devrimci dinamizm ile ufku düzen sınırlarını aşamayan reformist parti ve çevrelerin çizgisi çelişik bir tablo yaratsa da, bu durum, ileri işçilerin, emekçilerin ve gençliğin gerçek kurtuluşun devrimde, özgür geleceğin sosyalizmde olduğunu hissettikleri gerçeğini ortadan kaldırmıyor. İlerici ve devrimci güçlerin, pek çok sorunla karşı karşıya bulunmalarına rağmen 1 Mayıs kutlamalarında özel bir yer tutabilmeleri, işçi ve emekçilerdeki bu bilinçle de yakından bağlantılıdır.

1 Mayıs’ın bu kızıl tablosu egemenleri fazlasıyla rahatsız ediyor. Bu rahatsızlığı farklı icraatlarla dış vuran dinci-Amerikancı iktidarla işbirlikçileri, bir yandan tehditler savurup ortamı provoke etmeye çalıştılar, diğer yandan 1 Mayıs’ı sahiplenme pozları takındılar. Bu konuda da uğursuz rolünü oynayan “yandaş” sermaye medyası da, 1 Mayıs’ı “herkesin

1 Mayıs alanlarında açığa çıkan devrimci dinamiklerin örgütlü işçi sınıfı önderliği altında birleştirilmesi kritik önemdedir. Bu mücadele dinamizminin 2 Mayıslar’a taşınamaması durumunda, dinci-gerici iktidarın içe ve dışa dönük saldırganlığa devam edeceğinden kuşku duyulmamalıdır.

bayramı” ilan ederek, sınıfsal özünü ve devrimci mirasını yok etme çabasıydı.

Tandoğan’da kutlama yapan sermayenin Truva atlarının işçi ve emekçi düşmanı AKP’li bakanı kürsüye davet etmeleri ise, bu düşkün takımı adına ihanetin üst bir boyuta taşınmasının yanı sıra, “1 Mayıs herkesin bayramıdır” safsatasını inandırıcı kılmaya çabasıdır aynı zamanda. Bu arada yıllardır 1 Mayıslar’da işçi ve emekçilerin üzerine polis ordusu salan dinci-gericiliğin şefleri de birden “işçi dostu” oluverdiler. Tayyip Erdoğan’dan Abdullah Gül’e, Bülent Arınç’tan Cemil Çiçek’e AKP şeflerinin 1 Mayıs mesajları yayınlamaları da, aynı rezil planın bir parçasıdır.

Egemenler cephesinin kirli ve sefil çabalarına karşın, çıkarları birbirine zıt iki sınıfın, uzlaşmaz iki dünyanın karşı karşıya geldiği 1 Mayıs’ta, alanlardan yansıyan coşku ve kitlesellik büyük bir önem taşıyor. Zira dinci-Amerikancı iktidarın pervasız saldırganlığına rağmen ortaya çıkan devrimci dinamikler, baskı ve zorbalığın işçi ve emekçileri sindiremediğini ortaya koymakla kalmıyor, saldırıları püskürtebilmenin potansiyellerine de ışık tutuyor.

Vurgulamak gerekiyor ki, 1 Mayıs alanlarında sergilenen mücadele kararlılığının sermaye iktidarı üzerindeki baskı ve zorbalığına karşın, işçi sınıfının

mücadelenin 1 Mayıs alanlarından 2 Mayıslar’a taşınmasıyla mümkün olabilir. Mücadele dinamiklerinin heba olmaması için, neo-liberal yıkım saldırılarına, faşist baskı ve zorbalığa, saldırganlık ve savaş politikalarına karşı mücadelenin aynı kararlılıkla, 2 Mayıslar’da da sürdürülmesi şarttır.

1 Mayıs alanlarında açığa çıkan devrimci dinamiklerin örgütlü işçi sınıfı önderliği altında birleştirilmesi kritik önemdedir. Bu mücadele dinamizminin 2 Mayıslar’a taşınamaması durumunda, dinci-gerici iktidarın içe ve dışa dönük saldırganlığa devam edeceğinden kuşku duyulmamalıdır. Bu pervasız saldırganlığın devamı ise, işçi sınıfı başta olmak üzere 1 Mayıs alanlarında öfkesini haykırıp taleplerini yükselten tüm emekçilerin daha ağır sorunlarla karşılaşmaları anlamına gelecektir.

1 Mayıs alanları, işçi ve emekçilerin sermaye ve emperyalistlerin hizmetindeki dinci gericilerin saldırılarını sineye çekmek zorunda olmadıklarını, tersine, aynı mücadele azmi ve kararlılığıyla bu gerici zorbaları dize getirmenin mümkün olduğunu göstermiştir. O halde işçi sınıfı ve müttefiklerinin devrimci dinamizmini 2 Mayıslar’a da taşımak için seferber olmalı, 1 Mayıs’a hazırlık sürecindeki tempoyu düşürmeden devrimci bir sınıf hareketini geliştirme mücadelesine dört elle sarılmalıyız.

BDP heyetinin ABD gezisi...

Washington'daki savaş baronları Kürt halkının derdine درمان olamaz!

Türk sermaye devleti/AKP iktidarı, Kürt hareketini ezip teslimiyete zorlamak amacıyla yürüttüğü kirli savaşı bahar mevsiminin gelmesiyle daha da tırmandırdı. Washington'daki efendilerinden aldığı desteğin de etkisiyle Kürdistan dağlarını savaş alanına çeviren dinci-gerici iktidar, psikolojik savaş kampanyasını da, “organik gazeteciler” yönetimindeki ‘yandaş/yardakçı’ medya aracılığıyla yürütüyor. Kirli savaşı meşrulaştırabilmek için çırpınıp duran medyadaki tetikçi takımı herhangi bir yasa, kural veya ahlaki değer tanımadan uğursuz misyonunu oynuyor.

Hem yayılcı emellerine ulaşabilmek hem Washington'daki efendilerine yaranmak için “etkin tetikçilik” misyonuna sarılan dinci-Amerikancı iktidarın şefleri, her adımda karşılarına çıkan Kürt sorunundan kurtulmak istiyorlar. Ancak bunu Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik taleplerini kabul ederek değil, zorbalıkla ezerek, sindirerek yapmaya odaklanmış haldeler. Savaşın tırmandırılması, bu konuda bir an önce sonuca ulaşma histerisinden de kaynaklanıyor.

Pek çok kere vurgulandığı üzere, dinci-gerici iktidarın bu kaba saldırganlığı, Pentagon'un savaş baronlarının desteği sayesinde mümkün olmaktadır. Bölgesel gericiğin modeli ve kalesi olarak tahkim edilen dinci-Amerikancı iktidar, bölge halklarına olduğu kadar Kürt halkına da düşmanlık esasına dayalı bir politika izliyor.

Tüm olgular, savaşı tırmandıran AKP iktidarı ile ona destek veren Washington'daki efendilerinin gündeminde Kürt halkının demokratik taleplerinin karşılanması diye bir maddenin bulunmadığına işaret ediyor. Tersine, dinci-Amerikancı iktidarın önceliği ne pahasına olursa olsun tasfiye planını uygulamaktır. Bu konuda zorlanan AKP, ABD'nin desteğinin yanısıra Barzani'yi de kullanmaya çalışıyor. “Çözüm” sundukları Washington destekli plan ise, Kürt halkının haklı taleplerini karşılamayı değil, kırıntılar karşılığında Kürt hareketini tasfiyeyi temel alıyor.

Böylesi bir süreçte ABD'ye giden BDP heyetinin, savaş baronları nezdinde destek arayışına girmesi, dikkat çekicidir. Zira başta Kürt sorunu olmak üzere bölgedeki tüm sorunların birinci derecen sorumlusu olan emperyalist güçlerden ezilen halklara fayda gelmesini beklemek, eşyanın tabiatına aykırıdır. Bu zorbarların ellerinin değdiği her yer -Afganistan, Irak, Libya vb. örneklerde görüldüğü gibi-, yakılıp yıkılıyor.

Görünen o ki, bölgesel konjonktürün, ABD'yi Kürt sorununun çözümü yönünde çaba sarf edeceğine dair bir beklenti var Kürt hareketinde. Barzani'yle yapılan üst düzey görüşmelerin ardından ABD Dışişleri Bakanlığı görevlilerinin BDP liderlerini ağırlaması, makale yayınlayan yönetime yakın bazı isimlerin, AKP'nin artık Kürt sorununa çözüm bulması gerektiğini dile getirmeleri, bu yönlü beklentileri güçlendirmiş görünüyor.

BDP Eşgenel Başkanları Selahattin Demirtaş ve Gültan Kışanak ile BDP Van Milletvekili Nazmi Gür ve Demokratik Toplum Kongresi (DTK) Başkanı Ahmet Türk'ten oluşan heyetin harcadığı çaba,

Bu koşullarda dinci-Amerikancı iktidar ile Washington'daki ağababaları, Kürt hareketini teslimiyete zorlayıp, Kürt sorununa iğreti çözüm vaat etmeye başladılar. BDP heyetinin ABD gezisi de bu gelişmelere bağlı olarak gündeme gelmiş görünüyor.

ABD'de bazı çevrelerden Kürt sorununun çözümü konusunda beklenti olduğu izlenimi yaratıyor.

Resmi ve yarı resmi kurumlarda konuşmalar yapan BDP liderlerinin programının günlerce sürmesi, son günlerde Kürt sorununun çözümü konusunda yapılan açıklamaların sıklaşması, konuya dair yayınlanan makale sayısındaki artış vb... Tüm bunlar, emperyalist ABD rejiminin Kürt sorununa iğreti bir çözümü gündeme getirdiği izlenimini güçlendiriyor.

Görünen o ki, başta Suriye olmak üzere bölge halklarına karşı girişilecek saldırılarda Ankara'daki işbirlikçi takımını rahatlatmak isteyen savaş baronları, Kürt sorununu aradan çıkarmaya veya kontrol altına almaya çalışıyor. Belli ki, Ankara'daki işbirlikçi takımının buna ihtiyacı var. Nitekim Suriye'nin yanısıra Irak ve giderek İran'la da gerginlik yaşayan AKP iktidarının son günlerde sıkışmaya başladığı dikkatlerden kaçmıyor. İçeride savaş yürüten bir iktidarın komşu halklara karşı “aktif tetikçilik” yapmasının zorluğu son aylardaki gelişmelerle daha da belirgin bir hal aldı.

Bu koşullarda dinci-Amerikancı iktidar ile Washington'daki ağababaları, Kürt hareketini teslimiyete zorlayıp, Kürt sorununa iğreti çözüm vaat etmeye başladılar. BDP heyetinin ABD gezisi

de bu gelişmelere bağlı olarak gündeme gelmiş görünüyor. Söylendiği üzere gezi önceden planlanmış olsa bile, ABD Dışişleri Bakanlığı'nın şu günlerde müspet bir yanıt vermesi, tam da sözünü ettiğimiz son günlerdeki gelişmelerle bağlantılı olsa gerek.

BDP heyetinin ABD gezisi sırasında verdiği mesajlar, Obama yönetiminden bir beklentileri olduğu izlenimi verecek cinstendir. Kürt hareketini bir realite olarak kabul ettirme yönünde harcanan çaba, sorunların ifade edilişi, önerilen çözüm ve bu yönde talep edilen destek ve rejime yakın “düşünce kuruluşları” kürsülerinden dile getirilenler... Tüm bunlar, AKP iktidarının ABD'nin baskısıyla çözüme yönelebileceği beklentisinin güçlendiğine işaret ediyor.

ABD emperyalizmi ile Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi tetikçilerin izlediği politika, bölge halklarını ortaçağ karanlığında boğup köleleştirmeyi hedefliyor. Böyle bir politikadan Kürt halkının payına özgürlük düşmesi mümkün değil.

1 Mayıs alanlarındaki tablodan da yansıdığı üzere, işçi sınıfı gibi ezilen halkların da özgürleşmesinin yolu, işçilerin birliğini halkların kardeşliğini pekiştiren mücadele çizgisinin güçlendirilmesinden geçiyor.

Yüzbinlerce işçi ve emekçi Taksim Meydanı'nı doldurdu...

“Yaşasın 1 Mayıs! Biçi 1 Gulan!”

1 Mayıs 2012 | Taksim

1 Mayıs alanı Taksim bir kez daha yüzbinlerce işçi ve emekçinin katıldığı kitlesel ve coşkulu bir buluşmaya tanıklık etti.

İşbirlikçi-ihanetçi sendikal çetelerin Taksim'den kaçarak 1 Mayıs'ı bölme ve düzen güçlerinin 1 Mayıs'ın içini boşaltma girişimlerine rağmen sendika ve meslek örgütleri, ilerici ve devrimci sol güçler, demokratik kitle örgütleri ile işçi ve emekçiler Taksim'e akarak alanı hınca hınç doldurdu.

Politik şiarların belirgin bir şekilde öne çıktığı ve devrimci bir atmosferde geçen Taksim 1 Mayıs'ında yüzbinler sermaye hükümeti AKP eliyle hayata geçirilen saldırılara karşı direnme ve mücadele etme mesajı verdi.

Emperyalist saldırganlık, kapitalist sömürü ve faşist baskı başlıkları üzerinden birçok saldırıya dikkat çekilen Taksim 1 Mayıs'ında, iş cinayetlerine dönük özel vurgular yapıldı. '77 1 Mayıs katliamının sorumlularının yargılanması talebi de Taksim 1 Mayıs'ının öne çıkan vurgularındandı. Çok sayıda konuşmada ifade edilen bu talep, Taksim Meydanı'na asılan dev pankartlarla da öne çıkarıldı.

2012 Taksim 1 Mayıs'ının öne çıkan bir diğer noktası ise çok dilli yönü oldu. Kürt sorununun ağırlıklı olarak “demokratik ve barışçıl çözüm” reformist talebi çerçevesinde ele alındığı Taksim 1 Mayıs'ında, Kürtçe başta olmak üzere ezilen halkların anadil talebi belirgin biçimde öne çıkarıldı. Bu çerçevede, alandaki yüzbinler 21 farklı dilden selamlanırken, ortak metinlerde ve müzik programlarında da Kürtçe öne çıkarıldı.

Taksim 1 Mayıs'ının öne çıkan bir diğer vurgusu ise “İşçilerin birliği, halkları kardeşliği” şiarı oldu. Çok sayıda pankartta yer bulan bu şiar, alandan da sık sık haykırıldı.

Üç koldan yürüyüşlerle Taksim kucaklandı

Yüzbinlerce işçi, emekçi ve genç üç koldan Taksim Meydanı'na yürüdü. Şişli'den 10.30, Tarlabası ve Gümüşsuyu üzerinden ise saat 11.00 sularında yürüyüşe geçen yüzbinler Taksim Meydanı'nı boydan boya doldurdular. The Marmara Otel'i önünde kurulan kürsüden ve kürsünün yanındaki dev ekranlardan miting programını takip eden yüzbinler, oldukça uzun

süren programa ve yoğun sığağa rağmen slogan ve marşlara gün boyunca ara vermeden katıldılar.

Şişli'den coşkulu ve kitlesel yürüyüş

Şişli kolunun sağ tarafında Sendikal Güç Birliği Platformu bileşeni Türk-İş'e bağlı sendikalar ile Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu bileşeni sendikalar yürüdüler. Türk-İş'e bağlı sendikaların arkasında ise aralarında BDSP, DHF, Mücadele Birliği Platformu, HDK bileşenlerinden ESP, Partizan ve SDP ve Devrimci Hareket'in de bulunduğu sol güçler yürüdü.

BDSP kızıl kortejiyle dikkat çekti

İstanbul'un emekçi semtleri ve sanayi havzalarında haftalardır Taksim 1 Mayıs'ına çağrılar yapan BDSP, saat 9.30'da Şişli Cami önünde toplandı. Komünistler oldukça etkili bir görselliğe sahip olan canlı kortejleriyle ve coşkulu sloganlarıyla dikkat çektiler.

BDSP kortejinin en önünde Marks, Engels ve Lenin'in resimlerinin yer aldığı sancaklardan oluşan özel bir kortej yer aldı. Sancaklarda Mustafa Suphi, Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypakkaya ile birlikte, parti şehitlerinin fotoğrafları taşındı.

Kitleselliği ve kızılılığı dikkat çeken BDSP kortejinde ana pankart olarak “Parti, sınıf, devrim” pankartı taşındı. Büyük boy BDSP flamalarının ardından ise “Yaşasın Marksizm Leninizm! Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!”, “Kahrolsun sermaye iktidarı! Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!”, “Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!” ve “Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!” pankartları sıralandı. Yüzlerce işçi ve emekçinin yer aldığı kortej kızıl bir renge büründü.

BDSP kortejindeki disiplin, atılan sloganların canlılığı ve coşkusunda da kendini gösterdi. Devrim ve sosyalizm şiarlarının yanısıra, halkların kardeşliğine vurgu yapan sloganlar atıldı. Yapılan konuşmalarla ücretli kölelik düzenine karşı, devrim mücadelesine katılım çağrısı yapıldı.

Metal İşçileri Birliği “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!” pankartı ile kortejde yer aldı.

Alana “Denizler'in yolunda düzene başkaldırıyoruz!” şiarı ile çıkan Ekim Gençliği kortejinde de büyük boy flamalar taşındı. “Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm! Biçi Yek Gulan, Yaşasın 1 Mayıs!” pankartını en önde taşıyan genç komünistlerin sloganlarında da devrim sosyalizm ile halkların kardeşliği vurgusu vardı. Eğitimin ticarileşmesine karşı, eşit parasız, bilimsel anadilde eğitim için de mücadele çağrısı yapıldı.

Türk-İş'in kaçınılığına yanıt

Türk-İş'in 1 Mayıs kaçınılığına karşı tutum alan ve 1 Mayıs'a Taksim'de katılarak sağ şeridin en önünde toplanan Sendikal Güç Birliği Platformu bileşeni sendikalar pankartlarıyla sıralandılar. Tüm kortejlerden 1 Mayıs coşkusu yansırken, Türk-İş'e, sermayenin saldırılarına ve AKP'ye tepkiler ön plandaydı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Güç Birliği pankartı arkasında Basın-İş, Belediye-İş, Deri-İş, Hava-İş, Kristal-İş, Petrol-İş, Tek Gıda-İş, Tez-Koop-İş, TÜMTİS, TGS'nin yanısıra Harb-İş, Liman-İş, Haber-İş, Selüloz-İş ve taşeron işçileri pankartları dikkat çekti. Özellikle Petrol-İş kortejlerinde genç işçilerin ağırlıkta olduğu gözlemlenirken direnişçi Hey Tekstil işçileri de bu kortejde yürüdüler.

Belediye-İş kortejinde ise taşeron köleliğine karşı mücadele çağrısı yapan pankartlar göze çarpıyordu. Kampana Deri işçilerinin yer aldığı Deri-İş korteji kitleselliği ve coşkusuyla dikkat çekti. Hey Tekstil işçileri düzenli kortejleri, attıkları sloganlarla coşkularını alana yansıttılar. Harb-İş üyeleri, sendikal ihanete “Türk-İş istifa!” sloganı atarak öfkelerini yansıttılar.

Türkiye Gazeteciler Sendikası pankartı arkasında “Dışarıdaki gazeteciler” pankartı açarak yürüyen basın mensupları, basın üzerindeki baskılara dikkat çektiler.

“No Pasaran” yazılı sarı-lacivert pankartı ile yürüyüşe katılan Fenerbahçe taraftar grubunun korteji oldukça canlıydı.

Sultanbeyli Alevi Gençliği, Dersim Dernekleri Federasyonu, Çağdaş Avrasyahılar, ADAM-DER, Altınokta Körler Derneği İstanbul Şubesi ile birlikte çeşitli yöre dernekleri de yürüyüşte yer aldı.

DHF'liler, üzerinde İbrahim Kaypakkaya'nın resminin olduğu “Emperyalist saldırganlığa ve faşist teröre geçit vermeyeceğiz!” pankartı ile birlikte, iş cinayetleri, kadına yönelik şiddeti konu alan pankartlar taşıdılar. En önde ellerinde resim ve flamalar taşıyan çocuklardan oluşan ayrı bir kortejin yer alması oldukça ilgi çekiyordu. DHF, katılımıyla ilgi çeken kurumlardan.

Şişli kolu Taksim'in ana gövdesini oluşturdu

1 Mayıs katılımının ana gövdesini oluşturan Şişli kolunun sol tarafında önde DİSK'e bağlı sendikalar sıralandı. Bu kolda Enerji-Sen, Oyuncular Sendikası, Devrimci 1 Mayıs Platformu (Emek ve Özgürlük Cephesi, Kaldıraç, Halk Cephesi, Proleter Devrimci Duruş), Sokak Kültür Derneği, PSAKD ile Fenerbahçe Sol Açık Taraftar Grubu, Galatasaray Tek Yumruk Taraftar Grubu, Beşiktaş Çarşı Grubu'nun aralarında

1 Mayıs 2012 | Taksim

1 Mayıs 2012 | Taksim

bulunduğu bir dizi kurum yürüdü.

DİSK içerisinde Genel-İş, Birleşik Metal-İş, Nakliyat-İş sendikalarının kortejleri katılımları ve coşkularıyla dikkat çekerken Halk Cephesi korteji de katılım ve disiplini yönünden öne çıkan bir diğer kortejdi. 1 Mayıs alanının genelinde olduğu gibi bu kolda da irili ufaklı olan kendi kimliği ve bakışını alana taşıyan özgün kurumlar bulunuyordu. Kadıköy Lisesi mezunlarından Mülkiyeliler Birliği'ne, Pomaklardan Çerkezlere, Hemşinliler Derneği'nden Alevi kurumlarına kadar çok geniş bir yelpazeden katılım vardı. DİSK kortejinin ve Şişli kolunda yer alan ilerici, devrimci örgütlerin toplamında bu kolda kırmızı renk yoğun olarak öne çıktı. Pankartlardan bayraklara, önlüklerden şapkalara kadar işçi ve emekçiler kırmızı bir yol görüntüsü verdiler. Bireysel katılımların da çok büyük bir kısmı bu güzergah üzerinde gerçekleşti.

DİSK kortejinde coşkulu katılım

DİSK kortejinin en önünde kırmızı karanfillerle 1 Mayıs yazılı çelenk taşındı. Yeni saldırı politikalarına hayır! İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!" ana pankartında açık ağız anahtar taşıyan el figürü dikkat çekti.

İş cinayetlerinde yaşamını yitiren ve yaralanan ailelerin yakınları, Şişli kolu yürüyüşe başlamadan önce Taksim'e doğru harekete geçtiler. İşçi aileleri "Unutmadık, unutturmayacağız" pankartını açarak yürüyüşe başladılar.

Bursa'dan Bosch işçilerinin de yer aldığı Birleşik Metal kortejinde Gebze, Kocaeli, Trakya, Düzce, İstanbul 1 ve 2 No'lu şubelerinin örgütlü olduğu fabrikalar kendi pankartlarını açarak yürüdüler. Büyük bir coşkunun hakim olduğu kortejde Isuzu, Legrand, Penta, Ejot Tezmac, Arfesan, Termo Makine, Güven Elektrik, Alstom, AD Demirel ve pek çok fabrikadan işçiler yürüdü. Örgütlenme mücadelelerini sürdüren Sanel Elektronik'ten işçilerin "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganı atmaları dikkat çekti. Penta ve Isuzu işçileri de yürüyüş sırasında hep bir ağızdan Avusturya İşçi Marşı'nı söylediler. Ejot Tezmac işçileri fabrikada giydikleri kırmızı tişörtleri ve yürüyüş boyunca canlı sloganlarıyla öne çıkıyordu. Birleşik Metal kortejinde ayrıca kızıl bandanalar takmış olan sendikalı kadınlar yürüdüler.

Yanısıra Lastik-İş, Emekli-Sen, Sosyal-İş'in de aralarında bulunduğu pek çok sendika bu şeritte yürüdü.

Bu şeritte öne çıkan bir başka kortej ise Dev Sağlık-İş ve Enerji Sen kortejleriydi. Taşeron köleliğinin işlendiği bu kortejlerin coşkusu ve mücadele isteği görülüyordu. Direnişteki Samsun Gazi Devlet Hastanesi işçileri ve Adana enerji işçileri de bu kortejlerde yürüdü.

Genel-İş Sendikası'nın kortejinde, Trakya bölgesindeki il ve ilçelerden gelen belediye işçileri ile İstanbul şubelerine üye işçiler yer aldılar. Şişli Belediyesi'nde çalışan Genel-İş üyeleri görsellikleriyle ön plandaydı. İş tulumlarıyla ve renkli büyük boy bayraklarıyla dikkat çekiyorlardı. Genel-İş Anadolu

Yakası'ndan işçiler eski genel başkanlarının resminin bulunduğu tişörtlerle alanda yer aldılar. Bu kortejde taşeron köleliğine dikkat çekmek için elleri zincire vurulmuş işçiler yürüdüler. 1 Mayıs öncesinde işlerine geri dönen Maltepe Belediyesi direnişçi işçileri de Genel-İş korteji içerisinde yerlerini aldılar.

Oyuncular alanda

Taksim 1 Mayıs'ında, sanatsal özgürlüğe darbe vuran ve sanatçıları tehdit eden AKP hükümetine ve şeffherine yönelik öfke de oldukça fazlaydı. Sine-Sen, Oyuncular Sendikası ve çeşitli sanat örgüt ve derneklerinin de öne çıkan gündemi sanatın üzerinde yoğunlaşan saldırılardı. Ayrıca bu öfke kendisini, Oyuncular Sendikası kortejindeki kitlesel katılımı gösterdi. Birçok ünlü sanatçının katılımıyla ilgi odağı olan Oyuncular Sendikası kortejinde yüzlerce oyuncunun ve bağımsız katılımı dikkat çekti. DİSK'e bağlı Sine Sen de set emekçilerinin sorun ve taleplerini alana taşımanın yanısıra sanatsal özgürlüğe yönelik saldırıları da gündemleştirdi.

Sol kolda sol hareket ve devrimci güçler arasında öğrenci gençlik pankartları sıralandı. Farklı illerden üniversite toplulukları ve kulüpleri bu kolda yerlerini aldılar.

Tarafar grupları da mücadele dedi

Şişli'den yürüyen kitle içerisinde çeşitli tarafar grupları da bulunuyordu. Geçmiş yıllara kıyasla daha yoğun katılım sağlayan tarafar grupları başta Spor Emek-Sen korteji ardında olmak üzere çeşitli sol güçlerle birlikte yürüdüler. Fenerbahçe ve Beşiktaş tarafar gruplarının "Sivas'ı unutma, unutturma!" sloganı atması ayrı bir anlam taşıyordu.

Sol güçler bu kolun katılımında esas bileşendi. İlerici ve devrimci örgütler sendikalardan sonra alana girdi. Devrimci 1 Mayıs Platformu, Çağdaş Hukukçular Derneği, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği bu kolda öne çıkan ilerici, devrimci güçlerdi. EHP, Devrimci Hareket, TKP 1920 alana yoğunluktan kaynaklı olarak çok geç girdiler.

Gümüşsuyu kolundan yansıyanlar

TTB, TMMOB, İstanbul Eczacılar Odası, İstanbul Diş Hekimleri Odası, İstanbul Serbest Muhasebeciler ve Mali Müşavirler Odası, İstanbul Veterinerler Odası, Halkevleri, TKP, Öğrenci Kolektifleri, HKP, Yol-İş, CHP ve İP'in yer aldığı bu kolun en önünde TTB ve TMMOB kortejleri yürüdü. TTB kortejindeki hekimler sağlıkta dönüşüm ve hekime yönelik şiddete dikkat çektiler. TMMOB ise geçmiş yıllara oranla daha zayıf bir katılımı alandaydı. Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu da bu kolda yürüdü.

Beşiktaş'ta toplanarak Dolmabahçe'ye yürüyen TKP, Halkevleri ve Öğrenci Kolektifleri ise görsellikleriyle dikkat çektiler. "Yaşasın komünistlerin birliği" ana pankartı arkasında sıralanan TKP kortejinde AKP ve Tayyip Erdoğan karşıtlığı öne çıktı. Deri, Kundura ve Tekstil İşçileri Derneği ve TAŞİŞDER bu koldan katıldı.

Tarlabası kolundan yansıyanlar

KESK'e bağlı sendikalar Tarlabası kolunda sağlı ve sollu olarak sıralandılar. Sol şeritte ÖDP, ÜİD-DER ve Has Parti'nin de aralarında bulunduğu kurumlar yürüdü. Kolun sağ tarafında ise KESK'e bağlı sendikaların yanısıra HDK (ESP, SDP, Partizan dışındaki bileşenleri) sıralandı. KESK'e bağlı sendikalar arasında en kitlesel katılımı geçmiş yıllarda olduğu gibi en fazla üyeye sahip Eğitim Sen şubeleri oluşturdu. Eğitim Sen şubelerinde ağırlıklı olarak grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı, Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

KESK'e yönelik baskılar ve Kürt sorunu işlendi. Bu kolda özellikle BDP'nin katılımı dikkat çekiciydi. Kırmızı, sarı ve yeşil renkteki "Biji yek gulan! Yaşasın 1 Mayıs!" yazılı tişörtleriyle kortejlerde sıralanan Kürt gençleri, 1 Mayıs alandaki duruşlarıyla da Taksim 1 Mayıs'ının öne çıkanlarından oldular.

1 Mayıs kürsüsü, sanatsal özerkliğe vurulmak istenen darbeye karşı mücadele kararlılığının vurgulandığı bir kürsüye dönüştü. Sanatçı Aslı Öngören ve Levent Üzümcü'nün sunumuyla başlayan program, mitingin ana programı başlayana kadar Mustafa Alabora, Rutkay Aziz'in okuduğu şiirler ve oyuncu Fırat Tanış'ın yaptığı konuşmayla ilerledi.

Miting programı başladığında ise alandaki coşku doruk noktasına çıktı. Saat 14.00'te tüm Türkiye'deki 1 Mayıs alanlarıyla birlikte Taksim'de de hep bir ağızdan "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganı yükseldi. 1977, 1989, 1996 1 Mayıslarında katledilenlerin isimleri okunarak hep bir ağızdan "burada" denildi.

DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroğlu yaptığı açılış konuşmasında direnenleri selamladı. DİSK Genel Başkanı Erol Ekici, Suriye'ye yönelik emperyalist müdahaleye dikkat çektiği konuşmasında kadın cinayetlerinden kıdem tazminatının gaspına ve toplumsal soruna işaret etti.

KESK Genel Başkanı Lami Özgen, emekçilerin 1 Mayıs'ını Kürtçe ve Türkçe selamladı.

TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı ve TTB Merkez Konseyi Başkanı Eriş Bilaloğlu'nun ardından Sendikal Güç Birliği Platformu adına Tez-Koop-İş İstanbul 5 No'lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca Över söz aldı. Türk-İş yönetimine yönelik eleştirilerini sıralayan Över, 1 Mayıs şehitlerini andı.

Direnişçi işçiler kürsüde

Direnişçi işçiler de 1 Mayıs kürsüsünden söz alarak mücadele taleplerini ve dayanışma çağrılarını alandaki yüzbinlerle paylaştı. Çapa taşeron işçileri, Maltepe Belediyesi direnişçileri, Samsun Devlet Hastanesi direnişçileri, Hey Tekstil direnişçileri, Toros Elektrik direnişçileri ve Kampana direnişçileri kürsüden yaptıkları konuşmalarda sınıf dayanışmasını büyütmenin önemine değindiler.

Maltepe Belediyesi işçileri adına konuşan İlhan Yıldırım, enternasyonal dayanışma çağrısında bulunarak Atina, Lizbon, Kahire'deki sınıf kardeşlerini selamladı. 1 Mayıs'a işbaşı yapmış şekilde girdiklerini ve direnişlerinin kazanımıyla sonuçlandığını belirten Yıldırım, Cansel Malatyalı'nın direnişini de selamladı. Yıldırım konuşmasını, "Yaşasın enternasyonalizm! Yaşasın devrim ve sosyalizm!" diyerek sonlandırdı.

Miting programı, ilerici ve devrimci kurumlar adına Türkçe ve Kürtçe olarak hazırlanan ortak metnin okunmasıyla devam etti. Kürtçe okunan metin ise BDP kitesinden yoğun alkış aldı.

Taksim 1 Mayıs'ı Koma Asmin, Grup Yorum ve Kardeş Türküler'in sahne almasıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

1 Mayıs 2012 | Taksim

İzmir’de coşkulu ve kitlesel 1 Mayıs

KESK, DİSK, TTB, TMMOB ve Türk İş’in örgütleyicisi olduğu 1 Mayıs mitingi Gündoğdu Meydanı’nda 60 bine yakın emekçinin katılımı ile gerçekleşti. Gündoğdu Meydanı’nda alan defalarca dolup boşaldı.

İzmir’de her yıl olduğu gibi, Liman, Basmane, Konak ve Cumhuriyet meydanı ana toplanma yerleri olurken, Türk İş ve Sendikal Güçbirliği Liman kolunda DİSA Basmane kolundan, KESK ve TMMOB ise Konak kolundan alana giriş yaptı.

Alsancak Liman Kolu

Türk-İş ve Türk-İş’e bağlı sendikaların oluşturduğu Sendikal Güç Birliği her yıl olduğu gibi Alsancak Liman’da toplanarak Gündoğdu Meydanı’na doğru yürüyüşe geçti. Belediye-İş, Deri-İş, Teksif, Tek Gıda-İş, Yol-İş, Hava-İş, Demiryol-İş, Genel Maden-İş, Petrol-İş, Türk Harb-İş, Türk Metal, Tez-Koop-İş, Basın-İş, TÜMTİS, Haber İş bu kolda yürürken, TÜMTİS, Petrol-İş Aliaga ve İzmir Şubeleri, Türk Metal ve Tez-Koop-İş’in alana katılımı kitleseldi. Bu kolda işçilerin aileleri ile katılımı dikkat çekiciydi.

Sendikal Güç Birliği alanda “Ayrılmazsınız Yaşasın İşçilerin Birliği” pankartı ile yer aldı.

Sendikal Güç Birliği pankartı ve kitlesinin bir kısmı, canlı ve coşkulu kortejleriyle Türk-İş kortejinin önüne geçti. Bu kolda Billur Tuz ve Savranoğlu direnişçileri, kendi sendikalarının kortejlerinde önlükleri ve aileleriyle yürüdü.

Basmane Kolu

Ağırlıklı olarak DİSK’e bağlı sendikaların yürüdüğü bu kolda ana toplanma noktası DİSK Birleşik Metal İş’in önü oldu. Saat 11.00’de BMİS, Genel-İş, Sosyal-İş, Lastik-İş, Emekli Sen, Genç Sen burada halaylar çekerek toplanmaya başladı.

DİSK Genel-İş “Baskılara, sömürüye, savaşa, adaletsizliğe karşı yaşasın 1 Mayıs” ve “Tutuklu sendikacılar serbest bırakılsın” pankartları ile 4000’i aşkın kitlesel katılımı ile yürüyüşte yer aldı.

Birleşik Metal-İş de burada toplanarak 4000’e yakın

üyesiyle yürüyüşe başladı.

DİSK’in ardından bu kolda, HDK ana pankartı arkasında BDP ve diğer bileşenler yer aldı.

Konak kolu

KESK Gümrük Telekom önünde toplanma ilan etti. Kitle, 2. kordondan Cumhuriyet Meydanı’na doğru yürüyüşe geçti.

Önde KESK ana pankartının ardından kitlesel katılımı ile Eğitim Sen şubeleri, BES, Haber Sen, SES, BTS, Yapı Yol Sen bu kolda yer aldı.

TMMOB korteji de her yıl olduğu gibi bu kolda yürüdü.

Komünistler, DHF, EÖC, Devrimci Hareket, ÇHD, Halkevleri ve ÖDP bu kolda yürüdü.

KESK kolu yine her zamanki gibi renkliydi. Çevreciler, Felsefe öğrencileri, Feministler, Anarşistler, Bisikletçiler, Müzisyenler Derneği bu kolda yürüdü.

Cumhuriyet Meydanı’nda toplanan TKP, bölgesel olarak 1 Mayıs’a katıldı.

Devrimci önderler ve devrim şehitleri komünistlerin elinde

İzmir BDSP sabah saatlerinde birçok noktadan kaldırılan araçlarla Gümrük Telekom’da buluştu. Komünistler KESK’in ardından yürüyüşe geçti

Kortejin en önünde büyük boy kızıl sancak ve ardında devrimci önderlerin resimlerinin bulunduğu sancaklar taşındı.

Habip Gül, Ümit Altıntaş, Hatice Yürekli ve Alaattin Karadağ’ın resimlerinin bulunduğu sancaklar da “Parti, Sınıf, Devrim” şiarlı ana pankartın önünde yer aldı.

Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği

“Sömürüye, emperyalist savaşa, baskı ve inkara karşı yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarlı BDSP pankartının ardından BDSP flamaları ve kızıl bayraklarla kitle yerini aldı. Yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları eşliğinde sloganlar atılırken bekleme yerlerinde davul zurna eşliğinde halaylar çekildi.

Metal İşçileri alandaydı

Metal İşçileri Birliği de “İşten atmalara, esnek çalışmaya, taşeronlaşmaya hayır. Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!” şiarlı pankartıyla kortejdeydi.

Yürüyüş boyunca sermaye iktidarının son dönemlerde artırdığı saldırılar teşhir edilirken, ajitasyon konuşmalarında Bosch işçilerinin sesi taşındı.

Ekim Gençliği ve DLB’den canlı ve coşkulu kortej

Geçtiğimiz haftalarda “Geleceğine sahip çık!” kampanyasını sonlandıran Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği de alanda eğitim hakkının gaspını ve sosyalizmi öne çıkaran şiarları ile BDSP kortejinin arkasında yer aldı.

Canlı ve coşkulu duruşuyla BDSP korteji Gündoğdu Meydanı’na “Yaşasın devrim ve sosyalizm” sloganları ile girerken, işçi ve emekçilerin yanısıra basın da ilgi odağı oldu.

Miting programı ilk olarak Grup Günişığı’nın sahne almasıyla başladı.

Günişığı’nın söylediği coşkulu marşların ardından başta Doktor Ersin Aslan olmak üzere iş cinayetlerinde ve bağımsızlık mücadelesinde yitirdiklerimiz anısına yapılan saygı duruşu ile sürdü. Saygı duruşu sırasında

Nazım Hikmet’in şiirleri okundu. Hemen ardından Enternasyonal marşı çalındı. Kürsüden “Devrim şehitleri ölümsüzdür!” sloganı atıldı.

Kürsüden Kürtçe gerçekleştirilen selamlamanın ardından da “Biji yek gulan!” sloganları atıldı.

Saat 14.00’te tüm Türkiye’de aynı anda atılan “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları Gündoğdu Meydanı’ndan da aynı dakikalarda yükseldi.

Açılış konuşmasını DİSK Ege Bölge Temsilcisi Ali Çeltak gerçekleştirdi. Konuşmanın ardından tertip komitesi adına hazırlanan açıklama okundu.

Açıklamayı Billur Tuz direnişçisi Mehtap Tekin okudu. Okunan metinde kıdem tazminatı, Özel istihdam büroları, bölgesel asgari ücret uygulaması, taşeronlaştırma, UİS, esneklik gibi saldırılar dile getirildi. Bu saldırıların yanısıra siyasal iktidarın baskı politikaları teşhir edildi.

Kadına yönelik şiddet, Kürt halkının demokratik talepleri, iş cinayetleri, iktidarın Ortadoğu politikası, anayasa değişikliği paketi, kanun hükmünde karameler de açıklamanın belli başlıkları arasındaydı.

İzmir’de direnen Billur tuz ve Savranoğlu işçilerinin direnişleri de selamlanarak direnişlerinin işe geri dönene kadar süreceği vurgulandı.

Açıklama son olarak “Yaşasın emekçilerin birliği halkların kardeşliği” denilerek sonlandırıldı.

Açıklamanın ardından Grup Yeldeğirmeni sahne aldı. Çekilen halaylarla miting programı sona erdi.

Mitingden notlar:

-Alanda genel olarak coşku hakimdi. Bu yıl kürsü programı sendikacıların yoğun konuşmalarından arındırılmıştı.

-Kürsüden sık sık “Yaşasın devrim ve sosyalizm” sloganları ile “Yaşasın enternasyonal dayanışma” vurgusu yapıldı.

-Yürüyüş kollarından Konak kolu en sorunlu koldu. KESK arkasındaki sıranın alfabetik sıra olması gerektiği halde bu kurala uyulmadı. Cumhuriyet Meydanında KESK kolunun ardından, Basmane kolundan gelen yürüyüş kortejlerine yer verilmesi, devrimci yapıların ve birçok siyasal yapının alana miting programının sonunda girmesine sebebiyet verdi.

-Türk Metal geçtiğimiz yıllardan farklı olarak bu yıl 1 Mayıs’a kitlesel bir katılım gerçekleştirdi. İşçilerin aileleriyle birlikte oluşturduğu kortej bine yakındı.

-Alanda komünistler tarafından Kızıl Bayrak gazetesinin satışı gerçekleştirildi.

Ankara'da kitlesel ve coşkulu 1 Mayıs!

Ankara'da DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrıcısı olduğu, "Yaşasın işçilerin, emekçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarıyla örgütlenen, 15 bini aşkın işçi, emekçi ve gencin katılımıyla 1 Mayıs mitingi coşkulu bir atmosferde gerçekleştirildi.

Genel-İş ve Eğitim Sen'den kitlesel katılım

Yürüyüş güzergahının sol kolunda en önde "Emek, barış, eşitlik, özgürlük ve adalet! Yaşasın 1 Mayıs!" şiarlı DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin ortak pankartı taşındı. Ortak pankartın hemen arkasında DİSK korteji yerini aldı. DİSK kortejinde Genel-İş, Birleşik Metal-İş, Sosyal-İş, Dev Sağlık-İş, Genç Sen ve Emekli Sen pankartları yerini aldı. Genel-İş pankartının yanı sıra Çankaya Belediyesi ve Yenimahalle Belediyesi Genel-İş Temsilcilikleri de ayrı pankartlarla yürüdüler. DİSK kortejinde en kitlesel ve coşkulu kortej Genel İş kortejiydi. DİSK toplamda 1000'i aşkın kitleyle yürüdü.

DİSK'in ardından KESK korteji yerini aldı. KESK kortejinde en önde Ankara Şubeler Platformu imzalı "KESK'li kadın tutsaklar onurumuzdur" şiarlı pankart yer aldı. KESK kortejinde ilk sırada Eğitim Sen şubeleri yer aldı. Eğitim Sen 1-2-3-4-5 No'lu şubelerinin yanı sıra Polatlı Temsilciliği ve Kırıkkale Şube de pankartlarıyla yürüyüş kolundaydı. KESK kortejinin en kitlesel katımlarını Eğitim Sen oluşturdu. Eğitim Sen 2 Nolu Şube örgütlü olduğu okulların pankartlarıyla kitlesel katılım sağladı. Eğitim Sen'in arkasında Hacettepe Üniversitesi Öğrencileri ve Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencileri sıralandılar. Ardından KESK'e bağlı sendikalardan BTS, SES, BES 1 ve 2 Nolu Şube, Haber Sen, Tüm Bel Sen 1 ve 2 Nolu Şube, Kültür Sanat Sen, Yapı Yol Sen, ESM, Tarım Orkam Sen kortej sıralamasında yerini aldı. KESK korteji yaklaşık 1500 kişiyle yürüdü.

KESK kortejinin arkasında TMMOB'ye bağlı odalar yürüyüş kolunda sıralandılar. Çevre, Elektrik, Harita, Gıda, İnşaat, Jeoloji, Jeofizik, Kimya, Maden, Makine, Ziraat mühendisleri odaları ile Mimarlar Odası, Peyzaj Mimarları Odası, Şehir Plancıları Odası pankartları açıldı. Ayrıca Genç İMO pankartı da TMMOB kortejindeki yerini aldı. TMMOB toplamda yaklaşık 1000 kişiyle yürüdü.

TMMOB'un arkasında Ankara Tabip Odası yürüdü. ATO'nun arkasında Tıp Öğrenci kolu yürüyüş kolunda pankartıyla yerini aldı.

Ardından sırasıyla Derelerin Kardeşliği Platformu, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, BDSP, Metal İşçileri Birliği, Ekim Gençliği, DHF, DP, Dev-Yol Özgürlük, Halkevleri, ÖDP ve TKP sol taraftan yürüyen kurumlardı.

Komünistlerden coşkulu ve kitlesel kortej

Komünistler yürüyüş kolunda kitlesel ve coşkulu kortejleriyle, kızıl pankart ve flamalarıyla yerlerini aldılar. En önde "Parti, Sınıf, Devrim/BDSP" ve "Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği! Yaşasın sosyalizm!/BDSP" şiarlı pankartlarla yürüten komünistler görsellikleriyle dikkat çektiler. Kortejin en önünde ise Marks, Engels, Lenin'in büyük boy resimleriyle birlikte Habip, Ümit, Hatice, Hüseyin ve Alaattin yoldaşların resimleri taşındı. BDSP'nin hemen arkasından Metal İşçileri Birliği ve Ekim Gençliği

pankartları sıralandı. Başından sonuna kadar devrim ve sosyalizm şiarlarını sıklıkla haykıran komünistler disiplinli kortejleriyle 1 Mayıs'ın devrimci ruhunu alana taşıdılar.

TÜMTİS ve Tez-Koop-İş'ten kitlesel katılım

Yürüyüşün sağ kolunda ise önde Türk-İş sendikaları yürüdü. En önde Türk-İş pankartının açıldığı kolda sırasıyla Demiryol-İş, Tes-İş, TÜMTİS, Sendikal Güç Birliği Platformu, Tez-Koop-İş, Petrol-İş, Belediye-İş, Deri-İş, Basın-İş ve TGS pankartlarıyla yürüdüler. Türk-İş kortejinde TÜMTİS ve Tez-Koop-İş kitlesel katılımlarıyla dikkat çekti. Türk-İş sendikaları toplamda 1000'i aşkın kişiyle yürüdüler.

Türk-İş kortejinin ardından Hak-Par, DİP, HDK bileşenlerinden BDP, EMEP, EDP, ESP, SDP, Partizan yerini aldı. Bu kolda aynı zamanda, 78'liler Girişimi, Umut Kültür Derneği, SDH, Odak, ÇHD, Kızıl Hareket, Anarşistler, Eşcinseller, Sakarya Bar Emekçileri, CHP sıralandılar.

Coşkulu marşlar ve halaylarla Sıhhiye Meydanı

Tüm kortejlerin alana girmesiyle beraber 1 Mayıs marşının söylenmesi ve saygı duruşu ile miting programı başladı. KESK adına Ankara Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Doğan Kaya, DİSK adına Bölge Temsilcisi Kani Beko ve TTB adına Selçuk Atalay'ın gerçekleştirdiği konuşmaların ardından Grup Kibele'nin söylediği türküler ve halaylarla Ankara 1 Mayıs mitingi coşkulu bir şekilde bitirildi.

Mitingden notlar:

* Saygı duruşunun ardından Halkevleri kürsüyü işgal etti. Birçok mitingde olduğu gibi kortej sıralamasında kendilerini dayatarak öne geçmeye çalışan Halkevleri, bu 1 Mayıs'ta da dayatmacı tutumunu sürdürerek öne geçmek istedi. Yürüyüş kolunda Dev Yol Özgürlük ve DHF kortejleriyle arbede yaşanmasına neden oldular. "Hesabı tertip komitesinden soracakları açıklamasıyla kitlelerini yatıştıran" Halkevleri'nin sıralamadaki yerlerine geçmelerinin ardından yürüyüş başladı. Miting programının başlamasının ardından ise isimlerinin okunmadığı gerekçesiyle kürsüyü işgal ederek, bir kez daha arbede yaşanmasına neden oldular.

* Kürsüden konuşmak isteyen, İMO yönetimi tarafından işten atıldıktan sonra kapı önü direnişini sürdüren Cansel Malatyalı'ya söz verilmemesi gerginliğe neden oldu.

* Alanda Kızıl Bayrak ve Ekim Gençliği satışı gerçekleştirildi. 6 Mayıs'ta BDSP'nin Denizlerin mezarı başında gerçekleştireceği anma etkinliğinin çağrıları dağıtıldı.

* Ekim Gençliği'nin "Geleceğine sahip çık" bildirileri dağıtılırken, gençlik 6 Mayıs'ta İstanbul'a çağrıldı.

1 Mayıs 2012 | Ankara

1 Mayıs 2012 | Ankara

1 Mayıs 2012 | Ankara

Bursa'da iki 1 Mayıs

31 Mart 2012 | Bursa

Bursa'da bu yıl iki 1 Mayıs kutlaması gerçekleştirildi. Her iki 1 Mayıs gösterisi de Kent Meydanı'nda yapıldı. İlkini Türk-İş ve Türk Kamu-Sen, ikincisini ise KESK, TMMOB, TTB'nin Bursa şubeleri organize etti. Toplamda onbinlerce işçi, emekçi ve gencin katıldığı 1 Mayıs gösterileri, farklı iki ayrı politik atmosferde gerçekleşti. Sendikal bürokrasinin boy gösterdiği ilkine şovenist, ikincisine ise devrimci politik bir atmosfer hakimdi.

Şoven ve renksiz bir 1 Mayıs

İlk 1 Mayıs eylemi için Stadyum'da toplanıldı. En önde büyük boy bir Türk bayrağının taşındığı yürüyüş kolunun önünde giden Türk Metal'e ait ses aracından, sürekli olarak Onuncu Yıl Marşı gibi gerici marşlar çalınırken tek bir kez dahi 1 Mayıs Marşı çalınmadı.

Kortejin ön sıralarında Türk-İş yöneticileri ile Bayram Meral gibi milletvekillerinin de olduğu bir grup yürüdü. Türk Metal en önde alanın en kitlesel korteji oluşturdu. Zaten Türk-İş'in Bursa'yı tercih etmesinin nedeni biraz da Türk Metal'e Bosch'tan dolayı destek vermektir. 1 Mayıs'ı bir gövde gösterisine dönüştürmek isteyen Türk Metal'in pankartları ve sloganları buna uygun olarak tasarlanmıştı. Öyle ki en önde taşınan pankartların büyük bölümü Bosch'la ilgiliydi. Ancak "Bosch işçileri" imzalı bir pankart yoktu. Tofaş, Renault, Grammer, Delphi, Valeo, Cansan Alimünyum, STG Sıla Teknik, Çelikpan, Tiberina Otomotiv, Komvek (grevlerini sürdürüyorlar), Yazaki, Ficosa çalışanları imzalı pankartlar açıldı. Bu fabrika pankartları içerisinde Tofaş pankartı arkasında yaklaşık 150 kişi yürürken, Renault pankartı arkasında en fazla 50 kişi vardı. En kitleseli ise yaklaşık 250 kişinin yürüdüğü Grammer kortejiydi. Komvek pankartı arkasında yürüyen işçiler diğerlerine göre coşkularıya öne çıkıyordu. Yazaki işçileri ise fabrikanın adını sloganlaştırarak diğerlerinden ayrılıyordu. Yaklaşık 2 bin 500'ü bulan Türk Metal kortejinde cansız ve durağan bir hava vardı.

Türk Metal'den sonra en kitlesel sendika kortejleri Tes-İş ile Yol-İş'e aitti. Bu sendikaların kortejlerinde ülkenin birçok ilinden gelen şubeler vardı. Yol-İş'in Ankara Şubeleri'ne ait kortejlerde hükümet ve IMF karşıtı sloganlar dikkat çekiyordu. Tes-İş'in ise Yatağan ve Soma Şubeleri kitlesel bir katılım sağladılar. "Özelleştirmeye hayır" pankartıyla dağınık yürüyen

Yatağan Şube kortejinde AKP karşıtı sloganlar öne çıkıyordu.

Teksif de kitleselliğiyle öne çıkan sendikalardan. Bu sendikanın Pilot Sanayi ve Aydın Şubeleri özellikle kitlesel bir katılım sağladı.

Kristal-İş Bursa Şubesi ve TÜMTİS'in canlı, coşkulu bir korteji vardı. Ayrıca "Ortadoğu'da savaşa, işgale, katliamlara son" pankartı da dikkat çekiyordu. Tek Gıda-İş Mustafakemalpaşa Şubesi, Petrol-İş Bursa ve Bandırma Şubeleri, Tez-Koop-İş Bursa Şubesi sınırlı bir katılım gösterirken İstanbul şubelerinin ağırlığını oluşturduğu bir katılımla Koop-İş Sendikası'nın korteji izledi. Türkiye Maden-İş kortejinde baretli yürüyen işçiler kortejin görselliğini güçlendirdiler.

Demiryol-İş, Haber-İş, Dok Gemi-İş, Basisen, Tarım-İş, Ağaç-İş, Sağlık-İş gibi sendikalar ise sembolik bir katılım gösterdiler.

Türk-İş'in arkasından sıralanan Türkiye Kamu-Sen korteji de cansız bir görüntü sundu.

Hak-İş ise Bursa'dan Hizmet-İş, Çelik-İş ve Öz Gıda-İş şubeleriyle yürüdü.

Bu eylemin tek "politik" kortejleri İP ve Has Parti'ye aitti. İP'in gençlik kolu TGB nispeten canlı bir görüntü veriyordu.

Türk bayraklarının yoğunluğu dikkat çekerken kürsüdeki konuşmalara da şoven bir dil hakimdi. Program ölen polisler de içerisinde olmak üzere "şehitler" için yapılan saygı duruşu ve İstiklal Marşı'yla başladı.

İlk konuşmayı Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu yaptı. Konuşmasında ekonomik büyümeden artık işçilerin de pay alması gerektiğini vurguladı. Kumlu konuşmasında ayrıca Bosch sürecine de değinerek Türk Metal'e arka çıktı ve Birleşik Metal'i isim vermeden "yabancı sermayenin oyuncağı" olmakla suçladı.

Kumlu'nun konuşması sırasında Yol-İş kortejinden bir grup kürsüye yaklaşarak taşeronluk, eşit işe eşit ücret gibi konularla ilgili sloganlar attılar. Alanda toplam kitle içerisinde en canlı olanları da onlardı.

Kumlu'nun konuşmasının ardından kitle büyük ölçüde dağıldı. Bu nedenle Türk Kamu-Sen Başkanı İsmail Koncuk hemen hemen boş bir alana konuştu. Bu mitinge 10 bini aşkın kişi katıldı.

Miting konuşmanın ardından bitirildi.

Devrimci ve coşkulu 1 Mayıs

Devrimci bir politik havada gerçekleşen ikinci 1 Mayıs gösterisi için toplanma saati 14.00'tü. En önde '77 1 Mayıs'ında katledilen işçilerin fotoğrafları ve mitingi örgütleyen kurumların ortak imzasını taşıyan "Yaşasın 1 Mayıs" yazılı pankart taşındı.

KESK kortejinin ana gövdesini Eğitim-Sen şubeleri oluşturdu. "Ortadoğu'da savaş istemiyoruz", "Zam, zulüm, işkence işte AKP", "Grevli, toplu sözleşme hakkı" taleplerinin yazıldığı pankartlar dikkat çekti. Ardından SES üyeleri yürüdü. "Sağlık emekçilerine yönelik şiddeti kınıyoruz" pankartıyla yürüyen SES, Eğitim-Sen'den sonra en kitlesel katılımı sağlayan sendikaydı. KESK kortejinde SES'i BES, Kültür Sanat-Sen, Tüm Bel-Sen, ESM, Haber-Sen, Yapı Yol-Sen ve Tarım Orkam-Sen takip etti. Bu sendikalardan BES kitleseldi diğerlerin katılımıysa zayıftı.

Cöle ve çok kitapçı örgütleri arasında KESK'te Eğitim

Sen ve SES'te kadın emekçilerinin ağırlığı dikkat çekiyordu.

Yürüyüş başladığında TÜMTİS korteji karşı yönden gelerek kitleyi selamladı. Ailelerin katılım gösterdiği TÜMTİS kortejinde davul zurna eşliğinde halaylar çekiliyordu. TÜMTİS ilk 1 Mayıs mitingine göre daha yüksek bir katılım gösterdi. Petrol-İş üyeleri de bu ikinci 1 Mayıs'a da katılım gösterdiler.

KESK'in ardından TMMOB yürüdü. HES'lere vurgu yapan TMMOB öğrenci üyeleri de burada yürüdü. Bursa Tabip Odası temsili bir katılım sağladı.

"Eşit işe eşit ücret" pankartıyla yürüyen Nilüfer Belediyesi işçilerinin ardından DİSK'e bağlı sendikalardan Emekli-Sen, Sosyal-İş ve Dev Sağlık-İş kortejleri yer aldı. Emekli-Sen üyeleri diğerlerine göre daha coşkulu bir katılım gösterirken, Sosyal-İş üyeleri de "Taşeronu yeneceğiz" pankartıyla yürüdüler.

Kitlesel kortejleriyle yürüyen Alevi Dernekleri Platformu oldukça coşkuluydu.

Doğa-Der, Çağdaş Gazeteciler Derneği, Nilüfer Kent Konseyi, anlamlı bir katılımla ÇHD Bursa Şubesi ve Livane gibi yerel dernek ve platformlar burada yürüdü.

Sol gruplardan Halkevleri kitlesel bir katılım sağlarken, özellikle Liseli Genç Umut ve Öğrenci Kolektifleri görsellikleri ve kitlesellikleriyle dikkat çekti.

Düzen partisi CHP 1 Mayıs'a kitlesel bir katılım gösterirken özellikle gençlik ağırlıklı kortejleri ileri politik sloganlarıyla dikkat çekiyordu.

Devrimci güçlerden DHF kitlesel bir katılım sağlarken coşkulu bir korteje sahipti. DHF'nin ardından ise komünistler yürüdü.

"Sosyalizm için parti, sınıf, devrim" yazılı Marks, Engels, Lenin resimlerinin yer aldığı pankartla yürüyen BDSP'liler kızıl flamalar taşıdılar. İşçilerin belli bir ağırlık oluşturduğu BDSP kortejinin arkasında yürüyen Devrimci Liseliler Birliği ise "Özgürlük, devrim, sosyalizm" yazan Mahir, Deniz ve İbrahim'in resimlerinin yer aldığı bir pankart taşıdılar. BDSP ve DLB'nin pankartları dışarıdan da oldukça ilgi gördü.

Devrimci kortejlerin ardından HDK bileşenleri yürüdü. Bileşenler içerisinde en kitlesel katılımı 300 kişilik kortejiyle BDP sağlarken onu EMEP ve Partizan izledi. HDK kortejinde ayrıca ESP, SODAP, EDP, EMEP yürüdü. Ardından ise SDP ile Dev-Lis korteji yürüdü. Yürüyüş kolunun en sonunda ÖDP ve Gençlik Muhalefeti yer aldı. Gençlik Muhalefeti kitlesel ve coşkulu katılımıyla dikkat çekti. Bursaspor taraftarları da mitinge katılım gösterdiler.

Mitinge 10 bine yakın kişi katılırken, gençlik kortejleri coşkuları, görsellikleri ve kitlesellikleriyle dikkat çektiler.

"İş cinayetlerinde ve '77 1 Mayıs'ında ölenler için" yapılan saygı duruşunun ardından konuşmalara geçildi.

KESK Şubeler Platformu ve TMMOB adına yapılan konuşmalarda, zamlar, iş cinayetleri, emperyalizme taşeronluk, 4+4+4 düzenlemesi, sahte sendika yasası, faşist baskı ve terör, Kürt sorunu, Sivas katliamı, kadına yönelik şiddet ve tecavüz gibi konulara değinildi. Konuşmalarda 1 Mayıs'taki ayrışma konusuna değinildi.

Genel olarak coşkulu ve politik bir havada geçen 1 Mayıs mitingi konuşmaların ardından sahne alan müzik grubunun söylediği marşlar ve şarkılar eşliğinde halaylar çekilerek sona erdi.

Türkiye'nin dört bir yanında 1 Mayıs kutlamaları...

Didim'de coşkulu 1 Mayıs

Didim'de 1 Mayıs Platformu tarafından düzenlenen 1 Mayıs mitingi geçen yıllara nazaran kitlesel ve coşkulu bir atmosferde gerçekleşti.

Tüm bileşenlerin gelmesiyle sloganlar ve 1 Mayıs marşı eşliğinde yürüyüşe başlandı. Yeni Mahalle Parkı'nın önündeki miting direnişlerde ve '77, '89 ve '96 1 Mayısları'da yitirilen tüm emekçiler için saygı duruşuyla başlandı. Ardından 1 Mayıs Platformu adına bir konuşma yapıldı. Miting Türkçe ve Kürtçe yapılan konuşmalarla devam etti. Konuşmalarda tüm direnişteki işçiler selamlandı.

Miting türküler, halaylar ve Rumeli Romanlar Derneği'nin sahnelediği oyunlarla devam etti. Sosyalist Kamu Emekçileri de alandaki yerlerini aldılar.

Kayseri'de söz işçilerin

Kayseri'de 1 Mayıs alanı olan Mimar Sinan Parkı'na yürüyüşler farklı noktalardan, farklı saatlerde gerçekleştirildi. Kamu emekçileri Salih Avgunpaşa İlköğretim Okulu önünde toplandı.

Kayseri Lisesi önünde toplanan BDSP, Kayseri İşçi Birliği, Karayolu İşçileri Birliği, Metal İşçileri Birliği, Gıda İşçileri Birliği kortej oluşturdular. DHF ve ESP de Kayseri Lisesi önünde toplandı.

Yoğunburç'ta toplanan HDK bileşenlerinden EMEP ve Emek Gençliği burada kortej oluşturdular. SDP de parti binası önünde toplandı.

Birleşik Metal-İş üyesi yaklaşık 100 Ceha işçisi de anlamlı bir katılım sağladı.

Kortejler birleşince 1 Mayıs mitinginin yapılacağı Mimar Sinan Parkı'na hareket edildi.

Kayseri İşçi Birliği'nin, en fazla işçi katılımının olduğu 1 Mayıs çağrısına işçiler yanıt verdi. Yaklaşık 120 işçi 1 Mayıs'a katıldı. Özelleştirmeye karşı bayrak açan Karayolu işçileri "Özelleştirme saldırısına geçit yok!" pankartı altında bir araya geldi ve sendika ağalarını protesto etti.

Erbosan, Milenyum, Şule, İstikbal, Mondı işçilerinin içinde yer aldığı metal işçileri ve gıda işçileri de "Birleşen işçiler yenilmez" pankartı altında toplanarak taleplerini haykırdılar. Bu kortejdeki katılım oldukça anlamlı bir görüntü ortaya çıkardı.

Kaldıraç bu 1 Mayıs'ta ilk defa pankart açtı.

Yaklaşık 4000 işçi ve emekçinin katıldığı 1 Mayıs'ta KESK bileşenleri eyleme yaklaşık 600 emekçiye kattılar. BDSP korteji kitleselliğiyle dikkat çekti. Diğer yıllara göre üniversite ve liseli gençliğin 1 Mayıs'a katılımı da oldukça yoğundu.

Antakya'da 1 Mayıs

Özel Doğu Okulları önünde toplanan kitle Uğur Mumcu Meydanı'na yürüdü.

Türk-İş'e bağlı sendikalardan Yol-İş ve Belediye-İş üyesi işçiler yürürken DİSK'e bağlı Genel-İş'e üye işçilerin katılımı göze çarpıyordu. KESK'e bağlı sendikalar mitinge anlamlı bir katılım sağladılar.

Saygı duruşu ardından Tertip Komitesi adına konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda, '77 1 Mayıs şehitleri anılarak bu davanın peşini bırakmama çağrısı yapıldı. Mitinge katılan sanatçı Pınar Aydınlar da söylediği marş ve türkülerle büyük ilgi topladı. Pınar Aydınlar'ın devrim ve sosyalizm vurgusuyla yaptığı

konuşma büyük bir ilgiyle dinlendi. Ardından Ekin Sanat Tiyatrosu'nun gösterimi izlendi.

Katılım geçen seneye göre daha sınırlı olurken, coşkunun da az olduğu gözlemlendi. Mitinge 3000'e yakın kişi katıldı.

Komünistler mitinge "Emperyalistler, işbirlikçiler Ortadoğu'dan elinizi çekin" ve Arapça "Yaşasın halkların kardeşliği" yazılı pankart ve kızıl flamalarla katıldılar. BDSP kortejinde Alaattin Karadağ'ın fotoğrafları da taşındı.

Mersin'de 1 Mayıs

Mersin'de 1 Mayıs mitingi İstasyon Meydanı'nda başladı. DİSK, KESK, Türk-İş, Tabip Odası, TMMOB kortejlerinin ardında HDK bileşenleri ve devrimci kurumlar kortejdeki yerlerini aldılar. Son yılların en kitlesel 1 Mayıs mitinginde İstiklal Caddesi'nin iki şeridi de kitle tarafından dolduruldu.

DİSK korteji arkasında yürüyen Genel-İş ve bu yıl fabrika pankartıyla yer alan Birleşik Metal-İş üyesi Çimsataş işçileri kitlesel bir katılım sağladılar. KESK korteji içerisinde en kitlesel katılımı Eğitim Sen sağladı. Türk-İş kortejinde sırasıyla Yol-İş, Kristal-İş, Petrol-İş, Belediye-İş, TÜMTİS, Liman-İş vardı.

BDSP'liler "İşçi sınıfı savaştacak sosyalizm kazanacak" pankartı arkasında BDSP imzalı kızıl flamalarla mitinge katıldılar. Kitlenin tamamı alana giriş yapmadan dağılmalar yaşandı. 10 binin üzerinde katılımın olduğu Mersin 1 Mayısı çekilen halayların ardından sona erdi.

Lüleburgaz'da 1 Mayıs

1 Mayıs sabahı Hükümet Konağı önünde başlayan kitlenin içinde Kristal-İş, Petrol-İş, Tes-İş, Tez-Koop-İş, Şeker-İş, Harb-İş, Deri-İş, Teksif, Gıda-İş, Emekli-Sen, Çimse-İş, KESK Kırklareli Şubeleri, Eğitim-Sen, Tüm Bel Sen, Tüm Köy-Sen, Eğitim-İş, ADD Burgaz, Köy Entitüsü, TMMOB, CHP, TGB, Dev Genç, İşçi Partisi, ÖDP, BDP, EMEP, EDP, Ergene İnisiyatifi ve Görünüm Gazetesi yer aldı.

Kürsüden cılız bir saygı duruşu çağrısı yapıldı. Bu esnada BDP'liler halay çekmeye devam ediyordu. Bunun üzerine birkaç saniye geçmemişti ki Kristal-İş ve Tes-İş'in arasında kalan BDP'ye sözlü ve fiziki saldırı yapılmaya çalışıldı. Bunun üzerine Eğitim-Sen'li emekçiler ve duyarlı kitle duruma müdahale etti. Yapılmaya çalışılan provokasyona karşılık "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganlarıyla BDP kitlesine sahip çıkılarak provakasyon boşa çıkarıldı.

Mitinge yaklaşık 4000 işçi-emekçi katılım sağladı. En kitlesel katılımı Kristal-İş ve Petrol-İş sağladı. TEKSİF ve Harb-İş'in ilk kez Lüleburgaz'da çalışmaya dayanan bir katılım sağlaması anlamlıydı.

Komünistler ise alana Deri-İş kortejinde katılarak 1 Mayıs'ta yer aldılar. "Yaşasın 1 Mayıs, birlik, mücadele ve dayanışma günü!" pankartı açıldı. Ayrıca temel taleplerin yer aldığı dövizler taşındı. Deri-İş kortejinde örgütlenme sürecinde olan sınırlı sayıda Trexta işçisi yer aldı. Deri-İş korteji katılımın sınırlı olmasına rağmen canlı bir kitleye sahipti.

Çorlu'da 1 Mayıs

Kitlesel bir katılımın aşkında düzenlenen 1

Mayıs, ESP ve EMEP'in öncülüğünde oldu.

Eylemde ESP ve EMEP temsilcilerinin konuşmasının yanı sıra İşçi Komiteleri adına da bir konuşma yapıldı. BDP parti meclis üyesi konuştu. Konuşmalarda genel olarak AKP hükümetinin saldırılarına karşı mücadele etme vurgusu öne çıktı. İşçi ve emekçilerin gerçek kurtuluşunun sosyalizmle mümkün olabileceği ifade edildi. 100'nin kişi katılım sağladığı eyleme BDSP de destek verdi.

Muğla'da 1 Mayıs

1 Mayıs Muğla'da yaklaşık 3 bin işçi ve emekçinin katılımıyla kutlandı.

KESK, DİSK, Türk-İş, TMMOB ve TTB'nin birlikte örgütlediği mitingte, "Dünyanın bütün işçileri birleşin!" şiarlı ortak pankartın arkasından "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" sloganlarıyla Hasan Ali Yücel Caddesi'nden geçerek mitingin yapılacağı Kışla Parkı'na yüründü.

Mitingde ilk olarak, tüm dünyada devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşu yapıldı.

Muğla KESK Şubeler Platformu adına Eğitim Sen ve SES temsilcileri birer konuşma yaptılar. Eğitim Sen temsilcisi 1 Mayıs şehitlerine vurgu yaptığı konuşmasında son dönem KESK üyelerine yönelik baskılara değindi.

Ardından sahneye Ali Asker çağrıldı. Ali Asker'in söylediği türkülerden sonra miting DİSK adına Genel-İş, Türk-İş adına da Belediye-İş temsilcilerin yaptığı konuşmalardan sonra Grup Nehir'in söylediği devrimci marşlarla devam etti.

Son olarak Grup Emeğe Türkü'nün söylediği marşlarla miting saat 15.30'da sonlandırıldı.

Eskişehir'de 1 Mayıs

1 Mayıs, Eskişehir'de özünden uzak ve coşkusuz bir şekilde kutlandı. Türk-İş, DİSK, KESK, TMMOB'nin çağrısıyla gerçekleştirilen kutlamalar için yürüyüş kolları Aytaç Caddesi'nden geçerek Sıhhiye Meydanı'na ulaştı.

Devrim şehitleri için saygı duruşunda duruldu ve İstiklal Marşı okundu. Bu durum farklı şekillerde protesto edildi. BDP bu sırada alana girmeyip marş bittikten sonra alana giriş yaparken, DHF mitingın başlamasından önce alanı terketti. Ekim Gençliği okurları ise oturma eylemi yaptı. Tertip Komitesi'nin kürsüden yaptığı konuşmalarda ise işçiler emeğine ve geleceğine sahip çıkmaya çağrıldı. Mitinge Birleşik Metal üyelerinin katılımı dikkat çekti. 4+4+4 sistemi de protesto edildi.

Tokat'ta 1 Mayıs

Tokat'ta Hüseyin Akbaş Stadyumu önünde toplanan kitle Gaziosmanpaşa Caddesi üzerinden Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. KESK, ÖDP, Gençlik Huhalefeti, SGDF ve PSAKD yürüdüğü eylemde ulusalcı çeteler de boy gösterdi. KESK'in önceki yıllara oranla daha düşük bir katılım gösterdiği gözlemlendi.

Kitle alana ulaştığında miting programı saygı duruşuyla başladı. Ardından KESK Dönem Sözcüsü Ertan Uysal bir konuşma gerçekleştirdi. Öğrenci temsilcisi ise bazı öğrencilerin evlerinin aranarak

“Çocuğunuz 1 Mayıs’a kıtılırsa terörist olur”, “Çocuğunuz 1 Mayıs’a katılırsa orada onları gözaltına alırlız!” vb tehditlerde bulunulduğunu belirtti.

Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı etkinlik halayların ardından sonlandırıldı.

Samsun’da coşkulu 1 Mayıs

Samsun’da KESK, DİSK ve Türk-İş tarafından örgütlenen 1 Mayıs coşkulu bir atmosferde gerçekleştirildi.

Cumhuriyet Caddesi’nde toplanmaya başlayan kortejler canlı ve coşkulu bir şekilde Cumhuriyet Meydanı’na doğru sloganlar ve alkışlar eşliğinde yürüyüşe başladı.

Eğitim Sen, Tes-İş, Genel-İş ve Yol-İş sendikaları yürüyüşe geniş bir katılım sağladılar.

Kürsüden yapılan konuşmalarda işçi ve emekçilere yönelik saldırı programlarına değinildi. 3 bini aşkın kişinin katıldığı 1 Mayıs mitingi halaylarla sona erdi.

Manisa’da 1 Mayıs

Manisa’da 1 Mayıs bu yıl kitlesel bir basın açıklamasıyla kutlandı. Ana caddeyi tamamen trafığe kapatan emekçiler meydana toplandı. Burada KESK adına bir basın açıklaması okundu. Açıklamada 1 Mayıs’ın tarihçesi hakkında bilgi verildi ve işçilere emekçilere yönelik saldırılardan bahsedildi. Yürüyüş sonunda öğretmenevi önünden İzmir’de yapılacak olan 1 Mayıs mitingine katılmak için otobüslere binildi.

700’e yakın emekçinin katıldığı eyleme, KESK’e bağlı sendikaların yanı sıra DİSK/Emekli Sen, HDK bileşenleri (BDP, EMEP), CHP, ÖDP, Gençlik Muhalefeti ve çeşitli dernekler katıldı.

Çanakkale’de 1 Mayıs

1 Mayıs, Çanakkale’de yaklaşık 2000 kişinin katıldığı mitingle kutlandı.

Türk-İş, Eğitim-İş, TMMOB, DİSK ve KESK’e bağlı sendikaların ardından, düzen partilerinden CHP ve İP çetesi sıralandı. Halkevleri ve ÖDP’nin ardından HDK bileşenleri (BDP, EMEP, EDP, YDG, ESP) kortejlerini oluşturdular. Ardından Ekim Gençliği ve DHF sıralandı. Eyleme PSAKD ve bazı yerel dayanışma dernekleri de katıldı.

Yürüyüşün en önünde Sosyal-İş Sendikası yer aldı. İşten atılan 2 Çanakkale Üniversitesi (ÇOMÜ) taşeron işçisi, prangayı temsilen ayaklarına siyah kurdeleler bağlayarak, yaklaşık 1 kilometrelik yolu çıplak ayak ile yürüdüler. ÇOMÜ taşeron işçileri “Acılarımızın aktörü ÇOMÜ rektörü” ve “40 işçi hala işsiz” yazan dövizler taşıdılar.

Ekim Gençliği okurları “Yaşasın 1 Mayıs! Özgürlük, devrim, sosyalizm” şiarlı pankart ile alanda yerini aldı. Kortejde kızıl bayraklar taşındı.

Cumhuriyet Meydanı’ndaki miting devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu ile başladı. KESK, DİSK ve Türk-İş adına yapılan konuşmaların ardından yerel bir müzik grubunun seslendirdiği parçalara halaylarla eşlik edildi.

Bu sırada Eğitim-İş Sendikası Çanakkale Şube Başkanı Ahmet Bozdemir de konuşma yapmak istedi. Platformda bulunan tertip komitesi, Bozdemir’in konuşmasına izin vermedi.

Eğitim-İş Sendikası’ndan sonra Halkların Demokratik Kongresi üyesi Hüseyin Küçükbalaban da konuşmak istedi. Komite, Küçükbalaban’ın da konuşmasına izin vermeyince bu kez meydanın diğer tarafında gerginlik başladı. Burada çıkan gerginliğin ardından HDK bileşenleri, meydanı sloganlarla terk ederek, meydanın yakınındaki Barış Anıtı önüne geçtiler ve burada bir açıklama yapıldı.

Kızıl Bayrak / Didim - Kayseri - Antakya - Mersin - Trakya - Muğla - Eskişehir - Tokat - Samsun - Manisa - Çanakkale

Her yerde 1 Mayıs coşkusu

1 Mayıs başta Taksim Meydanı olmak üzere ülke genelinde coşkuyla kutlandı. Birçok ilde miting, yürüyüş ve basın açıklamaları gerçekleştirildi.

Erzincan

Erzincan Belediyesi önünde toplanan siyasi parti, sendika ve kitle örgütleri Cumhuriyet Meydanı’na kadar yürüdü.

Yalova

KESK ve DİSK’in öncülüğünde düzenlenen 1 Mayıs kutlamalarına BDP, Hacı Bektaş-ı Veli Kültür ve Dayanışma Derneği, Yalova Düşün Tiyatrosu Oyuncuları, Yalova Çevre Platformu da katıldı. Kent merkezindeki yürüyüşte, Yalova’da kurulmak istenen Vopak Kimyasal depolama tesisleri ve Kömür Yakıtlı Termik Santrali de protesto edilirken, 4+4+4 eğitim sistemine karşı çıkan küçük kız çocukları da “Çocuk Gelin İstemiyoruz”, “Çocuklar Gelin Olmak Değil Eğitim İstiyor” dövizlerini taşıdı.

Çaycuma

Çaycuma’da 1 Mayıs, 6 Nisan’da Filyos Çayı üzerindeki köprüünün bir bölümünün çökmesiyle yaşanan facia nedeniyle buruk kutlandı.

Çaycuma Belediyesi Düğün Salonu önünde toplanan sendikalar ve kitle örgütü temsilcileri, çayda yaşamını yitiren kişilerin yakınları ile halen cesedi bulunamayan 7 kişinin ailesi, köprüünün çöktüğü alana kadar yürüdü.

Karabük

Yenişehir Atatürk Anıtı önünde toplanan sendikalar, kitle örgütleri ile öğrenciler slogan atarak Albay Karaoğluoğlu Caddesi’ne yürüdü.

Bartın

Kemerköprü Meydanı’nda toplanan kitle örgütleri, siyasi parti üyeleri ve maden işçileri, pankartlar açarak Yukarıçarşı mevkisine kadar yürüdü.

Genel Maden İşçileri Sendikası Amasra Şube Başkanı Hakkı Arslan, yaptığı konuşmada, enerji konusunun ülkenin en önemli sorunlarından biri olduğunu söyledi.

Hopa

1 Mayıs günü Cumhuriyet Meydanı’nda toplanan Hopalılar, Metin Lokumcu’yu da unutmadı.

Çeşitli sendikalar, siyasi partiler ve kitle örgütleri tarafından organize edilen kutlama programı çerçevesinde Hopa ÇAYKUR Çay Fabrikası önünde toplanan kitle, çeşitli sloganlar atarak Cumhuriyet Meydanı’na kadar yürüdü.

Giresun

KESK ve Türk-İş’e bağlı sendikalar, bazı siyasi partiler ile öğrenci gruplarının katılımıyla yürüyüş düzenlendi.

Yürüyüş için toplanan grupların ellerindeki pankart ve dövizleri tek tek inceleyen polisler, ‘provokasyona yol açabilecek, yasalara aykırı söylemler, ifadeler, yasal

olmayan oluşumların temsil edilmesi’ gibi gerekçelerle bazı pankart ve dövizlere el koydu.

Kırşehir

1 Mayıs kutlamaları Maşaderesi mevkisinde yapıldı. Kutlamalar sürerken, alanın yakınındaki bir binadan MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli’nin posterı açıldı. Bunu gören katılımcılar, bir süre halay çekmeyi bırakarak, postere doğru sloganlar attı.

Konya

Konya’da 12 Eylül sonrası ilk kez 1 Mayıs kutlandı. KESK Konya Şubeler Platformu öncülüğünde bir araya gelen bazı işçi sendikaları, kitle örgütleri yürüyüş ve ardından gerçekleştirilen mitingle kutlama yaptı. KESK Dönem Sözcüsü Cebail Bektaş, sosyal ve siyasal koşullara bakıldığında, birliğe ve dayanışmaya her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyulan günlerden geçildiğini söyledi.

Amasya

Pirincci Mahallesi Kuç Köprüsü başında toplanan sendika, parti ve kitle örgütü temsilcileri, polis arama noktalarından geçerek Yavuz Selim Meydanı’nda bulunan Atatürk Anıtı önüne yürüdü.

Burada KESK Şubeler Platformu adına konuşan SES Amasya İl Temsilcisi Satılmış Ayan, işçilerin, emekçilerin kapitalist sömürü ve baskılara karşı omuz omuza mücadele vermeye çağırdı.

Sinop

Kutlama için Kale yazısı Mahallesi eski otogar önünde toplanan gruplar, Sakarya Caddesi’ni takiben Uğur Mumcu Meydanı’na yürüdü.

Ordu

Ordu’da 1 Mayıs kutlamaları kapsamında çeşitli sendika ve kitle örgütü temsilcileri Belediye Meydanı’nda bir araya geldi. KESK Ordu Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ahmet Kadioğlu, içinde bulundukları sosyal ve siyasi koşullara bakıldığında her zamankinden daha fazla birlik ve beraberliğe ihtiyaç duyduklarını söyledi.

Trabzon

Cumhuriyet Caddesi’nde toplanan kitle Atatürk Alanı’na kadar ellerinde bulunan pankart ve dövizlerle yürüdü.

Mitinge Türk-İş, Yol-İş, Belediye-İş, Tek Gıda-İş, Genel Maden İş, KESK, TMMOB, ÖDP, Gençlik Muhalefeti, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri’nin de aralarında bulunduğu çok sayıda kurum katıldı.

Antalya

1 Mayıs sendikalar, siyasi partiler, dernekler ve kitle örgütlerinin üyeleri, renkli bayraklar, flamlar, pankartlar ve dövizlerle Güllük Caddesi’ndeki Aydın Kanza Parkı önünde toplandı.

Antalya’daki tiyatro sanatçılarından oluşan bir grup da sahne kostümleriyle “Seyirci uyuma, tiyatrona sahip çık” sloganı atarak yürüdü.

Kürdistan'da kitlesel 1 Mayıs

Kürdistan'da 1 Mayıs eylemleri kitlesel ve coşkulu bir atmosferde gerçekleşti. Başta Diyarbakır olmak üzere Dersim'den Elazığ'a, Van'dan Şırnak'a kadar bir dizi Kürt ilinde 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirildi. Kürt halkı Newroz coşkusuyla 1 Mayıs alanlarına çıktı.

Van

Van'da 1 Mayıs BDP, KESK, DİSK, Belediye-İş Sendikası ve TMMOB öncülüğünde yapıldı. Miting öncesi Mavi Plaza önünde biraraya gelen emekçiler, “Taşeronlaştırmaya ve özelleştirmeye hayır”, “Kar, nan, azadî”, “Êdî pergala taşeronan sendika mafê me ye jî” pankartlarını taşıdı.

Mitingin ilk konuşmasını KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Mehmet Aydemir yaptı.

SES Genel Başkanı Çetin Erdoğan, depremde zarar gören Van halkının alanlara çıkarak AKP'yi enkaza gömdüğünü söyledi. Genel-İş Eğitim Daire Başkanı Hüseyin Yaman ise, demokratik bağımsız Türkiye şiarını öne çıkarttı. Konuşmaların tamamlanmasının ardından Ferhat Tunç, Xezal, Koma Bertav, KESK Müzik Grubu sahne aldı.

Şırnak

KESK ve DİSK öncülüğünde yapılan 1 Mayıs kutlamaları Cumhuriyet Meydanı'nda gerçekleştirildi. Belediye binası önünde toplanan binlerce işçi ve emekçi “Yaşasın 1 Mayıs” ve “Biji 1 Gulan” pankartıyla yürüyüşe geçti. Program demokrasi mücadelesinde ölenler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Konuşmalarda Roboski katliamı, askeri ve siyasi saldırılar ve Öcalan üzerindeki tecrit öne çıkan gündemlerdi.

Silopi

KESK ve DİSK öncülüğünde Sanat Sokağı'nda düzenlenen basın açıklaması ile 1 Mayıs kutlandı. “Yaşasın işçilerin, emekçilerin birliği, yaşasın halkların kardeşliği” yazılı pankartın açıldığı eylemde açıklamayı Eğitim Sen Yönetim Kurulu Üyesi Özge Sultan İgit okudu.

İdil

KESK İdil Temsilciliği tarafından yapılan basın açıklamasıyla 1 Mayıs kutlandı. Eğitim Sen binası önünde başlayan yürüyüşle Sanat Sokağı'na gelen işçi ve emekçiler, burada basın açıklaması yaptı.

Diyarbakır

Onyılların ardından tekrar 1 Mayıs mitinginin gerçekleştirildiği Diyarbakır'da coşku ve kitlesellik öne çıktı. Onbinlerce işçi ve emekçinin katıldığı 1 Mayıs kutlamalarında askeri ve siyasi saldırılar, Abdullah Öcalan üzerindeki tecrit öne çıkan gündemlerdi. Mitingde konuşma yapan BDP Diyarbakır Milletvekili Aysel Tuğluk, yok sayılan ve ezilen tüm halkların mücadelesini birlikte yürütmesinin önemini ifade etti.

KESK'li emekçiler, tutuklanan KESK'li kadınların resimlerinin üzerinde bulunduğu pankartın alana sokulmasına izin vermeyen polis ile tartıştı. Polisin tüm engelleme girişimine rağmen kamu emekçileri pankartlarını polisin elinden alarak alana giriş yaptılar.

Mitingin ilk konuşması Türk-İş 7. Bölge Temsilcisi Bahri Zülküf Karakoç tarafından gerçekleştirildi. Genel-İş Örgütlenme Sekreteri Remzi Çalışkan, uzun zaman sonra yapılan 1 Mayıs kutlamasına vurgu yaptı. Çalışkan, konuşmasında Mazlum Doğan, Vedat Aydın, Musa Anter ve Mehmet Sincar'ı selamladı.

Tes-İş 1 Nolu Şube Başkanı Ali Öncü, KESK Diyarbakır Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Hülya Alökmen, HDK adına Osman Çiftçi ve BDP Diyarbakır İl Eşbaşkanı Zübeyde Zümrüt konuşma yapan diğer isimlerdi.

Elazığ

BDP, ÖDP, KESK'in katılımıyla öne çıktığı yürüyüşün ardından İstasyon Meydanı'na gelindiğinde program başladı. Tertip komitesi adına Halit Ateş, KESK Dönem Sözcüsü Kenan Korkmaz, HDK adına Haki Baki Acar konuşma yaptılar.

Malatya

Ofis kavşağı'nda toplanan kitle 100.Yıl Kavşağı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Konuşmalar devam ederken kürsüye çıkan bir grup eğitim emekçisi öğretmen atamalarına dikkat çekmek için balon uçurdu.

Adıyaman

KESK, DİSK öncülüğünde Mimar Sinan Parkı'ndan Mustafa Yücel Parkı'na yapılan yürüyüşle 1 Mayıs kutlandı. Demokrasi Platformu adına açıklamayı sunan Petrol-İş Sendikası Başkanı Zeynal Eroğlu AKP'nin saldırı yasalarını teşhir etti. KESK adına Eğitim Sen Şube Başkanı Hediye Kılınç konuştu. Konuşmasında, “AKP hükümeti bu ülkede savaş politikası yürüten bir zulüm hükümetidir. Birinci savaşını içerde Kürtlere karşı yürütmektedir. Coğrafyamız her gün genç fidanlarının yasını

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

tutmaktadır” diyerek baskıları ve saldırıları anlattı.

Urfa

Topçu Meydanı'nda gerçekleşen etkinliğe İHD, KESK, HDK, Hak-Par, BDP, EMEP, DİSK, Alevi Kültür Derneği, İş-Kur İşçileri ve HÖDER katılım sağladı. Urfa Valiliği'nin mitingi yasaklaması protesto edildi.

Newrozlarda olduğu gibi 1 Mayıs alanına Kürt kadınları yöresel kıyafetleriyle katılarak ayrı bir renk kattılar, sendikaların hazırladığı “Biji 1 Gulan” ve “Yaşasın 1 Mayıs” önlüklerini giyen işçilerin görselliği dikkat çekti.

Kars

KESK bileşenleri, Şeker-İş Sendikası, BDP, Kafkas Üniversitesi Kültür Sanat Derneği Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşle 1 Mayıs mitingini başlattı.

Alanda konuşma yapan Eğitim Sen Kars Şube Başkanı Çetin Koçyigit, “Bugün işsizliğe, savaşa, sömürüye karşı ortak yaşamı savunan milyonlar, AKP'nin bu ülke üzerindeki kirli emellerini gerçekleştirmesine izin vermeyecektir” dedi.

BDP Kars Milletvekili Mülkiye Birtane ise, egemenlerin olduğu bir dünyada ezilenlerin de olacağını ifade etti.

Ağrı

Ağrı'da KESK, BDP, DİSK, Şeker-İş Sendikası öncülüğünde Saat Kulesi'ne yürüyüş düzenlendi. Polisin yürüyüşün önünü kesmesi üzerine kısa süreli bir gerginlik oldu. Yaşanan gerginlikte polis Bilal Kızılaslan isimli genci gözaltına aldı. Engellemelere rağmen yürüme kararlılığı gösteren kitle karşısında kolluk kuvveti geri çekildi. Saat Kulesi önüne gelindiğinde ilk olarak Dengbêj Memo sahneye çıkarak Kürtçe türküler seslendirdi. Sonrasında BDP PM üyesi Yusuf Kaya, DİSK Temsilcisi Ersin Erinçek, Eğitim Sen Şube Başkanı Çetin Işık, Tüm Bel-Sen Şube Başkanı Hanifi Demir, Şeker-İş Sendikası Başkanı Eğit Aslan ve AHD adına Cezmi Gündüz birer konuşma yaptı.

Muş

1 Mayıs Muş Belediyesi önünde yapılan eylemle kutlandı. KESK, BDP, DİSK üyeleri yürüyüşle alana geldi. KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ercan Yıldırak, “Her milliyetten işçilerin, emekçilerin, kapitalist sömürü ve baskıya, emperyalist saldırganlığa, her türlü ayrımcılığa karşı kol kola, omuz omuza vererek alanlara çıktığını” ifade etti. Eylem yerel müzik gruplarının söylediği parçalar eşliğinde halay çekilerek bitirildi.

İğdır

KESK ve BDP öncülüğünde yapılan eylemde Zübeyde Hanım Bulvarı'na yüründü. Eğitim Sen İğdır Şube Başkanı Yılmaz Hun, “1 Mayıs işsizliğe, açlığa, yoksulluğa en güçlü cevap olmaktır. 1 Mayıs eşitliğin, barışın ve özgürlüğün sesidir. 1 Mayıs baskılara direnenlerin, teslim olmayanların haykırışıdır.” dedi.

Batman

KESK ve DİSK'e bağlı sendikalar Zeki Otel önünde toplandı. Binlerce işçi ve emekçi Milli Egemenlik Caddesi'nde kurulan kortejlerle miting alanına kadar yürüdü. Yürüyüşte, "Halkların kardeşliği emekçilerin birliği için yaşasın 1 Mayıs" ve dev pankart üzerinde "KCK" gerekçesiyle tutuklanan KESK'lilerin isimlerinin yazılı olduğu "Onlar onurumuzdur" pankartları açıldı. Alana açılan 77 1 Mayıs'ındaki zincirlerini kıran işçi resmi Öcalan'a benzediği gerekçesiyle engellenmek istendi. Kitlenin pankarta sahip çıkması üzerine engelleme girişimi boşa düştü.

Yürüyüşe BDP İstanbul Milletvekili Sırrı Süreyya Önder, DTK Koordinasyon Kurulu Üyesi Batman Milletvekili Ayla Akat Ata, BDP PM Üyesi Osman Ergin, Petrol-İş Genel Merkez Yöneticisi Nimetullah Sözen de katıldı. DTK Koordinasyon Kurulu Üyesi Ayla Akat Ata, Eğitim Sen Yöneticisi Abdurrahman Karaağın'ın da söz aldığı mitingde söz alan BDP İstanbul Milletvekilli Sırrı Süreyya Önder, "Eğer Kürtler olmazsa Adana'daki pamuklar yerde kalır, eğer Kürtler olmazsa Karadeniz'deki fındıklar dallarında kalır" diye konuştu.

Mardin

KESK, DİSK, TMMOB, İHD, HDK, Mardin Barosu, Mardin Tabip Odası'nın organize ettiği 1 Mayıs mitingi BDP Mardin il binası önünden KESK binasına yapılan yürüyüşle başladı.

Saygı duruşu sonrasında miting KESK'li tutuklu kadınlar ve Mardin Cezaevi'nde bulunan BDP Mardin Milletvekili Gülser Yıldırım'ın mesajları okunmasıyla başladı. Mitingin açılış konuşmasını yapan Eğitim Sen Mardin Şube Başkanı Mehmet Can Yıldız, AKP döneminde emekçilerin daha da sömürüldüğüne dikkat çekti.

BDP Diyarbakır Milletvekili Nursel Aydoğan, 77 1 Mayıs katliamında hayatını kaybeden 34 yoldaşlarını andıklarını söyledi.

Antep

Antep'te 1 Mayıs, İstasyon Meydanı'nda düzenlenen etkinlikle kutlandı. Demokrasi Meydanı'nda bir araya gelen binlerce emekçi "Biji Yek Gulan" pankartı arkasında İstasyon Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Ortak açıklamayı DİSK Bölge Temsilcisi Nihat Bencan okudu.

Siirt

Siirt'te 1 Mayıs yürüyüşle kutlandı. Platform adına açıklamayı Belediye-İş Şube Başkanı Halit Akınay yaptı.

"1 Mayıs'ın gücüyle geleceği kazanmak için daha fazla çalışacağız!"

Kayseri'de 1 Mayıs'a 'Kayseri İşçi Birliği' pankartı arkasında katılan çeşitli sektörlerden işçi ve emekçiler, 1 Mayıs'a ilişkin görüş ve gözlemlerini gazetemizle paylaştılar...

Mehmet: Metal işçisiyim. İlk defa 1 Mayıs'a katıldım. Kayseri'de işçiler olarak hep birlikte birlik, mücadele ve dayanışma gününe sahip çıktık. Bundan böyle Kayseri İşçi Birliği'nin çalışmalarına daha fazla omuz vereceğim. Sendikasız çalışmak kaderimiz değil. Sendika ağalarının başında bulunduğu sendikalara da mahkum değiliz. Yeter ki fabrikalarımızda tabanda birleşelim. O zaman ağalardan kurtulur, haklarımızı alırız.

Engin: Orta büyüklükte bir metal fabrikasında çalışıyorum. Bu sefer gücümüzü biraz olsun gösterdik. Ama ben yine de katılımımızı iyi bulmuyorum. Mesela benim çalıştığım fabrikada daha fazla kişi katılabilirdi. Korkularını aşamadık. Şimdi gidip fabrikamda 1 Mayıs'ı anlatacağım.

Turan: Bir metal fabrikasında çalışıyorum. Kayseri İşçi Birliği olarak epey çaba gösterdik. Ortaya çıkan sonuç başlangıç için iyi. İlk defa bu kadar işçi 1 Mayıs'a katıldı. Bu iyiydi. Coşkuluyduk. Her gün 1 Mayıs gibi çalışmaya devam edeceğiz.

Hüseyin: İnşaat işçisiyim. 30 yıl çalıştım ancak halen çalışıyorum. İşçiler olarak en büyük kabahat bizde. Bu 1 Mayıs'ı beğendim ama daha iyi olabilirdi. Patronlar için cennet olan Kayseri bizim için cehennemden beter. Niye haklarımız için mücadele etmiyoruz, yan yana, omuz omuza durmuyoruz? Asla yılmayacağız, mücadeleye devam edeceğiz.

Ecevit: Yıllardır organize bölgesinde çalışırım. İşçiler açısından en iyi 1 Mayıs, bu yılki oldu. Bu 1 Mayıs bize moral verdi. Bizi büyük saldırılar bekliyor. Patronlar şimdi de kıdem tazminatlarımıza göz diktiler. Onun için daha fazla mücadele etmemiz gerekiyor. Kayseri İşçi Birliği olarak daha fazla çalışmalıyız. Bir de şu eksikimiz var: Ben 1 Mayıs'a ailemle birlikte katıldım. Bütün

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

arkadaşlar böyle yapsalardı daha kalabalık olurduk.

Adnan: Karayolu işçisiyim. 1 Mayıs'ı beğendim. Karayolu işçileri olarak bizler de 1 Mayıs'ta yer aldık. Özelleştirme belası başımızda ama hala çok büyük kısmımız olan bitene kulaklarını tıkıyor. 1 Mayıs'ın morali ile daha fazla çalışmalı, birliğimizi pekiştirmeli ve özelleştirmeye karşı mücadele etmeliyiz.

Yusuf: Karayolu işçisiyim. Burada sendika ağalarının olmayışı bir gerçeği bir defa daha bizlere gösterdi. Biz işçiler tabanda birleşmediğimiz sürece bu özelleştirme belasından kurtulamayız. Sendika bürokrasisine iş yaptırmak bile taban örgütlülüğümüzün gücüne bağlıdır. Bu 1 Mayıs iyi oldu. Yol-İş Kayseri Şube yöneticileri ortada yoktu ama buna rağmen karayolu işçileri alandaydı.

Bu 1 Mayıs'ta işçi ve emekçiler emperyalist savaşa karşı öfkelerini de gösterdiler. Aynı zamanda kıdem tazminatlarını gasp ettirmeyeceklerini ortaya koydular. 1 Mayıs'ın gücüyle geleceği kazanmak için, biz sınıf bilinçli işçiler daha fazla çalışacağız.

Şinasi: 1 Mayıs'ı ABD emperyalizminin Ortadoğu bölgesini kan gölüne çevirmek için hazırlıklar yaptığı, iki bölge ülkesi İran ve Suriye'yi tehdit ettiği koşullarda karşıladık. Öte yandan sermaye devleti de savaş için açık pozisyon alıyor. Tüm muhalif kesimler tehdit altındalar. Gözaltı ve tutuklamalar sürüyor. "KCK" vb. isimler altında sürdürülen operasyonlar bu durumun açık bir göstergesi.

Benim çalıştığım karayollarında da önemli gelişmeler var. Taşeronlaşmanın alıp başını gittiği karayolları şimdi de özelleştirilmek isteniyor. Bu saldırılara karşı direnmek tüm işçi sınıfının olduğu gibi karayolları işçilerinin de görevidir.

Kayseri'de 1 Mayıs'ı iki nedenle iyi buldum. Önceki yıllara göre işçi katılımı iyiydi. Ayrıca biz sınıf devrimcileri de 1 Mayıs'tan dostu sevindiren, düşmana korku veren bir başarıyla çıktık. Şimdi bu kazanıma yaslanıp daha fazla çaba göstereceğiz.

Kızıl Bayrak / Kayseri

1 Mayıs'ta iş cinayetleri

1 Mayıs'ta da iş cinayetleri durmadı. Ankara, İstanbul ve Artvin'de yaşanan iş cinayetlerinde 3 işçi öldü.

Bayrampaşa'da işçi ölümü

Bayrampaşa Sarı Dökümcüler Sanayi Sitesi'nde yer alan ÖZBİR Metal'de patlama gerçekleşti. 1 Mayıs resmi tatil olduğu halde ÖZBİR Metal işçileri patron tarafından çalıştırıldılar.

Akşam vardiyasında çalışan işçiler işbaşı yaptıktan birkaç saat sonra fabrikada patlama meydana geldi.

Bayrampaşa'da bulunan işyeri ve fabrikaların büyük bir kısmında işçi güvenliği önlemleri alınmıyor. Hatta yasaklı ya da düşük miktarda kullanılması gereken kimyasal ilaçlar fazla miktarda kullanılıyor.

Bu maddelerin kontrolsüz kullanılması sonucu fabrikada gerçekleşen patlamada 24 yaşındaki Ersin Kaya hayatını kaybetti. 28 yaşındaki Dursun Çiftçi ise yaralandı.

'Kaza' değil iş cinayeti

Yakın zamanda ÖZBİR Metal'e 100 metre mesafede bulunan ART Mobilya Aksesuarları fabrikasında vincin bakımı yapılmadığı için 1 işçi iş

cinayeti sonucu hayatını kaybetmişti. Bayrampaşa ve çevresinde gerekli denetimler yapılmadığı için patronların keyfi davranışları sonucu çok sık iş cinayeti ve yaralanmalar gerçekleşiyor.

Göçük altında kalan işçi hayatını kaybetti

Ankara'da kanal çalışması sırasında göçük altında kalan işçi, hayatını kaybetti. ASKİ'nin, Etimesgut ilçesi Bağlıca yolu üzerindeki çalışmalarında görev yapan Mehmet Doğan (43), yaklaşık 3 metre derinliğindeki kanala indi.

Bu sırada meydana gelen göçüğün altında kalan Doğan'ın, toprak altındaki cansız bedeni itfaiye ekiplerince çıkarıldı.

HES inşaatında can verdi

Artvin Yusufeli'ne bağlı Köprügören ile Alanbaşı köyleri arasında yapımı devam eden baraj ve HES inşaatında çalışan Tahsin (24) ile ağabeyi Ali Haydar Coşkun (27), enerji tüneline yıkılan beton kütleinin altında kaldı. Tahsin Coşkun, olay yerinde hayatını kaybetti. **1 Mayıs'ta iş cinayetleri**

1 Mayıs'ta da iş cinayetleri durmadı. Ankara, İstanbul ve Artvin'de yaşanan iş cinayetlerinde 3 işçi öldü.

İş cinayetleri sürüyor!

Çorum Sungurlu'da yapımı devam eden bir okulun inşaatında çalışan Ahmet Çınar (47), dengesini kaybederek 4. kattan toprak zemine düştü.

Sungurlu Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Çınar, tüm müdahaleye rağmen kurtarılamadı.

Zonguldak'ta özel bir kömür ocağında meydana gelen göçükte 1 işçi öldü, 2 işçi yaralandı. Kömür ocağındaki iş cinayetinde göçük altında kalan işçilerden Selahattin Baytar (32) öldü, Ersin Kaya (25) ve Güngör Akyol (32) yaralandı.

Diğer işçiler tarafından madenden çıkarılarak

Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi'ne kaldırılan yaralı işçilerden Güngör Akyol, sağlık durumunun ağır olması nedeniyle Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne sevk edildi.

Ümraniye DES Sanayi Sitesi'nde iş cinayeti yaşandı. Yukarı Dudullu Esenkent Mahallesi'nde bulunan DES Sanayi Sitesi'ndeki bir tüp dolum tesisinde patlama meydana geldi.

Patlama sonucu 2 işçinin öldüğü, 5 işçinin de yaralandığı bildirildi. Ölen iki işçinin Hayri Gılgıç (27) ile Muharrem İlhan (45) olduğu öğrenildi.

Taşeron ölüme sürüklüyor

Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde hastalar için hazırlanan öğlen yemeğinin asansörde kalması ve asansörü tamir edecek kimsenin olmayışı özellikle şeker hastalarında büyük sıkıntılara yol açtı. İnsülin iğnesi yapılan şeker hastalarının 15–20 dakika içinde yemek yemeleri gerekiyor. Zira hayati riski başlıyor. Tamir edilemeyen asansör nedeniyle 1,5 saat sonra yemekleri verilen şeker hastalarının çoğu panikleyerek fenalık geçirdi.

Şehirden başka bir asansör tamircisinin gelmesinden sonra yemekler ancak dağıtıldı. Balcalı Hastanesi'nde çalışan bir sağlık emekçisinden edinilen bilgiye göre asansörün tamirinden sorumlu

sadece 3 teknisyen bulunuyor ve o gün bozulan asansörü tamir edecek bir görevli yoktu. Konu hakkında bilgi aldığımız sağlık emekçisi durumu "taşeronun rezilliği" olarak ifade ederken, asansörün bozulduğu o anda acil olarak bir hastanın yoğun bakıma yetiştirilmesi gerekse bu haliyle hastanın ölebileceğine dikkat çekti.

Taşeron uygulamasıyla az işçiyle daha çok kar elde etme mantığının hastanelere uygulanması sonucu 7'şer katlı 2 binadan oluşan Balcalı Hastanesi'nde asansör bakımı için sadece 3 görevli taşeron işçisinin olması da önceliğin sağlık hizmeti olmadığını gösteriyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İşçi aileleri buluştu

"28 Nisan Dünya İş Cinayetlerinde Ölen ve Yaralananları Anma/Yas Günü"nde İstanbul'da gerçekleştirilen forum, iş cinayetlerinde ölen ve yaralanan işçilerin ailelerini buluşturdu.

Yüzlerce kişinin katıldığı etkinliğe Davutpaşa, Karadon, OSTİM, Zonguldak, Tuzla ve pek çok yerden işçi aileleri katıldı.

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin çağrısıyla Petrol-İş Genel Merkezi'nde gerçekleştirilen etkinlikte konuşan işçi aileleri sendikalar ve meslek örgütlerinin iş cinayetleri konusundaki duyarsızlıklarını eleştirerek bu mücadeleye sahip çıkılmasını istediler.

Ortak mücadeleyi sürdürme konusundaki kararlılıklarını ifade eden aileler davalarının takipçisi olacaklarını duyurdular. 28 Nisan'ın Türkiye'de de iş cinayetlerinde ölenleri anma günü olarak kabul edilmesi gerektiğini söylediler.

Marmara Üniversitesi öğretim üyesi Berna Güler Müftüoğlu'nun sunumu ve Petrol-İş Genel Mali Sekreteri İbrahim Doğangül'ün açılış konuşmasıyla başlayan forum, Aslı Odman'ın işçi ölümlerine, 28 Nisan anma ve yas gününe dair yaptığı bilgilendirmeye devam etti.

Etkinlik, iş cinayetlerinde yaşamını yitiren ailelerin kürsüsü haline geldi. OSTİM'de hayatını kaybeden işçilerin aileleri ile Davutpaşalı aileler adına yapılan konuşmalarda, devam eden iş cinayeti davaları anlatıldı.

Zonguldak Karadon'da hayatını kaybedenlerin yakınları ile Yer Altı Maden-İş Genel Başkanı Çetin Uygur'un da söz aldığı kürsüyü Tuzla tersanelerinde hayatını kaybedenlerin yakınları, BEDAŞ işçisi Erkan Keleş'in abisi Mustafa Keleş, Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal, harita mühendisi Gülseren Yurttaş'ın kardeşi Hatice Yurttaş, Van'daki Bayram Otel'de hayatını kaybeden gazeteci Sabahattin Yılmaz'ın eşi Gönül Yılmaz, iş kazasında hayatını kaybeden ev işçisi Fatima Aldal'ın eşi Hüseyin Aldal, Ev İşçileri Dayanışma Sendikası Başkanı Gülhan Benli, bir galvaniz işçisi, tekstilde çalışan bir yakınını iş kazasında kaybeden Ercan Zincir'in yanısıra iş cinayetleriyle ilgili davaları takip eden avukatlar da kullandı.

Toplantının kapanışını ise İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi Sözcüsü Murat Çakır yaptı. Çakır, forum boyunca 28 Nisan'ın iş kazalarında ölenleri anma günü olarak kabul edilmesi talebinin yanısıra 1 Mayıs'ta da iş kazalarının bir gündem haline getirilmesi gerektiği sonucunun çıktığını söyledi. Çakır ayrıca iş kazalarında hayatını kaybedenlerin ailelerinin koordinasyonunun sağlanması gerektiğini de söyledi.

TOGO'da direniş başladı!

Ankara'da Eskişehir Yolu üzerinde kurulu olan ve ayakkabı üretimi yapan TOGO isimli firmada örgütlenme çalışması yürüten Deri-İş Sendikası'nın bu girişimi patron tarafından işten atma saldırısıyla karşılandı. Sendikal örgütlenmenin açığa çıkmasıyla birlikte 9 işçiyi üretimi daraltma bahanesiyle işten atan patronun bu saldırısına direnişle yanıt veren TOGO işçileri fabrika önünde bekleyişe başladılar.

Direniş başladı

55 işçinin çalıştığı fabrikada direnişe çok geçmeden destek geldi. Yemek ve çay molalarında direnişteki arkadaşlarına destek veren işçilerin bu tavrı patronu oldukça korkutmuş olacak ki tüm işçiler bir aylık izne çıkarıldı. İşçiler ellerine tutuşturulan üç cümlelik bir belgeyle durumu öğrendiklerinde direnişe katıldılar. Sayıları 30'u bulan direnişçi işçiler Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nin hemen karşısında ve Eskişehir yolunun en işlek yerinde bulunan TOGO'nun hemen önüne pankartlarını astılar. Tüm işçileri bir aylık izne çıkaran TOGO patronu aynı zamanda kayıt dışı 12 işçiyi fabrikada çalıştırmaya devam ediyor.

Modern kölelik koşullarının hüküm sürdüğü TOGO'da işçiler ağır çalışma koşullarında, aynı zamanda düşük ücretlerle çalıştırılıyorlardı. Tatil günlerinin gasp edilmesine, zorunlu mesailere, çalışma saatlerinin uzunluğuna karşı örgütlenme yolunu seçen işçiler, işten atma saldırısının ardından direniş yolunu tutarak kararlılıklarını ortaya koydular. Kazanacaklarına olan inançla başladıkları direnişi sonuna kadar götüreceklerini ifade eden direnişçi işçiler özellikle üniversite öğrencilerinden ve aynı zamanda tüm işçi ve emekçilerden destek bekliyorlar.

BDSP'den ziyaret

Fabrika önünde devam etmekte olan direnişi 2 Mayıs günü ziyaret eden BDSP'li sınıf devrimcileri

1 Mayıs 2012 | Ankara

işçilerle sohbet ederek süreç hakkında bilgi aldılar. Direnişin kazanımla sonuçlanabilmesi için neler yapılabileceğinin konuşulduğu ziyaret boyunca böyle bir direnişin Ankara için öneminin altı çizildi. Direnişin diğer sınıf bölüklerine taşınması gerektiğini belirten BDSP'liler sendikal örgütlülüğün oldukça zayıf olduğu Ankara'da bir hareketlilik yaratabileceğini vurguladılar. Bunun üzerine bir işçi kendisini Temelli'den bir fabrikadan ustabaşının aradığını ve direniş hakkında bilgi aldığını söyledi. Bu da Ankara'da Kurulu bulunan fabrikaların patronlarının direnişten ve örgütlenmekten duydukları korkunun kanıtı idi.

Sohbetin ardından sloganlar ve alkışlarla eylem başlatıldı. TOGO çalışanlarının da pencerelerden izlediği eylem boyunca Eskişehir Yolu'ndan geçen araçların neredeyse tümü korna çalarak, alkışlayarak ve zafer işareti yaparak işçilere destek verdi. Korna seslerinin oldukça coşkulu hale getirdiği eylem boyunca sloganlar atıldı.

Direniş adresi: Eskişehir yolu- ODTÜ karşısı- TOGO fabrikası

Kızıl Bayrak / Ankara

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://anitey.org>

Cengiz Makine'de yemek boykotu

Gebze'de kurulu Cengiz Makine işçileri Bosch işçilerinin yolundan ilerlemiş, Türk Metal Sendikası'ndan istifa ederek Birleşik Metal'e geçmişlerdi.

Bunun ardından Türk Metal çetesi ile Cengiz Makine patronu çeşitli baskıları devreye sokarak Cengiz Makine işçilerini Birleşik Metal'den istifa etmeye zorladı.

Ancak Cengiz Makine patronunun baskılarına ve Türk Metal çetesinin tehditlerine rağmen işçiler yemek boykotuyla kararlılıklarını gösteriyorlar.

Kızıl Bayrak / Gebze

Komvek Karasör'de grev

Bursa Gemlik'te Serbest Bölge'de kurulu Komvek Karasör fabrikasında Türk Metal üyesi işçiler greve çıktı.

8 aydır devam eden toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde ücret maddelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine sessiz sedasız başlatılan grev 20 Nisan'dan beri devam ediyor.

Türk Metal Sendikası Şube Başkanı Kemal Durmaz yaptığı açıklamada, yaklaşık 8 aydır devam eden toplu sözleşme görüşmelerinde işverenle maaş konusunda anlaşma sağlanamadığını belirterek, 23 Şubat tarihinde aldıkları grev kararını uygulamaya soktuklarını söyledi. Kemal Durmaz, patronun işlerimiz iyi değil diyerek klasik söylemlerle işçileri ve sendikayı oyaladığını belirterek, "Biz sendika olarak hakkın ve emeğin peşindeyiz. Samimiyet, bir uzlaşma ortamı için temel şartlardan biridir. Komvek işvereni öncelikle fabrikada çalışanlara sevgi duyduğunu, onların emeğine saygı gösterdiğini kanıtlamalıdır. Bu süreç işverenin sevgisini ve saygısını kanıtlaması için ideal bir zamandır" dedi.

Devrimci miras daha ileriye taşın

(EKİM'in Haziran 2007 tarihli 274. sayısında yayınlanan aşağıdaki yazıyı Denizler'in katledilmesinin 40. yılı vesilesiyle güncel öneminden dolayı tekrar yayınlıyoruz... – KB)

'71 Devrimci Hareketi'nin simge isimleri Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşları her yıl ölüm yıldönümlerinde anılmakta, devrimci kadro tipinin seçkin örnekleri olarak, devrimci harekete kattıkları olumlu değerlere vurgu yapılmaktadır. Ancak Türkiye devrim mücadelesinin yüzakı olan bu devrimcileri ananlar, dahası onların devrettiği mirası yaşattığını öne sürenler arasında ciddi farklar bulunmaktadır. Öte yandan, özellikle idam edilerek katledilen Deniz Gezmiş ve yoldaşları, reformistinden devlet solcusuna, gericisinden ırkçı-şoven zihniyetin bazı temsilcilerine kadar bir takım soysuzlar tarafından istismar konusu da edilmektedir.

Türkiye'deki devrimci örgüt ve partiler uzun yıllar '71 Devrimci Hareketi'nin şu veya bu akımının mirasçısı olduğunu savunmuştur. Halen de bu çizgide ısrar eden, yaklaşık 40 yıl önce bu genç devrimciler tarafından ortaya konulan düşünsel düzeyin ötesine geçemeyen akımlar vardır. Henüz yirmili yaşlardaki devrimcilerin ortaya koyduğu ideolojik-politik tahlillere takılıp kalanların, '71 Devrimci Hareketi'nin mirasını yaşattıklarını sanmaları kolay anlaşılır bir durum değildir. Böyleleri, genç devrimcilerin 40 yıl önce ortaya koyduğu düşünsel ürünlere sıkı sıkıya sarılarak, teorik üretim için çaba harcama "yükü"nden de kurtulmuş oluyorklar.

Reformizmden devrimci kopuş, seçkin devrimci kişilik...

Komünistler, '71 Devrimci Hareketi'ni Türkiye'nin reformist geleneğinden devrimci bir kopuş olarak değerlendirmişlerdir. Bu kopuşa asıl anlamını veren, küçük devrimci grupların kent veya kırdaki silahlı eylemler yapması değildir elbette. Kopuşun asıl anlamı, bu akımların ideolojik-politik bilinç planında gerçekleştirdiği sıçramadır. Bilinç planındaki sıçrama, bu akımların devlet konusunda, şiddete dayalı devrim konusunda, kapitalizmin temel noktalardan reddi konusunda radikal, devrimci bir ideolojik-politik tutum geliştirebilmesinin yolunu açmıştır ki, kopuşa asıl anlamını veren de budur.

'60'lı yıllar sosyal uyanışın yaygınlaştığı, toplumsal muhalefetin hızla gelişip kabardığı bir dönemdir. İşçi sınıfı, kentin ve kırsal emekçileri, Türkiye tarihinde ilk defa bu dönemde, bu kadar kitlesel bir şekilde eylem alanlarında, grevlerde, direnişlerde, toprak işgallerinde sözünü söylemeye, sola, sosyalizme yakınlaşmaya başlamıştır.

Mücadele alanlarında işçi sınıfı ve emekçiler olduğu halde, dönemin sosyalist olma iddiasında olan akımlarının çizgileri, büyük ölçüde orta sınıf aydınları tarafından belirlenmiştir. TİP, YÖN, MDD, dönemin öne

çıkan sol akımlardır. Ancak bu akımların hiçbiri, devrimci iktidar perspektifi bir yana, düzeni cepheden karşıya alabilecek bir çizgiyi temsil edebilecek durumda değildi. '71 Devrimci Hareketi, döneme egemen olan reformist cendereyi kırmış, bu devrimci kopuş sayesinde radikal devrimci akımlar oluşturabilmiştir. Burjuva sosyalizmi olarak tanımladığımız TİP, YÖN, MDD ise, 1974'ten sonra devrimci akımların güçlenmesiyle esas olarak dönemini kapatmıştır.

Reformizmden devrimci kopuşun sağlanmasına önderlik eden kadroların, Mahirler, Denizler, Kaypakkaya ve onların yoldaşlarının devrimci kişiliklerinde içselleştirdikleri üstün nitelikler de, Türkiye devrimci hareketine '71'den miras kalan önemli kazanımlardır. Her yönüyle düzeni cepheden karşıya alan devrimci bir duruş, düzenin cellâtları karşısında hiçbir koşulda eğilmeme, tereddütsüz bir şekilde davaya adanma, devrimci dayanışma ve siper yoldaşlığı konusunda pürüzsüz bir içtenlik, devrimci örgüt ve pratiğe olduğu kadar teoriye, düşünsel gelişim ve üretime önem veren bir devrimci kadro...

'71 devrimci akımlarının ideolojik-politik çizgilerini, pratik eylem tarzlarını burada tartışmak gerekmiyor. Zira bu alanda düşünülen yanlışlar veya acemilikler, devrimci harekete miras bırakılan seçkin devrimci kadro örneğinin değerini hiçbir koşulda eksiltmez. Önemli olan reformizmden gerçekleşen devrimci kopuşun bu erken döneminde bile bu üstünlüklerin devrimci kişiliklere içerilebilmiş olmasıdır. Örnek alınması, yaşatılması, yeniden ve daha ileriden yaratılması gereken yön de budur.

'71'den miras kalan devrimci değerlerin tüketilmesi...

Devrimci mirası ve değerleri yaşatmanın yolu, günün koşullarına göre yeniden üretmekten geçer. Ancak bu kadarı yeterli değil. Bundan da önemli olanı, bu mirasın yitirilmesini önlemek ve onu ileriye taşımaktır.

içselleşmesini sağlamak ve devrimci kişiliğe içerilmiş değerler bütününe dahil edebilmektir. Ancak o zaman bu devrimci mirasın, devrimci kadronun düşünce ve eylemine yol gösterici olması sağlanabilir.

Bunu başarmak sanıldığı kadar kolay değildir. Zira bu niyetleri aşan bir sorundur; örgüt veya partilerin ideolojik-politik çizgileri, ilkesel tutumları, devrimci örgüt anlayışları ile yakından ilgilidir. Geleneksel devrimci-demokrat akımlar, '71 devrimci akımlarının ortaya koyduğu ideolojik-programatik düzeyin ilerisine çıkmadıkları ölçüde, geçmişe sınıksız sarılıyorlar. Bu ise düşünsel alanda bir kısırlık, kendini yenileyememe ve kapitalist toplumun tek tutarlı devrimci sınıfı olan proletaryanın tarihsel devrimci rolünü gerçek içeriğiyle kavrayamama noktasında takılıp kalmalarına yolaçıyor. Böylece, devrimci değerlerin daha ileriden üretilmesi bir yana, var olan mirasın gerisine düşme, dahası o değerleri tüketme noktasına varılabiliyor.

Sınıf ve kitle hareketinin zayıflığı koşullarında yetişen kadro tipinin sorunlu yapısı, semt kökenli bu kadroların devletin sistemli yozlaştırma saldırısına maruz kalmaları ise soruna bambaşka bir boyut katıyor. Sorunlu haline rağmen bu "kadro" tipinin, üstelik devrimci bir kimlik geliştirmeden bünyeye alınması nedeniyle, '71'in devrimci kadro kişiliğinin niteliklerine fazlasıyla uzak, devrimci mirası ancak söylem düzeyinde savunabilen bir anlayış hakim hale gelebiliyor. Öyle ki, bu kişiliklerin pratiği, kimi zaman devrimcilerin emekçiler nezdindeki itibarlarının sarsılmasına yol açabilecek derecede sorunlu olabiliyor.

Bazı ara akım kadroları üzerinden yansıyan sorunlu kişiliklerde, devrimci değerlerin önemli ölçüde yitimine tanık olmaktayız. Devrimci samimiyetini büyük oranda tüketmiş olan bu kesim dar grupçu, fazlasıyla faydacı, ortamına göre kibirli ve saldırgan olabilmektedir. Bunlar, uzun zamandır reformistlerle aynı kulvarda bulunmanın da etkisiyle, burjuva siyaset tarzının olmazsa olmazları olan hile, ayak oyunları, iç hesaplar, perde arkası kulisler vb. "haslet"leri, pekçok yerde

si yaşatmak, akla mümkündür!

politik çizgilerine dahil etmekte bir sakıncı görmeyebilmektedirler.

Dejenerasyonun böylesi uç noktalara varmasını, devrimci değerlere sırt çevirip reformistlerle kucaklaşmanın sonuçlarından biri saymak mümkündür.

‘71 Devrimci Hareketi’ni değil fakat Denizler’i öne çıkaran, onları “ikon”laştırıp siyasi rant aracı olarak kullanmak isteyen ırkçı-şoven zihniyetin temsilcileri de var. Bu gerici çevrelerin ayırdedici özelliği, Kürt halkına düşmanlık ve devletin militarist güçlerine payandalık etmektir. Oysa Deniz Gezmiş’in idam sehpası önünde haykırdığı “Yaşasın Marksizm-Leninizm! Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği!” şiarı bile, bunların Denizler’le karşıt dünyalara ait olduklarını kanıtlamaya yeter. İdam sehpasında ölüm yiğitlikle göğüslenirken haykırılmış bu şiarlar, devrim ile düzen arasında aşılmaz bir uçurum olarak durmaktadır.

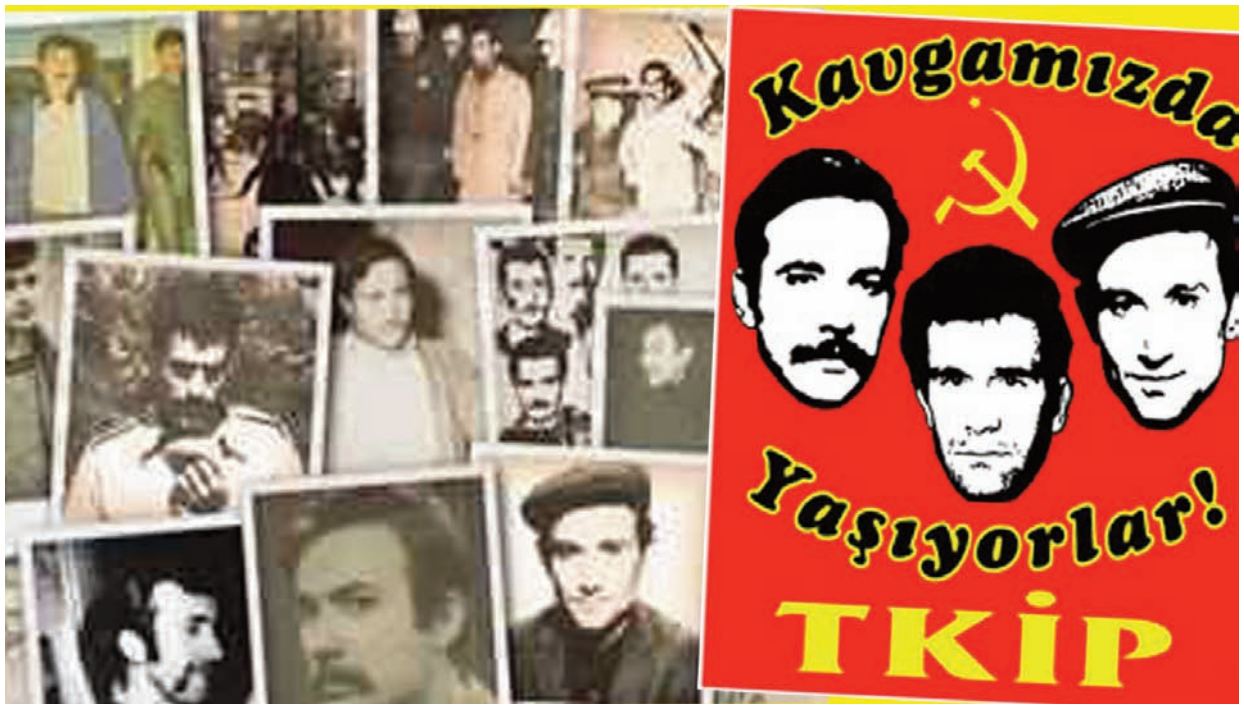
Türkiye’nin sosyal reformist partileri de, ‘71 Devrimci Hareketi’nin önderlerini öne çıkartma tutumunu, onların miras bıraktığı değerlerin arkasında durma iddiasını halen terk etmiş değiller. Komünist yazında pek çok kere dile getirildiği gibi bunlar, burjuva karşı-devriminin zoru karşısında sinmiş, ihtilalci çizgiden yüzgeri etmiş, devrimci örgüt anlayışını ve pratiğini terk etmiş, devrimci miras ve değerleri düzen bekçilerinin ayakları altına sererek burjuvazinin icazetine sığınmışlardır. Düzen bataklığına boylu boyunca uzanan bu “tövbekar”lar, artık sermayenin parlamentosuna kapağı atma hayalleriyle avunuyorlar. İşçi soysuzluğa vardırıran bazıları ise, “Deniz Gezmişler’in yolu bugün parlamentoya çıkmıştır” diyebiliyorlar.

Oysa ‘71 devrimcileri, Deniz Gezmişler, Mahir Çayanlar, İbrahim Kaypakkayalar, TİP’in parlamenter çizgisini reddederek devrimi seçmişlerdi. Onlar kurtuluşun reformlarda değil, devrimde olduğunu fark etmiş, gerçekleştirdikleri sıçrama ile devrimci akımların kurucuları olmuşlardır. Başka bir ifadeyle, ‘71’in devrimci akımlarını devrimci yapan, reformist partilerin bugün içinde bulundukları düzen içi zemini mahkum ederek aşabilmiş olmalarıdır.

Geleceği kucaklamak için geçmişi aşmak!

Devrimci mirasın değerler planında erozyona uğraması bir rastlantı olmadığı gibi, niyetlerle de açıklanamaz. Sorunun esası, uzun süredir devam eden tasfiyeciliğin yarattığı bozulmanın yanı sıra, devrimci mirası aşındıran örgüt/partilerin programatik, ideolojik-politik çizgilerinden kaynaklanıyor. Bu alanda yaşanan tıkanma ve belirsizliklere rağmen, geleneksel çizgileriyle devrimci tarzda hesaplama cesareti gösteremeyenler, kendilerini devrimci değerleri öğüten bir çark işlevi görmekten alıkoyamadılar. Sorunun bu boyuta varması, geleneksel solun içine düştüğü “ciddiyet ve samimiyet bunalımı” ile yakından bağlantılıdır. Devrimci kadronun kişiliğinde boy veren sorunlar, bütünün parçasıdır aynı zamanda.

Kopuşun asıl anlamı, bu akımların ideolojik-politik bilinç planında gerçekleştirdiği sıçramadır. Bilinç planındaki sıçrama, bu akımların devlet konusunda, şiddete dayalı devrim konusunda, kapitalizmin temel noktalardan reddi konusunda radikal, devrimci bir ideolojik-politik tutum geliştirebilmesinin yolunu açmıştır ki, kopuşa asıl anlamını veren de budur.

Belirtmek gerekir ki, komünistlerin de güçlerini kadrolaştırmada, kadrolarını yetkinleştirmede karşılaştığı sorunlar, zorlandığı alanlar vardır. Ancak burada tartıştığımız sorunun mahiyeti, komünistlerin zorlanma alanlarının çok ötesindedir.

Devrimci mirasın aşınmasında pek çok faktörün rolünden söz etmek mümkündür. Fakat buna rağmen sorunun özü, geçmişi anlamak ve devrimci tarzda aşmakla ilgilidir. Bunun anlamı ise, geçmişin devrimciliğinden daha ileri bir devrimcilik düzeyine, küçük-burjuva devrimciliğinden işçi sınıfı devrimciliğine erişebilmektir. Komünistler, devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olan devrimcilerle, bu temel önemdeki hatırlatmayı sık sık yaptılar. Ancak halihazırda bunu başarabilen tek akım partimiz TKİP’dir. Bu durum, devrimci mirası geliştirip yeniden üretme noktasında da komünistlere, komünist kadro ve militanlara önemli sorumluluklar yüklemektedir.

Burjuvazinin her cepheden yönelttiği azgın saldırılara karşı durmanın özel bir önem taşıdığı verili koşullarda, ‘71 mirasının devrimci özüne uygun tarzda ve daha ileriden yaşatılmasının önemi yeterince açıktır. Komünistlerin devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olan kesimlere yönelttiği “geçmiş

devrimci tarzda aşma” çağrısı da güncelliğini korumaktadır.

Sermaye devletinin illegal devrimci çalışmayı baltalamak için azgınca saldırdığı, sol akımların ise önemli ölçüde illegal devrimci siyasi faaliyet yürütme refleksini yitirdiği şu dönemde, Denizler’in 25. ölüm yıldönümü, bu durumu sorgulamanın vesilesi yapılabilir. En azından devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olanlar bu özgüven ve cesareti göstermelidir. Zira devrimci faaliyeti düzenin dayatmasıyla belli alanlara hapsedenlerin, bugünü kurtarıp kurtarmayacakları belli değil ama geleceği kaybetme olasılıkları fazlasıyla yüksektir.

Marksist bir partinin temeli olan devrimci teori, devrimci örgüt, devrimci sınıf diyalektik bütünlüğünü bünyesinde toplayabilen TKİP, bu net çizgiye ve tok iddiaya yaslanarak devrimci mirasın ve değerlerin savunulmasının, daha ileriden yaşatılmasının güvencesidir. Bu noktada öncülük misyonunu hakkıyla yerine getirdiğinde, devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olan diğer devrimcilerin de önünü açacaktır.

1 Mayıs dünya genelinde coşkuyla kutlandı

Dünyanın dört bir yanında da işçi ve emekçiler birlik mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ı gösterilerle kutladı. Birçok başkentte yüzbinlerce işçi ve emekçi, çalışma koşullarının iyileştirilmesini ve asgari ücretlerin yükseltilmesini talep etti.

Sınıfın mücadele günü 1 Mayıs'ta sendikaların çağrısına uyan yüzbinlerce işçi ve emekçi kısıtlamalara karşı protestolarını alanlarda gerçekleştirdi.

Almanya'da Alman Sendikalar Birliği DGB'nin yaptığı açıklamaya göre gerçekleşen 420 yürüyüş, gösteri ve mitinge ülke çapında toplam 420 bin kişi katıldı.

1 Mayıs 2012 | Yunanistan

Yunanistan'da grev vardı

Yunanistan'da 2012 1 Mayıs, hükümetin "krizle mücadele" adı altında uyguladığı sosyal yıkım saldırılarını protesto eden emekçilerin grevlerinin gölgesinde kutlandı.

1 Mayıs'ta da işçiler hükümetin kemer sıkma politikalarını protesto ederek sokaklara döküldü.

Atina'da üç büyük gösteri yapıldı. Gösterilerden biri **Yunanistan İşçi Sendikaları Konfederasyonu** (GSEE) ve **Yunanistan Kamu Emekçileri Sendikası** (ADEDY) tarafından düzenlendi. Bu gösteride "Hiç kimse yalnız değildir birlikte başarabiliriz" sloganı altında yürüyen sendikalar Avrupa Birliği'nin kemer sıkma politikalarına sessiz kalınmayacağını vurguladılar.

İkinci gösteri sol parti ve örgütlerin gösterisiydi. Bu da son yıllarda sol örgütlerin yaptığı en kitlesel gösteriydi.

Üçüncü ve en büyük gösteriyse **Komünist Partisi** (KKE) ve **Yunanistan Mücadeleci İşçiler Sendikası** (PAME) tarafından yapıldı. Sendika 1 Mayıs gösterisini, demir çelik işçileriyle dayanışmak için, 6 aydan beri grevde bulunan Atina'nın dışındaki demir çelik fabrikasında gerçekleştirdi. İşçiler Athen-Korinth otobanına da barikat kurdular. Sendika başkanı yaptığı konuşmada 6. ayına giren grevin tüm işçi ve emekçilerin direnişinin sembolü olduğunu vurguladı. Dolayısıyla işçi ve emekçilere yönelik saldırılara dur diyebilmek için tüm Yunanistan'ın demir çelik fabrikasına dönüştürülmesi gerektiğini söyledi.

1 Mayıs nedeniyle işyerlerinin kapalı olduğu ve bazı toplu taşıma araçları çalışanlarının kısa süreli

greve gittiği ülkede demiryolu hatları çalışanları 24 saatlik grev yaptı. Denizcilik sektörü çalışanları da 24 saatlik greve giderek kendilerine ait sosyal sağlık kurumunun, yeni oluşturulan Ulusal Sağlık Hizmetleri Kurumu (EOPYY) ile birleştirilmesine ve toplu iş sözleşmelerinin iptal edilmesine karşı çıktı. Dört büyük deniz ve liman çalışanları sendikası PEMEN, PENEN, PEEMAGEN ve OStefenson'un 24 saatlik grevi nedeniyle gün boyunca gemilerin büyük bölümü limanlarda bağlı kaldı, ana karayla adalar arasındaki gemi bağlantısı da kesildi.

1 Mayıs 2012 | Portekiz

İspanya ve Portekiz'de 1 Mayıs

İspanya ve **Portekiz**'deki 1 Mayıs kutlamaları ülke çapında gerçekleştirildi. İspanya'da 1 Mayıs'a hükümetin "tassarruf" adı altında işçi ve emekçilere dayattığı sosyal yıkım politikaları damgasını vurdu. İşçi ve emekçiler 1 Mayıs'ta da "Bu bir kriz değil, soygundur" pankartlarıyla krizin faturasının emekçilere ödetilmesine karşı çıktılar.

Özellikle çalışma reformu adı altında uygulanmaya çalışılan saldırılara tepki büyüktü.

Portekiz'de de özellikle Lizbon'da binlerce kişi sokaklara çıkarak 1 Mayıs kutlamalarına katıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

1 Mayıs 2012 | İspanya

İngiltere

İngiltere'de sendikaların geleneksel olarak 1 Mayıs'ı kitlesel gösterilerle kutlamamasından dolayı bu yıl da, başkent **Londra**'da ağırlıklı olarak Sri Lanka, Kıbrıs, İran, Türkiye gibi ülkelerden gelen göçmenlerin örgütleri sokağa çıktı. Yürüyüşe sendikaların katılımı temsili düzeyde oldu.

Fransa

Fransa'da 1 Mayıs Fransız sendikalar **CGT**, **CFDT**, **FSU**, **Solidaires** ve **UNSA**'nın çağrısı üzerine ülke genelinde düzenlenen 290 gösteriyle kutlandı. CGT sendikasıdan yapılan açıklamaya göre ülke genelinde 1 Mayıs eylemlerine 250 bini Paris'te olmak üzere 750 bin kişi katıldı. Tüm bölgelerde son yılların en yüksek katılımlı eylemlerinin yapıldığı gözlemlendi.

İşçi ve emekçiler, Denfert-Rochereau Meydanı'ndan Bastille Meydanı'na doğru "Uluslararası dayanışma ve sosyal ilerleme için" yazılı pankart arkasında yürüdüler.

Sendikalar, Avrupa Birliği'nin dayattığı sosyal yıkım politikalarına "hayır" derken, Fransa'da gelecek beş yıllık cumhurbaşkanlığı döneminde "gerçek bir büyüme" politikası talep etti.

Sendikalara göre Toulouse'da da 40 bin işçi ve

emekçi 1 Mayıs'ta sokaklara çıkarken, gündemlerinde ücret, iş ve kamu hizmetlerinin korunması vardı. Ancak sloganların oldukça politik olduğu gözlemlendi.

Marsilya'da 20 bin dolayında kişinin katıldığı bir yürüyüş gerçekleştirildi. Lyon'da da 20 bine yakın kişi sokaklara çıkarken, Bordeaux kentinde yürüyüşe katılanların sayısı 12 bini geçti. 10 bin kişinin katıldığı Rennes'deki 1 Mayıs yürüyüşünde ise tam bir "anti-Sarkozy" havası vardı. Ayrıca Nancy'de 10 bin, Montpellier'de 5 bin, Strasbourg'da 4 bin 500, Havre'da 4 bin, Lille'de 3 bin, ve Mulhouse'da ise 1500 kişi alanlarda talep ve tepkilerini dile getirdi.

Sarkozy'nin de aynı gün kendi taraftarlarını "gerçek iş bayramı" sloganı ile Paris'te toplaması "provokasyon" olarak tepki gördü. Ülkenin en büyük işçi sendikası CGT, 1 Mayıs'ta işçileri "Sarkozy'yi alt etmeye" çağırdı.

Avusturya

Kentin 23 bölgesinden yola çıkan çeşitli meslek grupları ve kitle örgütlerinin temsilcileri Avusturya'nın başkenti **Viyana**'daki Belediye Sarayı'nın önünde sabahın erken saatlerinde biraraya geldi. 10 bin kişinin katıldığı gösteride yapılan konuşmalarda gençlik arasında işsizliğe vurgu yapıldı. "Eşit işe eşit ücret!", "Zenginlerin sebep olduğu ekonomik krizin yüküne ortak olmak istemiyoruz!" ve "Varlık vergisi hemen uygulansın!" pankartları taşındı.

ABD'de "İşgalciler"den genel grev çağrısı

1 Mayıs ABD'de resmi olarak kutlanmıyor. ABD'de gelir dağılımı eşitsizliğini, Wall Street'i, ekonomik politikaları ve işsizliği protesto eden "Wall Street'i İşgal Et" eylemcileri, 1 Mayıs'ta kentin çeşitli bölgelerinde protestolar düzenledi.

"Wall Street'i İşgal Et" eylemcileri genel grev çağrısı yaparak Amerikalılar'dan işe, okula gitmemelerini ve para harcamamalarını istedi.

Hareketin destekçilerinin işgal ettikleri mekanlardan zorla çıkartılmaları sonucu son aylarda bu protesto akımı popüleritesini kaybetmişti.

İşgal hareketi, New York'ta iş çıkış saatinde bir miting düzenledi. San Francisco'da da Golden Gate Köprüsü üzerinde bir eylem gerçekleştirildi.

Küba

Küba'nın başkenti **Havana**'da binlerce emekçi meydanlara indi. Ülke genelinde 1 Mayıs yürüyüşleri ve gösterileri düzenlendi.

Rusya

Rusya'nın başkenti Moskova'da 150 bin kişinin katılımıyla dev bir 1 Mayıs yürüyüşü düzenlendi. Gösteriye Devlet Başkanı Dimitriy Medvedev ve halefi Vladimir Putin de katıldı. Komünist Parti üyeleri ise, 1 Mayıs'ı farklı bir alanda kutladı.

Benzer kutlamalar ülkenin değişik kentlerinde düzenlenirken, bu yürüyüşlere ve gösterilere 2 milyondan fazla kişinin katıldığı bildirildi.

Ukrayna

Ukrayna'nın başkenti **Kiev**'de, Komünist Parti (UKP) taraftarları 1 Mayıs vesilesiyle çeşitli etkinlikler düzenledi. Kiev'in ünlü Hreşçatik Caddesi'nde ellerindeki parti bayraklarıyla Lenin ve Stalin'in portreleriyle yürüyüş düzenleyen UKP'liler Bağımsızlık Meydanı'nda kurulan platform çevresinde mitinglerine devam etti. Sabahın erken saatlerinden itibaren meydana toplanan binlerce UKP'li, "Mücadele etmeden zafer kazanılmaz" afişleri ve çeşitli dövizler taşıdı. Aylıklarının düşüklüğünü, iktidara güvenmediklerini ve geçim şartlarının zorlaştığını dile getiren halk Komünist Parti lideri

Simenenko'nun konuşması akabinde platformdaki çalınan canlı marşları dinledikten sonra dağıldı.

Bulgaristan'da 1989 yılına değin görkemli bir şekilde kutlanan 1 Mayıs, bu yıl sönük geçti.

Sofya'da 1 Mayıs dolayısıyla eski Komünist Parti'nin (BKP) devamı niteliğindeki ana muhalefet, Bulgaristan Sosyalist Partisi (BSP) parlamento önünde bir miting düzenledi.

"1 Mayıs Öfke Günü" sloganı altında düzenlenen mitinge büyük bir bölümü yaşlılardan oluşan yaklaşık 2 bin kişi katıldı.

Polis ablukası altında gerçekleştirilen yürüyüşte hükümetin istifasını isteyen sloganlar atıldı. Göstericiler, protesto yürüyüşünün ardından parkın açık hava tiyatrosunda BSP'nin himayesinde düzenlenen halk dansları gösterisi ile halk müziği konserini izledi.

Kazakistan'da 3 gün tatil

Kazakistan'ın başkenti **Astana**'da 1 Mayıs "Halkların Kardeşliği ve Birliği Bayramı" olarak coşku içinde kutlandı.

Kazakistan'da yaşayan ve aralarında Kürtler, Ermeniler, Azeriler, Yahudiler, Koreliler, Tacikler, Çeçenler, Ukraynalılar, Ruslar'ın da bulunduğu 140'tan fazla etnik grubun katılımı ile başkent Astana'nın en büyük meydanında gerçekleşen kutlamada etnik grupların temsilcileri olan sanatçılar şarkılar söylerken, halkın büyük ilgi gösterdiği 1 Mayıs kutlamaları nedeniyle ülkede 3 gün tatil ilan edildi.

Asya'da işçi ve emekçiler zam talebi için yürüdüler. Büyük kentlerin meydanlarına akan binlerce işçi çalışma koşullarının iyileştirilmesini, asgari ücretlerin yükseltilmesini talep etti.

Endonezya, Asya kıtasının en büyük eylemlerden birine sahne oldu. Geniş bir katılımın gerçekleştiği Endonezya'da işçiler hükümeti protesto ederken, yaşam standartlarının yükseltilmesini talep ettiler.

Gösteride 9 bin Endonezyalı işçi, 16 bin kişilik polis ve askerlerden oluşan kordonun içinde yürüdü. Göstericiler, "Maaşlarımızı yükseltin" pankartları taşıdı.

Filipinler güçlü gösterilere sahne olan bir diğer ülke oldu. 8 binin üzerinde işçi, başkent Manila'da yürüyüş düzenledi. İşçilerin talebi günlük ücretlerinde artış oldu. İşçiler Devlet Başkanı Benigno Aquino'nun maaşlara günlük zam yapılması çağrılarını bunun enflasyonu arttıracak ve yabancı yatırımcıları ülkeden uzaklaştıracak iddiasıyla reddetmesini protesto etti.

ABD Elçiliği'nin önünde gerçekleşen mitingin ana taleplerden biri de ülkedeki ABD askerlerinin geri çekilmesiydi.

Bangladeş'te de işçiler 1 Mayıs'ta ücret artışı ve daha fazla hak talepleri için yürüdüler. Bazı eylemciler gösteriye otobüslerin üzerinden destek verdi.

Güney Kore'nin başkenti **Seul**'de işçiler daha iyi çalışma şartları talebiyle sokaklara döküldü. 1 Mayıs gösterilerine katılan işçiler sene içerisinde iş kazalarında ölen işçilerin hesabını sordu. Sahnede sık sık işçilerin çalışma şartlarının kötü olduğunu gösteren oyunlar oynandı. Hem oyunlar içerisinde hem konuşmalarda hem de atılan sloganlarda sık sık ülkedeki büyük şirketler Hyundai, Samsung, Ssangyong'a karşı tepkiler dile getirildi. Özellikle son iş kazasında 21 işçinin yaşamını kaybettiği otomotiv tekeli Ssangyong protestoların hedefi oldu.

Seul'de Kore Sendikalar Federasyonu'nun binlerce üyesinin katılımıyla kısa mesafe maratonu düzenlendi.

Tayvan'da ise 1 Mayıs'ta binlerce kişi hükümet karşıtı sloganlar atarak gösteri gerçekleştirdi. Başkent Taipei'nin merkezine yürüyen işçiler, yüksek maaş ve daha iyi çalışma koşulları talep etti. İşçi Bayramı'na katılan öğrenciler de, hükümetin harçlara yaptığı zamla ilgili protestolarını gerçekleştirdi.

1 Mayıs 2012 | İspanya

1 Mayıs 2012 | Myanmar

1 Mayıs 2012 | Lübnan

Malezya'da yüzlerce kişilik bir grup Başbakan Necib Razak'ın 1 Mayıs'tan birgün önce açıkladığı asgari ücret zamlarını protesto etti. Asgari ücretin 521 TL civarında olduğu Malezya'da ilk kez maaşlara zam yapıldı.

Doğu Timor'daki gösterilere ise polisin işçilere saldırısı damgasını vurdu. Polis 80'den fazla kişiyi gözaltına alırken, çıkan olaylar sonucu yaralananların da olduğu öğrenildi.

Nepal'de bu yıl ilk kez 1 Mayıs resmi tatil olarak kutlanırken **Pakistan**'da çeşitli örgütlere bağlı işçiler de alandıydı.

Japonya'da Fukuşima Nükleer Santrali'ndeki patlamanın yaralarını sarmaya çalışan Tokyo'da 1 Mayıs'ın ana talebi, hükümetin nükleer enerji politikasına son vermesiydi.

Pakistan'ın Chaman kentinde yürüyüş yapan işçiler, maaşlarının artırılmasını ve çalışma koşullarının iyileştirilmesini istedi.

Asya'da **Auckland**, **Bangkok**, **Seul** ve **Melbourne** gibi birçok şehirde 1 Mayıs gösterileri düzenlendi.

Almanya’da 1 Mayıs....

İrkçılığa ve sosyal saldırılara son!

Almanya genelinde gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamalarında ırkçılığa ve sosyal yıkım saldırılarına karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Bielefeld

1 Mayıs Bielefeld’de sendikalar, kitle örgütleri ve partilerin katılımıyla kutlandı. 4 bin kişinin katıldığı mitingte, Türkiyeli göçmen işçi ve emekçiler ağırlıktaydı.

TKİP taraftarları önde Marks ve Engels’in büyük boy resimlerinin yanısıra, “Yaşasın 1 Mayıs! / TKİP” imzalı pankart ile “Özgürlük için sosyalizm! / Gençlik” pankartını taşıdılar. Yol boyunca “Enternasyonal dayanışmayı yükselt!”, “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganlarını attılar. Kortej canlı ve coşkuluydu. Bu coşku yürüyüş boyunca söylenen devrimci marşlarla korundu. Ayrıca Anadolu Federasyonu, DİDF ve Dev-Genç pankartları ve bayraklarıyla kutlamada yer aldılar.

Alanda sendika temsilcileri çeşitli konuşmalar yaptılar. Konuşmalarda düşük ücret politikası, güvencesiz istihdam, emeklilik kesintileri öne çıkan sorunlardı.

Frankfurt

Frankfurt’taki 1 Mayıs kutlamasına yaklaşık 7 bin kişi katıldı.

1 Mayıs sabahı başlayan yürüyüşe aynı gün ve saatlere denk getirilen şehir maratonu dolayısıyla insanlar güçlükle ulaşabildi. Türkiyeli devrimci gruplar ve MLPD’nin blok halinde yürüdüğü korteje coşku hakimdi. Ses cihazından yapılan konuşma ve anonslarla kitle motive edildi ve bu coşku yürüyüş boyunca sürdü.

Yürüyüşün en canlı ve coşkulu kortejlerinden biri de TKİP kortejiydi. Eylemde, TKİP imzalı ve üzerinde Almanca “Yaşasın 1 Mayıs!” yazılı pankart taşındı. Ayrıca, İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) “Kapitalizm işsizlik, sosyal yıkım ve savaş demektir!” pankartıyla eylemde yer aldı.

Alanda çeşitli sendika temsilcileri konuşmalar yaptılar. Yapılan konuşmalarda taşeronluk sistemi, Harz IV yasaları, Schlecker işçilerinin toplu işten atılması ve benzer bir uygulama ile karşılaşan otel çalışanlarının sorunları ön plana çıktı.

1 Mayıs ile ilgili TKİP YDÖ imzalı bildiriler yaygın biçimde dağıtıldı. Alanda 3 Haziran tarihinde düzenlenecek etkinliğin bilet ve çağrıları kitleye ulaştırıldı.

Köln

Köln 1 Mayıs’ı DGB binası önünde başladı. Kortejin en önünde her zamanki gibi DGB’nin bu seneki 1 Mayıs sloganı olan “Tüm Avrupa için iyi iş, hakça ücret ve iş güvencesi!” yazılı pankart taşındı. DGB pankartının arkasında IG Metal, Ver.di, Gew vb. sendikalara üye işçiler karışık bir şekilde yürüdüler. Sendika kortejleri yürüyüşün en kalabalık, fakat aynı zamanda en dağınık ve politik olarak en zayıf kortejlerini oluşturdu.

Sendika kortejlerinde taşınan pankart ve dövizlerde, asgari ücretin en az 8,50 € olması, taşeron işçiliğin kaldırılması, sözleşmeli işçilerin kadrolaştırılması vb. gibi talepler dile getirilirken, toplu sözleşme döneminde olan IG Metal kortejlerinde ise, işçiler, sendikanın zam talebi olan % 6,5 yazılı önlükler giyerek yürüdüler. Kitlenin genelinde olduğu gibi, sendika kortejlerinde de genç işçilerin yoğun katılımı dikkat çekti.

Burjuva partilerinden SPD ve Yeşiller 90 da

yürüyüşe katıldılar.

Sendika kortejlerini yerlisi ve göçmeniyle çeşitli sol gruplara ait kortejler izledi. Yerlilerden MLPD ve ICOR, “İş, barış, özgürlük ve gerçek sosyalizm için!” pankartıyla; DKP, “İnsan kârdan önce gelir, kapitalizmi yenelim!” pankartıyla; KPD Yeniden İnşa; “DGB 1 Mayıs’ta Avrupa için daha iyi bir iş istiyor, biz de diyoruz ki: Avrupa için iş, savaş için iş demektir!” yazılı pankartla; Die Linke, “Onlar Yunanistan’ı vuruyorlar ve hepimizi düşünüyorlar, ücretler yükseltsin!” yazılı pankartla katıldı. Kısmen Die Linke dışta tutulursa, diğer yerli parti ve örgütlerin katılım ve coşku bakımından zayıf oldukları gözlemlendi.

Yerli gruplardan SDAJ adlı gençlik grubu katılım ve coşkusuyla dikkat çekerken, SAV, attac, üniversite öğrencileri, anarşist ve otonom bazı gruplar da katılanlar arasındaydı.

Türkiyeliler dışında, enternasyonal güçlerden İtalyan ve İranlı devrimci-demokrat çevreler de yürüyüşe katıldılar.

Yürüyüşün en coşkulu ve en politik kesimi yine Türkiyeliler’di. Ne var ki bu coşku ve politizasyon kendinden menkul kaldı. Zira atılan sloganların Almanca’dan çok Türkçe olması ve yerel sorunlara olan ilgisizlik bunun kanıtı niteliğindeydi. Türkiyeli parti ve örgütlerden MLKP, TKP/ML, TİKB, ADHK, Anadolu Federasyonu, Emek ve Özgürlük Cephesi ve DİDF pankart ve flamalarıyla katıldılar. Kürtler ise, Mala Kurda e.V. imzalı ve üç dilden yaşasın 1 Mayıs yazılı bir pankartla katıldılar. Türkiyeliler’in kortejlerinde çalınan davullar ve ses aracından çalınan devrimci marşlar 1 Mayıs’ın coşkusunu arttıran bir rol oynarken, söz konusu grupların geçen seneki katılımlarını korudukları gözlemlendi.

Komünistler yürüyüşe, “Kapitalizm işsizlik, ırkçılık ve savaş demektir, yaşasın sosyalizm! / TKİP” imzalı pankart ve kızıl bayraklarla katıldı. Kortejde çeşitli devrimci marşlar söylenirken, 1 Mayıs, devrim ve sosyalizm ve parti ile ilgili sloganlar sıklıkla atıldı. 1 Mayıs’a ilişkin çıkarılan broşürler yaygın olarak dağıtıldı.

Yürüyüşün ardından 1 Mayıs mitingi her yılki gibi yine Heumarkt alanında yapıldı. Burada sendika yetkililerinin verdiği bilgiye göre, yürüyüşe yaklaşık 5 bin, mitinge ise 10 bine yakın kişi katıldı.

Mitingde yine 1 Mayıs’a en az emeği geçenler en çok konuştular. Sendika bürokratları ve onların dümen Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

suyunda gidenlerden başka konuşan olmadı. Bürokratlar ise hep yaptıkları gibi bol bol tespitlerde bulunup çözümlere ve mücadeleye dair tek laf etmediler, ya da ettilerse bile, pratikte karşılığı olmayan demagojik söylemlerin ötesine geçmeyen söylemlerdir.

Miting alanı, kurulan yemek ve enformasyon standlarından dolayı adeta pazar alanına dönüştürüldüğünden, özellikle arka sıralarda yürüyen sol gruplar alana girmekte zorluk çektiler ve bir çoğu alanın dışında kaldı.

Yerlisi ve göçmeniyle sol gruplar, ön hazırlığa verdikleri karşılaştırmaz emek bir yana, yürüyüş ve miting kitlelerinin fiilen en az yarısını oluşturdukları halde, 1 Mayıs programının oluşumunda ve kürsünün kullanılmasında yıllardır hiçbir inisiyatif sağlayamadılar.

Miting sunulan müzik dinletisinin ardından sona erdi.

Wuppertal

Laurentiusstr alanında yapılan Wuppertal 1 Mayıs kutlamasına 1500 işçi, emekçi ve genç katıldı. Katılımın ağırlıklı bölümünü orta kuşak işçiler oluşturdu. Göçmen emekçilerin yoğun katılımı da dikkat çekti.

1 Mayıs yürüyüşü Unterbarmen’de IG Metall binasının önünde başladı. Yerli işçi, emekçi ve ilericilerin esas ağırlığını oluşturduğu yürüyüş kortejlerine genelde cansızlık hakimdi.

Yerli ilerici parti ve kurumlardan MLPD, DKP, Die Linke ve IG Metall kutlamaya katılırken, Türkiye’den ise, TKİP, Anadolu Federasyonu ve Kürt yurtseverleri eyleme katıldı. “Yaşasın proletarya enternasyonalizmi! / TKİP” pankartı ile katılan TKİP taraftarlarının korteji en canlı ve dikkat çekici olanıydı. Türkiyeli grupların birlikte attıkları ortak sloganlar yürüyüşe bir parça canlılık kazandırıyor. Kürtçe, Türkçe ve Almanca olarak “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Yaşasın sosyalizm!”, “Yaşasın enternasyonal dayanışma!” ve “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganları sıklıkla atıldı.

Yürüyüş kolu belli bir güzergahtan geçerek geldi. Burada DGB ve IG Metall temsilcileri ile belediye başkanı birer konuşma yaptılar. IG Metall temsilcisi kısaca, yaşanmakta olan TİS sürecine ve seyrine değindi. Bu çerçevede, taşeronluk sistemi ve ücret sorunu konusundaki kararlılıklarının devam ettiğini dile getirdi. Kutlamada öne çıkarılan bir diğer sorun ise Neonazi tehlikesi idi. Bu konuda duyarlı olunması

söylendi. Wuppertal’da bunun bir süreklilik olarak yaşanmasının önemine dikkat çekildi.

Yürüyüş sırasında TKİP 1 Mayıs bildirisi, BİR-KAR’ın 1 Mayıs bülteni yaygın olarak dağıtıldı.

1 Mayıs etkinliği

Wuppertal’daki 1 Mayıs yürüyüşünün ardından 1 Mayıs kutlama etkinliği gerçekleştirildi. Her yıl geleneksel biçimde yapılan bu yılki etkinliğe 70 civarında emekçi ve genç katıldı.

Etkinlik özgürlük, devrim ve sosyalizm davasında ölümsüzleşenler için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başlatıldı. Bunu 1 Mayıs’ın tarihsel ve sınıfsal anlamına, yanısıra da dünya, Avrupa ve Türkiye’de içinde bulunulan süreçte yaşanan toplumsal ve siyasal gelişmelerin dile getirildiği, dönemin aynı zamanda devrimler dönemi olduğunun altının çizildiği ve buna uygun bir hazırlığın yaşamsal olduğunun yeniden hatırlatıldığı bir konuşma yapıldı. Konuşma belli bir ilgiyle ve dikkatle dinlendi.

Konuşmanın ardından “Grup Şahinler” adlı grup sahneye çıktı. Genç grup, bir müzik dinletisi yaparak kutlamaya katkıda bulundu.

Kutlamanın en anlamlı bölümü ise Hatice Yürekli ile ilgili anmaydı. Söz alan bir katılımcı H. Yürekli’nin başından sonuna saygıya değer devrimci yaşamını anlattı. Parti’nin Habip ve Ümit’te olduğu gibi, ona kazandırdığı niteliklerine değindi. Zor bir dönemin devrimcisi olduğunu, kurucu bir kadro niteliği taşıdığını, bunu da, en son olarak Parti’nin Kuruluş Kongresi’ndeki kuruculuğu ile taçlandırıldığını belirtti. Son olarak, H. Yürekli’nin bilinçli ve yürekli bir komünist kadın olduğunun altını çizdi, yürekli bir devrimci gibi kendisini davaya adanarak bunu unutulmaz biçimde yoldaşlarının bilincine kazıdığını dile getirerek sözlerini noktaladı.

Bu anlamlı anmadan sonra Grup Şahinler bir kez daha sahne aldı ve kısa bir dinleti daha yaptı.

Etkinlik bu kez araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır’ın konuşması ile devam etti. Volkan Yaraşır kısaca başta Yunanistan ve Fransa olmak üzere Avrupa’yı saran ve sarsan proleter kitle hareketlerine değindi, bu sosyal hareketlerin biriktirdiği devrimci imkanlara dikkat çekti, devamında ise, bugünkü süreçte, siyasal öznenin, yani devrimci parti ihtiyacının hayati önemine vurgu yaptı. Bu olmazsa eğer, söz konusu imkanların heba olacağına, karşı devrimci girişimlerin bu durumda öne çıkacağına altını çizdi.

Yaraşır, konuşmasının ikinci bölümünde ise Türkiye ve Kürdistan’daki toplumsal devrimci devinimlerden söz etti. Bir kez daha, Kürt özgürlük mücadelesinin gücüne ve sınıf hareketi ile buluştuğunda nasıl muazzam bir gücün ortaya çıkacağına dikkat çekti. Bunun yalnızca bir temenni değil, bir zorunluluk olarak anlaşılması gerektiğini belirtti. Türkiye’nin İstanbul başta olmak üzere sanayi kentlerinde sayılarından bağımsız olarak çok anlamlı işçi direnişlerinin gerçekleştiğini, her yerde büyük patlamaları mayalayan bir hoşnutsuzluk ve öfkenin biriktiğini belirterek, geleceğe iyimser bakılmasını istedi. Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin tek başına kendilerinden öte bir cereyana yol açtığını anlatarak, işçi sınıfının da kendi devrimci kimliğini oluşturmaya başladığının altını çizdi. Yaraşır sözlerini, dönemin sınıf devrimciliği dönemi olduğunu ve devrimciliğin sınıfla anamlanabileceğini, aksi halde bir manasının olamayacağını vurgulayarak bitirdi.

Yaraşır’ın somut ve zengin örnekler eşliğindeki konuşması katılımcılar tarafından gözle görülür bir ilgiyle ve dikkatle dinlendi.

Etkinlik 6 Mayıs ve sonraki günlerde gerçekleştirilecek devrimci anmalara çağrılarla sona erdirildi.

Dortmund

Dortmun’da yapılan 1 Mayıs yürüyüşüne yaklaşık bin kişi katıldı. Alanda ise yaklaşık 3 bin kişi vardı.

Yürüyüş şehir tiyatrolarının önünde başladı ve Westfalen Park’ta sona erdi. Bu yılki Dortmund 1 Mayısı geçen yıla göre daha zayıf ve cansızdı.

Yürüyüşe yerli ilerici ve devrimci güçler olarak, MLPD, DKP, Die Linke, SPD ve Yeşiller katıldı. Türkiyeli kurumlardan ise, BİR-KAR, DİDF, Alevi Derneği ve Anadolu Federasyonu kutlamaya katıldı.

Yürüyüşte en çok atılan sloganlar, “Yaşasın 1 Mayıs”, “Yaşasın enternasyonal dayanışma” ve “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganlarıydı.

Alanda SPD temsilcisi bir konuşma yaptı. Konuşmasında NRW’de 13 Mayıs’ta yapılacak olan seçime değindi, destek talep etti. Sendikalar tarafından yapılan konuşmalarda ise, düşük ücret ve indirimli bilet sorunu öne çıkarıldı. Taşeron sisteminin can yaktığına değinildi, sosyal devletin yok edildiğinin altı çizildi. Eylemde BİR-KAR 1 Mayıs bülteninin yaygın dağıtımı yapıldı.

Nürnberg

1 Mayıs her ulustan işçi ve emekçinin katılımı ile kutlandı. Belirgin bir coşkunun egemen olduğu kutlamaya 5 bin kişi katıldı. Alman Sendika Konfederasyonu’nun (DGB) düzenlediği yürüyüşe, Almanya’nın devrimci ve ilerici kurumlarının yanı sıra, Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçiler katıldı. Dikkate değer olan ise, bu yılki kutlamaya yoğun bir göçmen işçi kitlesinin katılmış olmasıydı.

Yürüyüşte en çok Almanca ve Türkçe “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Yaşasın enternasyonal dayanışma!” sloganları atıldı. Almanya’da şu sıralar metal iş kolunda Toplu İş Sözleşmesi (TİS) süreci yaşanıyor. Haliyle atılan sloganlara, taşınan pankart ve dövizlere bu yansdı. Ayrıca kürsüden yapılan konuşmalarda soruna özel biçimde değinildi. IG Metall’in sürdürdüğü TİS’nin seyri üzerine bilgi verildi. Taşeron işçiliğin ıslah edilmesi, çırakların eğitimden sonra kadrolu işçi yapılması ve % 6,5’luk ücret artışı konusundaki ısrarın sürdürüldüğü vurgulandı.

Nürnberg’de bir de, otonom grupların düzenlediği bir yürüyüş gerçekleştirildi. 2.500 kişinin katıldığı bu eylemde ise, gençlerin yoğun katılımı göze çarpıyordu.

Berlin

1 Mayıs Berlin’de yapılan farklı eylemlerle kutlandı. Bunlardan ilki 1 Mayıs’tan bir gün önce ağırlıklı olarak otonom gruplardan oluşan çevrelerce Wedding semtinde düzenlendi. Sendikaların düzenlediği yürüyüş ise 1 Mayıs günü Alexanderplatz yakınında Hackescher Markt’da başladı.

Kortejin en önünde DGB’nin bu yıl şiarlaştırdığı 1 Mayıs sloganı “Tüm Avrupa için iyi iş, hakça ücret ve iş güvencesi!” yazılı pankart taşındı. DGB pankartının arkasında IG Metal, Ver.di ve diğer sendikalar kortejlerini oluşturdular. Bu sendika kortejlerinin arkasında ise göçmenlerin ağırlıklı oluşturduğu kortejler yer aldı. Sendikaların katılımı geçen seneye oranla zayıf olmasına rağmen devrimci, ilerici, sol grupların kortejleri daha coşkulu ve kalabalıktı. Yürüyüşe yaklaşık 5 bin kişi katıldı. Yürüyüşte öne çıkan pankart ve dövizlerde daha çok iş güvencesi, işçi ücretlerinin yükseltilmesi, sosyalizm vurguları öne çıkarken kapitalizm ve krizi ise sorgulandı. Yürüyüş saat 12.00’de tarihi Brandenburger Tor’da yapılan mitingle son buldu. Mitinge yaklaşık 10 bin kişi katıldı.

TKİP taraftarları yürüyüşe, “Hep birlikte sosyal yıkıma, rasizme ve emperyalist saldırganlığa karşı!/ TKİP” imzalı pankart ve kızıl bayraklarla 30 kişilik bir kitleyle katılım sağladı. 1 Mayıs’a ilişkin çıkarılan afiş ve broşürler de yaygın olarak kullanıldı.

Berlin’de düzenlenen bir diğer 1 Mayıs eylemi ise Kreuzberg semtinde yapılan festival oldu.

1 Mayıs’ın içeriğini boşaltmaya dönük olarak yapılan bu festival tam anlamıyla bir karnaval havasında geçti. Yüzlerce yiyecek ve içecek standının yanısıra dans Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

1 Mayıs 2012 | Berlin

ve müzik standları her yüz metrede bir kurulmuştu. Onbinlerce katılımın olduğu bu festival akşam saatlerinde başlayan yürüyüşle devam etti. Saat 18.00’den itibaren biraraya gelen anti-faşist, otonom gruplar saat 19.30’da yürüyüşe geçtiler. 10 binin üzerinde bir katılımın olduğu bu yürüyüşe polis birçok defa müdahale etti ve Yahudi Müzesi önünde, çıkan olaylardan dolayı saat 21.30 civarında kitleyi dağıttı.

Stuttgart

Alman Sendikalar Birliği’nin (DGB) düzenlediği yürüyüş için katılımcılar Marien Platz’da toplandılar. Yürüyüşe yaklaşık 3 bin civarında emekçi katıldı.

DGB’nin düzenlediği yürüyüşe bu yıl yerli örgütlerden MLPD, DKP, Die Linke ve otonom gruplar da vardı. Ayrıca Sri lankalı ve Yunan emekçiler de yürüyüşte yerlerini aldılar. Türkiyeli örgütlerden ise, TKİP, MLKP, MKP, TKP/ML, PKK, Anadolu Federasyonu, Dev Yol, Alinteri, DİDF katılım sağladı.

IG Metall ve Ver.di yürüşe temsili düzeyde katılırken, esas olarak miting alanının da boy gösterdiler. Alanda 5 bin civarında kişi vardı. Kürsüden bu yıl DGB Sendikası’nın şefi Michael Sommer konuştu. Konuşmada ağırlıklı olarak krize ve sosyal hakların gasp edilmesine değinerek hükümetin politikalarını eleştirildi. Önümüzdeki görüşmelerde sonuç almadıkları taktirde greve gideceklerini belirtti.

Komünistler yürüyüşe, üzerinde Almanca “Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!” yazılı bir pankart ve kızıl bayraklarla katıldı. Enternasyonal ve devrimci marşlar eşliğinde yürüyen kortejin canlılığı dikkat çekti. Yürüyüş alanında “Devrim ve sosyalizm için 1 Mayıs’ta mücadele alanlarına!” başlıklı Almanca, Türkçe TKİP bildirileri dağıtıldı.

BİR-KAR’ın çıkardığı 1 Mayıs bülteni de yaygın dağıtıldı.

Ayrıca DGB yürüyüşünden sonra Alman solların düzenlediği bir miting daha yapıldı. Bu miting ve yürüyüşe bazı Türkiyeli örgütler de destek verdi.

1 Mayıs etkinliği

1 Mayıs kutlaması, TKİP ve MLPD ve İranlı Komünistler’in ortaklaşa hazırladığı 1 Mayıs etkinliği ile devam etti. Bu etkinlik, “ABS” İşçi Kültür Merkezi’nde gerçekleştirildi.

Etkinlikte MLPD ve TKİP adına konuşma yapıldı. MLPD’den konuşmacı genel olarak dünyada yaşanan krizin boyutlarına değindi. TKİP adına yapılan konuşmada dünyada ve Türkiye’deki 1 Mayıslar selamlanarak, Türkiye’deki 1 Mayıs hakkında Almanca bilgi verildi.

Değişik dillerde devrimci marşlar ve halaylar eşliğinde devam eden etkinlik saat 19.00’da sona erdi.

Avrupa'da 1 Mayıs...

Onbinler kapitalist krize karşı alanlardaydı

1 Mayıs 2012 | Hollanda

Belçika

Dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi Belçika'da da, 1 Mayıs kutlamaları kızıl geçti. Bu yılki 1 Mayıs gösterilerine katılım düşük olmasına rağmen, işçi ve emekçiler sosyalist sendikalar ve sol partilerin öncülük ettiği 1 Mayıs kutlamalarına yüzbinler katıldı.

İşçi ve emekçiler, 1 Mayıs'ta sokağa çıkarak, hükümetlerin kriz politikalarına, işsizliğe ve yoksulluğa karşı tepkilerini dile getirdiler ve emekçilerden yana bir politika istediklerini bir kez daha haykırdılar.

Belçika TKİP taraftarları mitingte, "*Kapitalist sömürü, yıkım politikaları, emperyalist saldırganlık ve savaşa karşı*; devrim ve sosyalizm için 1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!" başlıklı bildiriye, Hollandaca ve Türkçe bölgelerde yaygın biçimde dağıttı. Yürüyüş ve festival havasında geçen 1 Mayıs, 7 ayrı kentte düzenlendi. Yürüyüş ve kutlamaların olduğu şehirler Antwerpen, Brüksel, Charleroi, Gent, Leuven, Liege ve Namur idi.

Fransa / Paris

Fransa'da Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ikinci turu yaklaşırken, 1 Mayıs gösterileriyle aynı gün provakatif bir şekilde ve "gerçek emek" adı altında bir miting düzenleyen Sarkozy işçi ve emekçileri bölmeye çalıştı.

Sarkozy'nin, 1 Mayıs'ı kızıl bayraklar altında sendikaların kortejinde değil, Fransa bayraklarıyla Paris Trocadero Meydanı'nda kendi mitinginde kutlama çağrısına sendikaların tepkisi, Sarkozy'nin artık 6 Mayıs'taki seçimlerde defedilmesi gerektiği yönünde oldu.

Paris'teki 1 Mayıs gösterisi 250 bin kişilik kitleyle son yılların en kalabalık gösterisi oldu. Denfert-Rochereau Meydanı'ndan Bastille Meydanı'na gerçekleşen yürüyüşün en önünde CGT, CFDT, FSU, Solidaires ve UNSA, sendika kortejleri yer aldı. Ardından sol partiler yürüdü. Aralarında TKİP'nin de bulunduğu Türkiyeli devrimci örgütlerin oluşturduğu ortak kürsüden marşlar söylendi, türküler eşliğinde halaylar çekildi. Ortak metin dışında her örgütün açıklamaları ayrı ayrı okundu. Yoğun katılımdan dolayı yürüyüşe geçilemediği için saat 18.30'a doğru kutlama halaylar eşliğinde aynı meydana sonlandırıldı.

Hollanda / Rotterdam

1 Mayıs komitesi aylar öncesinde toplantılar yaparak hazırlık faaliyetleri yürüttü. Çeşitli politik parti ve örgütlerin içinde yer aldığı 1 Mayıs Komitesi, "Biz onların krizini ödemeyeceğiz, dayanışma ve sosyalizm için" şiarıyla 1 Mayıs ön hazırlık çalışmalarını sürdürdü. Yaygın bir şekilde birçok kentte düzenli olarak bildiriler dağıtıldı ve çağrılar yapıldı.

Sendikalar 1 Mayıs'ın dışında...

Ne var ki bu yıl da 1 Mayıs, emek örgütleri ve sendikaların dışında kutlandı. Dünyanın birçok ülkesinde 1 Mayıs resmi tatil günü olarak bilinir ve kutlanırken, Hollanda'da 1 Mayıs halen resmi tatil günü değil. Onun için de 1 Mayıs kutlamaları mesai saatlerinin dışında, birkaç kentte kutlanıyor. Sol parti ve örgütlerin içinde yer aldığı 1 Mayıs kutlaması sadece Rotterdam'da yürüyüş biçiminde kutlanıyor.

Rotterdam Belediyesi önünde toplanılarak hep birlikte Enternasyonal Marşı okundu ve yürüyüşe geçildi. Bu yılki katılımın geçen yıllara göre daha kalabalık ve katılımcıların yarısını Hollandalıların oluşturduğu gözleniyordu. Miting boyunca "Kapitalistlerin krizini ödemeyeceğiz!", "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!", "1 Mayıs özgür kutlansın!" sloganları atılırken emperyalist saldırganlık, işgal, savaş ve hak gasplarını teşhir eden konuşmalar yapıldı. Her yıl olduğu gibi bu yıl da Türkiyeli sol parti ve örgütler düzenli kortejleriyle canlı ve coşkulu bir şekilde sloganlarını haykırdılar ve materyallerini yaygın dağıttılar. Komünistler "Yaşasın proletarya enternasyonalizmi! / TKİP" imzalı görkemli pankart ve kızıl bayraklarla katıldı. Yürüyüş güzergahında dört dilden bildiriler yaygın bir şekilde dağıtıldı.

1 Mayıs alanı ve yürüyüş güzergahı boyunca polis ablukası dikkat çekti. Geçen yıllara göre katılım daha yüksekti. Coşkulu ve düzenli bir şekilde yüründükten sonra, Rotterdam merkezinde Özgürlük Meydanı'na gelindi. Orada çeşitli konuşma ve etkinliklerle eylem bitirildi. 600'den fazla işçi ve emekçinin katıldığı 1 Mayıs eylemi devrimci bir coşku ve enternasyonal bir havada geçti.

İsviçre / Lozan - Basel

1 Mayıs, İsviçre'nin Lozan kantonunda yapılan yürüyüş ve mitingle kutlandı.

Sendikaların yanı sıra ilerici ve devrimci akımların da yer aldığı yürüyüşe yaklaşık 1500 işçi ve emekçi katıldı. Eylem diğer yıllara oranla bu yıl coşku ve heyecan bakımından zayıf geçti.

Türkiyeliler'in zayıf katılım sağladığı 1 Mayıs yürüyüşüne Lozan BİR-KAR da katıldı.

BİR-KAR'ın, kapitalist sistemi teşhir eden ve Fransızca hazırlanan dövizlerle yerel basının ilgi odağı olduğu gözlemlendi.

Hazırlanan dövizler arasında 1886 yılında idam edilen 4 işçi önderi Albert Parsons, Agust Spies, Adolpe Fisher, Georg Engel posterleri ilgi konusu oldu.

65 yaşındaki bir katılımcının dövizin üzerinde yazan "anıları önünde saygıyla eğiliyoruz" yazısını Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

okuduktan sonra "teşekkür edip çok güzel bir şey yapmışsınız" demesi, ayrıca genç bir katılımcının "böyle bir şeyi ben de yapmak isterdim, sizleri kıskandım" diyerek kendini ifade etmesi kortejde yürütenler için eylem boyunca moral kaynağı oldu. Ayrıca 6 Mayıs Pazar günü gerçekleştirilecek Denizler anmasına katılım çağrısında bulunuldu.

1 Mayıs Basel'de sendikaların ve kitle örgütlerinin yanı sıra "Devrimci 1 Mayıs Platformu" tarafından kutlandı. Devrimci 1 Mayıs Platformu İsviçreli devrimci örgütlerle birlikte TKİP'nin de bileşeni olduğu Türkiyeli bazı devrimci gruplardan oluşuyordu.

Yürüyüş kortejinin en önünde sendikalar ve çeşitli kitle örgütleri yer alıyordu. Bunun hemen ardında "Kapitalizm kriz, savaş ve yoksulluk demektir, birleşik mücadeleye" şiarlı ortak pankartla Devrimci 1 Mayıs Platformu ve bunun ardında bileşenler kendi pankartlarıyla kortej oluşturdular. TKİP taraftarları da orak-çekiç amblemlili ve TKİP imzalı "Sosyal hak gasplarına, işsizliğe, ırkçılığa ve savaşa karşı sosyalizm için mücadeleye" pankartıyla yerlerini aldılar.

"Krizin ve savaşın arkasında sermaye var, sermayeye karşı mücadelemiz enternasyondur", "Yaşasın uluslararası dayanışma!", "Her yerde faşizme karşı omuz omuza!", "Politikalarınıza yanıtımız, sokaklarda direniş, fabrikalarda grevdir!", "Yaşasın 1 Mayıs!", "Politik tutsaklara özgürlük!" sloganları ortak kortejde sıkça atıldı. Yürüyüş boyunca yapılan konuşmalar, atılan sloganlar ve söylenen devrimci marşlarla Devrimci 1 Mayıs Platformu kitleliliğiyle, canlılık ve coşkusıyla dikkat çekti. Platformun bileşeni olmayan çeşitli devrimci-ilerici gruplar ve kitle örgütleri de platformla birlikte hareket etti.

Sendikaların katılımı çok düşük olmamakla birlikte cansız bir görünüme sahipti. Sendikalar bir grup genç üyesini en önde yürüterek ve ileri talepler sürerek gençlik kitesi üzerinde ileri bir pozisyon alma görüntü ve kaygısına özel bir önem verdiği anlaşıyordu. Bunun her yıl oluşturulan Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun etkisi dikkate alınarak yapıldığını iddia etmek abartılı olmayacak. Standların açıldığı ve kültürel etkinliklerin olduğu alana Enternasyonal, Avusturya İşçi Marşı ve başka bazı devrimci marşlarla sayıları 50'yi aşkın yaşlı bir İsviçreli grubun kortej oluşturarak girmesi dikkat çekici bir başka noktaydı.

Yaklaşık 2000 kişinin katıldığı yürüyüşe Devrimci 1 Mayıs Platformu coşkusunu taşıdı. TKİP taraftarları 1 Mayıs'ta 50 kişilik kortejiyle yerlerini aldılar.

1 Mayıs 2012 | Basel

Özelleştirmenin önündeki hukuki engeller kaldırıldı...

Yeni özelleştirme saldırıları devrede!

Türkiye’de devlet politikası haline gelen özelleştirme, sermaye hükümetlerin de temel faaliyetlerinden biri haline gelmiştir. Bunun yanı sıra AKP hükümeti, neoliberal ve gerici politikaları uygulama konusunda liderliği kimseye bırakmamaktadır. Bu konuda birçok saldırı yasasının altına imza atan AKP’nin özelleştirmenin önündeki engelleri tümüyle yok etmeye yönelik yasa tasarısı mecliste görüşülerek yasalaştırıldı.

Meclis Genel Kurulu’nda BDDK ile TMSF’nin başkan ve üyelerinin görev süresini 5+5 olarak düzenleyen yasa teklifinin görüşmeleri sona erdi. Bundan böyle AKP hükümeti yargı kararlarına rağmen özelleştirme yapabilecek. Yargının iptal kararlarının hiçbir hükmü kalmayacak. Bakanlar Kurulu, özelleştirme ihalesini kazanan ve devir-teslim işlemlerini tamamlayan kapitalistlerin harcamalarını dikkate alarak iptal kararını uygulamama hakkına sahip olabilecek. Kısacası yasa son sözü hükümete bırakıyor.

Daha önce de özelleştirmenin önündeki engelleri temizleme hedefi doğrultusunda kanun değişiklikleri yapılmıştı. 2983 sayılı kanun, 1994 yılında çıkarılan 530 sayılı KHK ile büyük ölçüde değiştirilmiş ve özelleştirmenin kurumsal yapısı yeniden düzenlenerek Kamu Ortaklığı Yüksek Kurulu ve Kamu Ortaklığı İdaresi Başkanlığı, Özelleştirme Yüksek Kurulu ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’na dönüştürülmüştü. Ayrıca Kamu Ortaklığı Fonu yanında Özelleştirme Fonu kurulmuş ve Kamu Ortaklığı Fonu ile ilgili görev ve yetkiler de Hazine Müsteşarlığı ile ilişkilendirilmişti.

Sendika ağaları bırakalım işçi sınıfının kapsam ve niteliğini bilmediği, özelleştirmelere hız kazandıracak yasal düzenlemelere karşı mücadeleyi, işçi sınıfının hak ve özgürlüklerine yönelik sermaye saldırıları sırasında işçi ve emekçilerin tepkisini hisimla bastırmak için çabaladılar. Bu nedenle sermaye topyekûn ve ayırt etmeden işçi ve emekçilere saldırırken; işçiler parça parça ve sınıfının birleşik gücünü yaratmaktan uzak bir tarzda mücadele ettiler.

Her özelleştirme veya özelleştirmeyi kolaylaştıracı yasal düzenleme, yaşamını işgücünü satarak sürdüren işçi ve emekçilere zarar vermektedir. Aralarında çalışma koşulları veya ücret düzeyi açısından farklılıklar olsa dahi bu gerçeklik değişmez. Kapitalistlerin mayasında bulunan rekabet olgusu işçi sınıfı için geçerli değildir. Kısacası işçiler, hangi sektörde ve hangi ülkede çalışıyor olurlarsa olsunlar, burjuvaziye karşı ortak mücadele yürütme potansiyeline sahiptirler. Ne var ki, bu potansiyelin harekete geçirilebilmesi ve kapitalistler karşısında fiili bir güce dönüştürülebilmesi ancak sınıf bilinciyle donanmak ve örgütlü mücadele sayesinde mümkün olabilir.

AKP, tıpkı diğer sermaye hükümetleri gibi özelleştirmeleri, işçi ve emekçilere yönelik saldırıları parça parça uygulamaya soktu. Saldırı planlarını işçi ve emekçilerin yan yana gelemeyeceği biçimde, hatta onları bölerek, parçalayarak ve birbirine düşürerek uygulamaya çalıştı. Yeni çıkan yasayla kamu kurum ve kuruluşlarının sermayeye peşkeş çekilmesi anlamına gelen özelleştirmeler Bakanlar Kurulu’nun onayına bırakıldı. Sermayeye hizmeti görev edinen dinci-gerici parti, yeni yasa ile özelleştirme saldırılarının herhangi

bir aksama yaşamamasını da yasal güvenceye almış oldu.

AKP hükümeti kimi özelleştirmelerin yargıdan dönmesinden son derece rahatsızdı. Yargıyı özelleştirmeler konusunda, kendisiyle uyum içinde çalışmaması nedeniyle eleştiriyordu. Özelleştirmelerin daha hızlı olması kapitalistlerin “mağdur olmaması” için 4046 sayılı Özelleştirme Yasası’nda değişiklikler yaparak Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’na geniş yetkiler tanıdı. Zaten uygulamadığı yargı kararlarını ise tamamen geçersiz kılmış oldu.

Bu yasayla Özelleştirme İdaresi Başkanlığı satış öncesi değer tespitini açıklama yükünden kurtuldu. Artık özelleştirme işlemi bitip, ihale süreci, daha doğrusu peşkeş süreci tamamlandıktan sonra açıklama yapmanın önündeki engeller kaldırıldı. Böylece kamu kurumlarının yağmalanması daha da kolaylaştı. ÖİB’nin, ilk ihalede satışı tamamlanamazsa ikinci ihaleyi açmaksızın, satılacak kamu kurumunu istediği firmaya peşkeş çekmesinin önündeki engeller temizlendi. Yasayla ÖİB’nin özelleştirme kararlarına karşı açılan davalarda harç ödemesi zorunluluğu kaldırıldı. Özelleştirmeye karşı açılacak davalarda yerel mahkemeler devre dışı bırakıldı. Davaların sadece Danıştay’da açılması koşulu getirildi.

Yeni kanunla idari mahkemelerin mevcut anayasaya göre bile hukuka aykırı olan özelleştirmeler nedeniyle verdiği yürütmeyi durdurma kararlarının da ortadan kaldırılmasının yolu açıldı. Örneğin 13 Mayıs

2003’te yaklaşık 1800 dönümlük arazisi, 185 lojmanı, sosyal tesisleri ve diğer varlıkları ile Balıkesir SEKA Kağıt Fabrikası 1.1 milyon dolara satıldı. Özelleştirme ihalesi öncesinde 51 milyon dolar değer biçilen Balıkesir SEKA, ihalede tek teklifi veren *Yeni Şafak* gazetesinin sahibi Albayraklar’a Özelleştirme Yüksek Kurulu’nun onayıyla 24 Haziran 2003 tarihinde devredildi.

Yeni yasayla birlikte 9 yıldır kapısı kilitli bulunan ve Danıştay’ın iptal kararına rağmen 9 yıldır devlete iade edilmeyen Balıkesir SEKA, Bakanlar Kurulu kararıyla Albayraklar’a devredilebilecek. Böylece Albayraklar 51 milyon dolar değer biçilen ancak 1 milyon dolara aldıkları kağıt fabrikası sayesinde rakipleri karşısında büyük bir avantaj elde etmiş olacak.

Özelleştirmeye hız vermeyi planlayan AKP’nin yaptığı yasal değişikliği sendika ağaları tam bir suskunlukla karşıladılar. Yasal düzenlemenin yaratacağı olası sonuçların farkında olan sendika ağaları, bilerek sürece müdahale etmediler. Bu yaklaşım sendika ağalarının genel tutumunun parçasıdır.

Özelleştirme yağmasına hız kazandıracak yasaya karşı mücadeleyi örgütlemek, özelleştirmelere geçit vermemektir. Bugün işçi ve emekçiler yaşanan deneylerden de ders alarak “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!” şiarını her zamankinden daha örgütlü birleşik bir güçle dile getirmelidirler.

Toplu sözleşme oyunu başladı

Kamu emekçilerinin önümüzdeki dönem için ücret ve haklarının belirlendiği “toplu sözleşme” oyunu başladı.

Hükümet adına Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Faruk Çelik’in katıldığı görüşmelerde kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı bulunmuyor.

Çelik’in, “Kamu görevlileri sendikacılığında ilk kez toplu sözleşme görüşmesi yapılmaktadır” diyerek propaganda ettiği toplantılarda yandaş konfederasyon Memur Sen yetkili konfederasyon olarak katılırken KESK ise figüran olarak görülüyor.

4688 Sayılı Kanun’da değişiklik yapılmasını öngören “sahte sendika” yasa tasarısı TBMM Genel Kurulu’nda 4 Nisan 2012 tarihinde kabul edilmiş, Cumhurbaşkanının “**jet hızıyla**” onayladığı yasa değişiklikleri, 11 Nisan 2012 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanmıştı.

“Karar; cezasızlıktır, karar beraattir, karar yargısız infazı aklamaktır!”

Devrimci işçi Alaattin Karadağ'ın 19 Kasım 2009 tarihinde Esenyurt'ta sokak ortasında polis tarafından katledilmesinin ardından Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan davanın 7. duruşması 27 Nisan Cuma günü görüldü.

Davayı takip eden müdahil avukatlar olarak, bu yargısız infaz davasının dönüm noktası olması açısından önemli bir duruşma olduğu kanısındayız. Soruşturmanın daha ilk gününde yazdığımız ve hassasiyetle toplanmasını istediğimiz delillerin bir bir kaybedildiği, yok edildiği, soruşturma ve kovuşturma makamlarının talimatı olmaksızın deliller üzerinde oynandığı ve soruşturmayı yürüten kolluğun suç işlediği apaçık ortada olmasına rağmen mahkemenin sanığı, delilleri karartan kolluğu ve yargısız infazı akladığına şahit olduk.

Bilindiği üzere davanın 6. duruşmasında, Alaattin Karadağ'a ait üst giysilerin soruşturmayı yürüten savcılığın ya da yargılamayı yapan mahkemenin karar ve talimatı olmaksızın Emniyet Müdürlüğü Kriminal Daire Başkanlığı tarafından incelemeye ve atış mesafesi tayinine tabi tutulduğunu ancak bu raporun soruşturma dosyasına intikal ettirilmediği, kolluk arşiv kayıtlarında özenle saklandığı ortaya çıkarılmıştı. Yine bu raporda her nedense gömlekte atış meafesi tayini yapılmadığı da ortaya çıkmıştı. Müdahil avukatlar olarak talebimiz üzerine üst giysiler iki yıl sonra bulunmuş ve atış mesafesi tayin edilmek üzere giysilerin Adli Tıp Kurumu'na gönderilmesine karar verilmişti. Adli Tıp Kurumu 23 Mart 2012 tarihinde “*giysiler üzerinde daha önce atış mesafesi tayini yapılmak üzere kimyasal incelemeler yapıldığını ve kurşun deliklerinin isabet ettiği kumaş parçalarının üst giysilerden ayrılarak kesildiğini*” ifade ederek tekrar atış mesafesi tayininin yapılmasının sakıncalı ve hatalı sonuçlar doğuracağını belirterek atış mesafesi tayini yapamamıştır. Böylece davanın en önemli delili bizzat kolluk tarafından karartılmıştır. Duruşmada üst giysiler hakkında atış mesafesi tayininin tespiti emrini verenler, işlemi yapanlar hakkında resen suç duyurusunda bulunulması talep edildi ne var ki mahkeme bu talebimizi de reddetti. Yine henüz hiçbir incelemeden geçmediği ortaya çıkan

gömleğin Adli Tıp Kurumu'na gönderilerek atış mesafesi tayininin belirlenmesi talep edilmesine rağmen, bu talep de mahkeme tarafından reddedilmiş oldu.

Alaattin Karadağ'ın ölümünden dört gün sonra, 23 Kasım 2009 tarihinde soruşturma dosyasına MOBESE kayıtlarının ve çevre işyerlerinin kamera kayıtlarının toplanmasını talep etmiştik. Bu talep doğrultusunda savcılık tarafından kamera kayıtları ivedilikle istenmişti. Cevabi yazıda kamera kayıtlarının Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'ne teslim edildiği ve inceleme yapıldığı ifade edilmişti. Ne var ki ısrarlı taleplerimize Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü, kamera kayıtlarını on gün sakladığını ve daha sonra sildiğini ayrıca öldürmenin tamamen meşru olduğunu beyan eden fezleke biçiminde garip bir dille yazılmış hukuka aykırı cevabi bir yazı gönderdi. MOBESE ve komşu işyerlerine ait kamera kayıtlarını savcılığın talimatına rağmen silen ve delilleri karartan, infazın açığa çıkmasını engellemek amacıyla her türlü hukuksuz yola başvuran kolluk hakkında suç duyurusunda bulunulmasını talep etmemize rağmen bu talebimiz de mahkeme heyeti tarafından reddedildi.

Her duruşmada ısrarla talep ettiğimiz ve olayın açığa çıkmasında çok önemli bir delil olan keşif talebimiz her duruşma ertelenirken bu duruşmada da gerekli olmadığından reddedildi. Hatırlayacağınız üzere daha önceki mahkeme başkanı keşif yapılmasına karar vermiş ne var ki bu kararın ardından Kocaeli İnfaz Hakimliği'ne tayini çıkarılarak adeta sürülmüştü.

Duruşmada sanığın tutuklanmasının elzem olduğu, keza CMK 100 madde gereğince delillerin karartılması şüphesi halinde sanığın tutuklanacağına ilişkin hükmün var olduğu ancak delillerin sanık ve sanık polisin arkadaşları tarafından karartıldığının şüpheye dahi yer vermeyecek kadar kesinlik kazandığını bu nedenle sanık polisin tutuklanması gerektiği ifade edildi. Ne var ki mahkeme heyeti bu talebi de reddetti.

Alaattin Karadağ'ın katledilmesi sırasında sanık polis tarafında el konulan minibüsün yaralanan şöförü İsmail Durmuş neredeyse üç yıldır bedeninde bulunan kurşunla yaşamak zorunda. Bu kurşunun çıkarılmasında

sakınca olmadığını bildiren Adli Tıp Kurumu raporuna rağmen müdahil İsmail Durmuş, muayene olduğu doktorların kurşunun çıkarılmasında risk olduğunu ve bu nedenle rızasının olmadığını ancak üniversite hastanesinden yeniden rapor alınabileceğini belirtti. Bunun üzerine mahkeme yeniden rapor alınmak üzere İ.Ü. Çapa Tıp Fakültesi'ne sevk edilmesine karar verdi.

Bugün geline nokta şudur; Mahkeme olayın açığa çıkmasını engellemek için delillerin toplanmasına engel olmuş, delilleri karartan kolluk kuvvetleri hakkında resen işlem yapması gerekirken yapmamış, kurgusal tanıkların, sanık polis lehine ifade verebilmeleri için elinden geldiğince ifadeyi değiştirmiş, yapılmasına karar verilen keşif tarihini sürekli erteleyerek nihayetinde keşif yapmaktan vazgeçmiştir. Mahkemenin yargılama yapmaktaki amacı; yargısız infazı aklamak, sanık polisi korumak, kollamak ve beraat ettirmektir.

Tüm taleplerimizi eksiksiz reddeden, atış mesafesi tayini yapılmayan gömlekte dahi atış mesafesi tayinine gerek duymayan ve yargılama aşamasında hiçbir delili toplamayarak mahkeme savcısından mütala almaya karar veren heyetin kararı belli olmuştur. Karar; cezasızlıktır, karar beraattir, karar yargısız infazı aklamaktır.

Niyet açıktır; kolluğun işlediği suçlar mahkeme tarafından aklanmakta ve kolluk ödüllendirilmektedir. Sanık polis, Alaattin Karadağ'ı sokak ortasında infaz ederken yaralandığında çalışmadığı her gün için gün başına en yüksek devlet maaşının 100 katı kadar ikramiye almış, yargılandığı davada kendisini savunan avukata Emniyet Müdürlüğü tarafından yüzlerce milyar ödenmiş ve sanık polis terfi ettirilmiştir. Yargısız infaz gerçekleştirdiği için son ödül beraat kararı olacak ve böylece sanık polis aklanacaktır.

Biz Alaattin Karadağ'ın ve ailesinin avukatları olarak tüm bu hukuksuzluklara, tüm bu yaşanan hukuk trajedisine rağmen yargısız infazlarla mücadele edeceğiz. Katilleri kamuoyu nezdinde mahkum ettirecek ve katillerin gerçekten yargılanacağı günler gelene dek onların yakasını bırakmayacağız.

Av. Zeycan Balcı Şimşek
ÇHD MYK Üyesi

Karadağ cinayeti davasında 7. duruşma...

“Ellerimiz katillerin yakasında, hesap soracağız!”

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) militanı Alaattin Karadağ’ın 19 Kasım 2009 tarihinde Esenyurt-Avcılar polisi tarafından sokak ortasında kurşunlanarak katledilmesinin ardından açılan davanın 7. duruşması 27 Nisan Cuma günü Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görüldü. Davanın bir sonraki duruşması 7 Eylül 2012 tarihine ertelendi.

Katil polis Oğuzhan Vural’ın tutuksuz olarak yargılandığı davanın son duruşması da polis-mahkeme-yargı eliyle yürütülen aklama operasyonunu açık biçimde gösterdi.

Halen görevinin başında bulunan katil polis Oğuzhan Vural’ın da katıldığı duruşma, polis cinayetlerinin düzen yargısı tarafından nasıl örtbas edildiğini ortaya koydu.

Deliller yok edildi, karartıldı

Katliamcı polis teşkilatının birçok delili açıkça kararttığı da bu duruşmada mahkeme heyetine belgeleriyle sunuldu. İnfazın gerçekleştiği saatlere ilişkin olay yeri ve çevresinin MOBESE görüntülerinin polislerce silindiği/kaybedildiği gerçeği müdahil avukatları tarafından duruşmada dile getirildi.

Duruşmaya, Karadağ’ın katledildiği olayda yaralanan ve vücudunda halen kurşun bulunan minibüs şoförü İsmail Durmuş da katıldı. Duruşma, mahkeme heyetinin Durmuş’a, vücudundaki kurşunun çıkarılmasını isteyip istemediğine yönelik sorusuyla başladı.

Adli Tıp Kurumu’nun, vücudundaki kurşunun çıkartılmasında tıbbi açıdan bir sakınca olmadığını mahkemeye bildirmesine rağmen 5-6 doktora gittiğini söyleyen Durmuş, gittiği hastanelerdeki doktorların kurşunun çıkarılmasının hayati tehlike yaratacağını ifade ettiklerini söyledi.

Bu yüzden, merminin çıkarılmasını istemediğini söyleyen Durmuş, hayati tehlike taşımaması durumunda ise merminin çıkarılmasına izin vereceğini dile getirdi.

Karadağ’ın infazı meşrulaştırılmak isteniyor

Duruşmada söz alan Av. İbrahim Ergün, Karadağ’ın katledilmesi ve dava sürecinin başından itibaren delillerin karartıldığını, belgesi olmasına rağmen görüntü kayıtlarının kaybedildiğini söyledi. Karadağ’ın katledilmesinin ardından savcının görüntü kayıtlarını istemesine rağmen TMSH tarafından saklandığını ve kaybedildiğinin açık olduğunu söyleyen Ergün, yapılan yazışmaların da bu tespiti doğruladığını ilettili. Bölgedeki kamera kayıtlarının kaybedilmesinin suç olduğunu belirten Ergün, görüntü kayıtları konusunda mahkemenin polise yazdığı yazıların ciddiye alınmadığını söyledi. Mahkemenin, 19 Ocak 2012 tarihinde yazdığı yazıyla görüntü kayıtlarını istediğini hatırlatan Ergün, polisin mahkemeye verdiği yanıtın içeriğine dikkat çekti. Bu yazıda, Karadağ’ın “**yasadışı TKİP örgütünün üyesi**” olduğu söylenerek Karadağ’ın öldürülmesinin meşrulaştırılmaya çalışıldığını söyleyen Av. Ergün, bunu yapan merciler hakkında işlem yapılmasını talep etti.

Gelinen yerde, dava sürecinde atış mesafesi tayinine mahkum edildiklerini sözlerine ekleyen Ergün, katil polisin arkadaşlarının delilleri toplamasını eleştirdi. Kayıtları kaybedenler hakkında suç duyurusunda bulunulmasını mahkeme heyetinden istedi.

Ergün ayrıca, Karadağ’ın katledildiği sırada üzerinde bulunan uzun kollu gömlekte de atış mesafesi tayini yapılması talebini istedi. Bu talep, mahkeme tarafından keyfi biçimde reddedildi.

Dava avukatlarından Murat Çelik ise keşif talebini dile getirdi. Bu talep de mahkeme heyeti tarafından geri çevrildi.

Karadağ: Yaşam hakkı ihlal ediliyor

Duruşmada son olarak söz alan Alaattin Karadağ’ın kardeşi Abdullah Karadağ da, katil polis Oğuzhan Vural’ın tutuklanmasını talep etti. Uluslararası savaş hukukunda dahi yaşam hakkının bulunduğunu belirten Karadağ, bu süreçte ailenin de yıprandığını söyledi.

Mahkemeden keyfi tutum

Duruşmaya ara veren mahkeme heyeti, bir sonraki duruşmanın 7 Eylül 2012 tarihinde görülmesine karar verdi. Olay yeri keşfi ve atış mesafesinin tayini taleplerini reddeden mahkeme heyeti, katil polis Oğuzhan Vural’ın tutuklanması talebini de kabul etmedi. Mahkeme heyeti ayrıca, İsmail Durmuş’un Çapa Tıp

Fakültesi’ne sevkinin sağlanması ve kurşunun çıkarılmasının tıbbi açıdan riskli olup olmadığının belirlenmesi kararına vardı.

83-523 nolu mobese kameralarının, olayın yaşandığı yeri görüp görmediğiyle ilgili İstanbul Emniyet Müdürlüğü’ne yazı yazılmasına karar veren mahkeme heyeti, delilleri karartanlar hakkında işlem yapılması talebini de reddetti.

BDSP’den adliye önünde eylem

Adliye önünde dava başlamadan önce BDSP adına yapılan basın açıklamasında devrimci işçi Alaattin Karadağ’ın katillerinin göstermelik bir davayla aklanmasına izin verilmeyeceği belirtildi.

Dava süresinde mahkemeye sunulması gereken delillerin karartıldığı ifade edilen açıklamada, katliamın ardından gelişen yargı sürecinin her safhasının polis terörü ve cinayetlerinin bu düzenin değişmez gerçeği olduğu ve “polis vuruyor, mahkeme koruyor” tespiti gerçeğini defalarca ortaya koyduğu belirtildi.

Açıklamada, sınırsız yetkilerle donatılarak adeta katletmeye teşvik edilen polislerin düzenin mahkemelerince nasıl aklanmaya çalışıldığını çarpıcı biçimde gözler önüne seren davanın bugün görülen son duruşmasının, aynı zamanda dinci-gerici AKP hükümeti eliyle devrimci ve ilerici güçler başta olmak üzere toplumsal muhalefete dönük faşist baskı ve devlet terörünün dizginlerinden boşaldığı bir dönemde gerçekleştiği vurgulandı.

Basın açıklamasına Emekçi Hareket Partisi (EHP) de destek verdi.

“Katillerin peşini bırakmayacağız”

Duruşma sonuna kadar adliye önünde sloganlar ve marşlar eşliğinde bekleyen BDSP’liler duruşmanın ardından Karadağ Ailesi ve ÇHD’li avukatların katılımıyla basın açıklaması yaptılar. Açıklamada konuşan ÇHD MYK üyesi Zeycan Balcı Şimşek, dava sürecinde tüm delillerinin karartıldığını, mahkeme heyetine sundukları tüm taleplerin reddedildiğini ifade etti. Bu davadan cezasızlık çıkacağına emin olduklarını belirten Şimşek, katillerin peşini bırakmayacaklarını söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DİHA muhabirine polis tacizi

Onlarca çalışanı ve muhabiri tutuklu bulunan Dicle Haber Ajansı’nın İstanbul muhabirlerinden Eniz Kurt ve ailesi polis tacizlerine maruz kalıyor.

Geçtiğimiz haftalarda, haber takip ettiği sırada kolluk güçleri tarafından 3 kez durdurularak tehdit edilen DİHA Muhabiri Kurt’un evine giden polisler ‘Sizi rahat bırakmayız’ diyerek Kurt Ailesi’ni tehdit etti.

Mücadele Birliği okuru olan Eniz Kurt’un annesine, Kurt’un nerede olduğunu, kendisinin veya babasının evde olup olmadığını soran polisler taciz taktiği sonuç vermeyince tehdide başvurdu.

“Biz Eniz’in zorla tepesine çıkmayı de biliriz

gözüne almasını da biliriz, ama neden iyi niyetle olmasın ki, biz sizin iyiliğinizi düşünüyoruz” diyerek Kurt Ailesi’ni tehdit eden polisler Kurt’un evine 1 ay içinde 5 defa gittiler.

Polis ayrıca, devrimci olan arkadaşlarının isimlerini aileye verip, “Bunlar Eniz’in başına bela açacak” diyerek aileye gözdağı veriyorlar.

DİHA muhabiri Eniz Kurt ise, kendisine ve ailesine yönelik baskı ve tehditlerin sadece gazetecilik mesleğine yönelik değil, kendi politik düşüncelerine yapılan baskılar olduğunu vurguladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Fethiye davası üzerine...

Bu dava politik bir davadır!

Toplumsal hafızamıza bir utanç davası olarak kazınan N.Ç. kararının yanına, Fethiye’de görülen toplu tecavüz davasının kararı da eklendi. Mahkeme; 27 Nisan 2012 günü açıkladığı kararı ile B.S.’ye tecavüz etmek suçundan yargılanan 8 sanığın tamamı hakkında, “delil yetersizliği” gerekçesi ile beraat kararı verdi.

Fethiye davası, bugün artık yalnızca kadına yönelik cinsel şiddetin ulaştığı hastalıklı düzeyin açığa çıktığı bir örnek değil, aynı zamanda yargılama süreci ile bir kez daha açığa çıkan ikiliklerin, başka bir deyişle çatışma alanlarının somut anlamının kavranmasının da bir aracı olmuştur. Hemen belirtmek gerekir ki, bu başlıklar bugün her ne kadar somut olayla ilişkisi sınırında ele alınsa da, aslında her biri ideolojik-politik bir tartışmanın güncel tezahürlerinden ibarettir. Kısacası, bu tartışmalar içerisinde tutulan saf, aynı zamanda bir politik duruşun da ifadesidir.

Tecavüzcüyü savunmak ve savunmamak ikilemi üzerine...

Fethiye davasının gündeme getirdiği en büyük ikilem; “tecavüz suçu ile yargılananları savunmak-savunmamak” ikilemi olmuştur.

Örneğin karar duruşmasından birgün önce, Aydın, Balıkesir, Bilecik, Bursa, Çanakkale, Denizli, Edirne, Kırklareli, Kocaeli, Kütahya, Manisa, Sakarya, Tekirdağ, Uşak ve Yalova Baro Başkanları ortak imza ile bir açıklama yapmış ve bu açıklamada şu sözlere yer vermiştir:

“Savunma hakkında haberdar olmayan haddini bilmezlerin, masumiyet karinesini de duymuş olacaklarını zannetmiyoruz. Bu güruhun kendi cahillikleri ve şartlanmış saldırganlıklarını önce toplumumuzun sağduyusuna, hukuk ve adalet duygusu ile mücehhez vicdanlara ve zorunlu olarak suçu soruşturmakla görevli savcılara havale ediyoruz.”(1)

Görüldüğü üzere, “masumiyet karinesini duymamış haddini bilmezler” ile “hukuk ve adalet duygusu ile mücehhez vicdanlar” karşı karşıya getirilmiştir. Bu çatışmayı anlayabilmek için tarafları, yargılama sürecindeki konumlanışları ve hafızalarındaki yılanmış acıları ile paralel olarak yakından tanımak mutlak olarak gereklidir.

“Masumiyet karinesini duymamış haddini bilmezler”, 2007’de toplu tecavüze uğrayan B.S., yaşadığı travmayı atlatıp, gördüğü tedavilerin sonucunda mağduru olduğu bu insanlık dışı suçun yargılanması için mücadeleye giriştiği ilk günden beri O’nunla birlikte bu mücadeleye omuz verenlerdir. Önemle altı çizilmelidir ki; bu mücadele neredeyse 4 yıl sürmüştür. Dava bir türlü açılmamış, bir toplu tecavüz vakası ancak 4 yıl sonra mahkeme karşısına getirilebilmiştir. Aynı “haddini bilmezler”, puşi takan genç bir öğrencinin terör suçu kapsamında iki yıl tutuklu yargılandığına şahit olmuşlar ama bu arada tecavüz gibi ağır bir suç ile yargılanan 8 sanığın hiçbirinin tutuklu yargılanmadığını görmüşlerdir. Şahitlikleri bununla da bitmemiştir. Sanık savunmalarında, mağdurun “boşanmış aile çocuğu” olmaktan ileri gelen travmaları ile bütün bunları uydurduğu iddialarını dinlemişlerdir. Üstelik bu aynı kesim, kadın kanyla sulanan bir coğrafyada yaşamakta, her gün yeni tecavüzlerin yaşandığı sokaklarda dolaşmaktadır ve tecavüz yargılamalarında masumiyet

karinesine atfedilen her önemin, nasıl yeni tecavüzleri doğurduğunu günlük deneyimleri ile bilmektedir.

Söz konusu çatışmanın vicdanlı tarafı ise, Ege ve Marmara Bölgesi’nde kurulu çeşitli Barolar’da başkan sıfatıyla görev yapmaktadır. Hemen her biri, hukuk normlarına sıkı sıkıya bağlı bulunmalarının gereği olarak, yargılama sürecine tepki gösteren “kadın örgütlerine” yani “haddini bilmezlere” masumiyet karinesini hatırlatmakta ve aynı zamanda savcılarını göreve çağırmaktadır. Yargılama sürecinin belirgin çarpıklığına, etkin soruşturma yürütülmemiş olmasına ise asla değinmemektedirler. Örneğin B.S. 4 yıl boyunca davası açılsın diye çabalarken, savcılara görevlerini hatırlatmak hiç akıllarına gelmemiştir. O kadar vicdanlıdırlar ki, baskın toplumsal değerler karşısında genç bir kadının “ben toplu tecavüze uğradım” diyebilmesinin ne anlama geldiği üzerine bir dakika bile düşünmeksizin, “ben mağdurum” diye bas bas bağırarak bu kadına ve o kadınla dayanışma içinde olan diğerlerine, “ya onlar masumsa” diye seslenmekten geri durmamışlardır.

İşte tam da bu “ya masumsa” nidaları sözde vicdan sahiplerinin manipülatif tartışmalarının özünü oluşturur. Zira somut olay, masumiyet karinesi ile ilgili değildir. Aksine, cinsel suçların ve kadın cinayetlerinin her gün yaşandığı bir coğrafyada, yargı karşısına çıkartılabildiği az sayıdaki örnek olayda toplumsal olarak kadından yana saf tutmakla ilişkilidir. Cinsel şiddet suçlarında, kadının beyanının esas alınması zorunluluğu bugün evrensel olarak tartışılan bir esastır. Bu yazılı bir hukuk kuralı değildir. Ancak çoğu kez mağdurla sanık arasında gelişen ve herhangi bir şahidinin bulunması imkansız olan bu tür suçların bu temel özelliğinin dikkate alınması gerektiğini anlatan, yılanmış bir deneyimin ürünüdür. Kadının beyanının esas olması demek, “kadının işaret ettiği her kişinin tutuklanması/cezalandırılması” anlamına gelmemektedir. Ancak kadının beyanının esas alınması, bu toplumda hala tecavüze uğradığını itiraf ettiği için katledilen kadınlar varken, böyle bir olay yaşadığını yüksek sesle söyleyen bir kadın ortaya çıktığında bu beyanın büyük bir ciddiyetle karşılanması anlamına gelmektedir.

“Herkesin savunma hakkı vardır” düşüncesi güncel olarak avukatların kendi vicdanlarını aklamalarının en temel aracıdır. Oysa bir kimin aklama işlevi taşıdığıdır.

Her avukatın savunacağı kişiyi seçme hakkı da vardır. Avukatlar, iş reddederken gerekçe dahi bildirmek zorunda değildir. Kendi duygu veya düşünce dünyalarına aykırı gelen herhangi bir işi reddedebilirler. Bu şekilde bir reddetme bugün mesleğe yeni başlayanlara ısrarla empoze edildiği üzere, amatörlük değil, insanı insana yabancılaştıran hukuk mekanizması içerisinde kendi değerlerine sahip çıkmanın biricik aracıdır. Kişi isterse kendi değerini, hukuka atfettiği önem üzerinden kurar ve “herkesin avukatı olduğunu” düşünerek kendini kandırır ve farkında olmadan her an sistemin bekasının avukatlığına soyunur, ya da isterse insan kalabilmek için amatörlüğü seçer. Avukatlık mesleği ile sistem ne kadar sıkı sıkıya kenetlenmişse, amatörlükle, yabancılaşmış profesyonellik arasındaki ayrım da aynı oranda bir şiddetle keskindir. Avukatın tarafsız savunmanlığı bir faso fisodur. Avukat da bir insandır ve yaşadığımız düzende, bir insanın taraf olmaması imkansızdır. Bir tecavüz davasında da durum aynıdır. Ya tecavüz suçuna nefretle karşısınız ve ilkel olarak tecavüz davalarında sanık avukatı olmazsınız, ya da olursunuz. Sanığın suçu işleyip işlemediği önemli değildir. Zira burada toplumsal bir sorun vardır, toplumsal bir taraf olma sorumluluğunuz vardır.

Tecavüzcüyü savunmanı savunmak ve kadın haklarını savunmak ikilemi üzerine...

Fethiye davasında sanıklardan birinin vekilliğini Muğla Barosu Başkanı üstlenmiş ve doğal olarak bu durum tepkiyle karşılanmıştır. Muğla Barosu Kadın Hakları Komisyonu ise Muğla Barosu Başkanı Mustafa İlker Gürkan’a yöneltilen eleştiriler karşısında bir açıklama yapmış ve Gürkan’ı savunmuştur. Bu açıklama, bir “kadın komisyonu” tarafından yapıldığı için, üzerinde önemle durmak gerekmektedir. Açıklamada, baro başkanına yöneltilen “tecavüzü meşrulaştırıyor, en azından normalleştiriyor” eleştirilerinin yanlışlığına değinilmiş, sanığın tecavüzcü olup olmadığının yargılama sonucunda ortaya çıkacağı belirtilmiştir. Sanığın “masumiyet” savunması yaptığı belirtilerek, masumiyet savunması yapan bir kişinin, “gerektiğinde bütün dünyaya” karşı savunulmasının avukatlık mesleğinin gereği olduğu söylenmiştir. Ve devamla şunlar söylenmiştir: “(...) Baro başkanı, bu

durumda 'kamuoyu' korkusu taşımadan bu cesareti göstermeli ve genç kuşaklara örnek olmalıdır”(2). Kısacası bir kadın komisyonu, kadına yönelik cinsel saldırının yargılandığı bir noktada, mesleki “değerleri”, insani değerlerin önüne koymaktan gocunmamış ve hatta Baro Başkanları’na bir toplum önderliği rolü de biçmiştir. Açıklamanın devamında ise şu sözler sarf edilmiştir:

“Kadınların insan hakları sorununun, bilerek ya da bilmeyerek kadınların kendisi tarafından daha çok “cinsellik” çevresinde bir tepki/faaliyete dönüştürülmesi en çok zararını Feminist Hareket görmektedir. Kadınların insan haklarını savunan Feminist hareket, cinsellik zinciriyle, “bağlanmış”, “gündem saptırılmasına” uğramaktadır. Oysa Kadın Hareketi 21. Y.Y.ın umut kapısıdır. “İlzam” yöntemiyle emperyalizm kadın hareketinin bizzat kendisi tarafından üretilen, geliştirilen “Kadının cinsel objeye dönüştürülmesine karşı mücadele” konseptini alarak, kontr-atakla yine kadınların kendisine karşı kullanmaktadır. Bütün zamanların yüz karası “Kadının cinsel objeye dönüştürülmesine” “meta-cinsiyet zincirine” karşı geliştirilen düşünce ve eylemi alarak, Kadının insan hakları mücadelesini “piyasa ekonomisine” bağlamaya yarayan, toplumsal içerikten, gerçeklikten uzak bir kapana dönüştürmektedir. Böylece kadın yine başka bir biçimde “cinsel obje” olmaya devam etmektedir. Bu duruma son vermenin yolu, akılcı ve işlevsel bir hukuksal ve toplumsal mücadele vermek ve kadın-erkek ayırmaksızın bütün toplumu bilinçlendirmekten geçmektedir.”(3)

Yani? Gerçekte ne demiştir Muğla Barosu’nun Kadın Komisyonu? Kaba bir alt metin okumasıyla; ‘bir tecavüz davasının toplumsal bir gündeme dönüştürülmesinin, kadının metalaştırılmasına yaradığını’ iddia etmiştir. Başka? ‘Gündemi saptırıyorsunuz’ demiştir. Hangi gündemi? Gündem zaten kadına yönelik şiddet, cinsel suçlar, tecavüzler, kıyımlar değil mi? Her gün bir kadın ölmüyor mu bu ülkede? Tecavüzlerin yarından çoğu dile getirilemeden üstü örtülüyor mu? Kadınlar tecavüzün mağduru değil, zanlısı sayılmıyor mu? Tecavüze uğrayan kadınlar, tecavüzcüleri ile zorla evlendirilmiyor mu?

Ne ironik ki, bir meslek örgütünün kadın komisyonu, tecavüz fiiline karşı birleşmiş bir kesime “siz gündemi saptırıyor, kadını cinsel objeye dönüştürüyorsunuz” demiştir. Ne ironik ki, cinsel suç sicili bu kadar kabarık bir toplumda, cinsel suçlar karşısında taraf olma çağrısı yapanlara, toplumu bilinçlendirmekten dem vurmıştır.

İşte bu yüzden bütün bu yargılama sürecinde en büyük utanç Muğla Barosu Kadın Komisyonu’nundur. Çünkü bir kişinin savunmasını yapmak adına, bir toplumsal sorunu ayaklar altına çiğnemekten, bütün bir kadın cinsine ihanet etmekten geri durmamışlardır.

Söz konusu kadın komisyonunun savunduğu Gürkan ise, davanın ardından Pınar Öğünç’e verdiği röportajda şu cümleleri kurmuştur: *“Tecavüze uğradığına inansam, babasını tanıdığım bir kız, ben uğraşırım. Hepimizin sevinmesi lazım tecavüze uğramadığı için bunlar üzüyor.”(4)* Üstelik, Adli Tıp Kurumu’nun dahi çoklu tecavüz vakasını belgelediği bir ortamda, “suçu benim müvekkilim işlememiştir” demenin de ötesine geçerek, “tecavüz yoktur” diyebilmiştir. Şaşırtıcı da değildir, zira Gürkan bütün savunmasını mağdurun, suçu “uydurduğu” üzerine kurmuştur. İşte Muğla Barosu Kadın Komisyonu böyle bir zihniyetin avukatlığına soyunmuştur.

Sonuç olarak...

Tecavüz yargılamalarında tecavüz suçu ile yargılanan sanıkların özel vekilliğini üstlenmek tecavüzü aklamaktır, normalleştirmektir, en hafif haliyle ise kadına yönelik cinsel şiddeti görmezden gelmektir. Bu haksız bir eleştiri değil, somut bir olgunun

tespitinden ibarettir. Yargılama ilkelerinin hiçbiri bu gerçeği değiştirmez.

Fethiye davasında savunmanın ileri sürdüğü argümanlar bu olguyu güçlendirmeye yarayan birer veri olarak kayıt altına alınmıştır. B.S.’nin ailesinin boşanmış olmasından kaynaklanan travmaları olduğu ileri sürülmüştür; yani aile kurumunun önemi bir savunma argümanı olmuştur. B.S.’nin *Evrensel Gazetesi*’ne cinsel şiddetle ilgili yazdığı bir yazı delil gösterilerek, B.S.’nin cinsel özgürlüğü savunduğu, cinsellik konusunda rahat olduğu ileri sürülmüştür. Yani kadının cinsel özgürlüğü savunması tecavüzün yokluğuna yahut meşruluğuna ilişkin bir savunma argümanına dönüşmüştür. B.S.’nin bütün bunları kadın örgütlerinin kışkırtması ile uydurduğu ileri sürülmüş ve mahkemeden hangi örgütlere üye olduğunun tespiti istenmiştir. Yani kadının örgütlü konumlanması, sırf gündem yaratabilmek için böyle iddialar ortaya atabileceğine ilişkin bir savunma argümanı olarak kullanılmıştır. O zaman? O zaman bu dava politik bir davadır. Tarafları da politiktir. Bütün tecavüz davaları,

kadın cinayeti davaları da böyle olmuştur, bundan sonra da böyle olacaktır. Zira bu tür davalarda sanığın suçsuzluğu hep mağdurun kimliğinin “anormalliğine” dayandırılır, ya da yine mağdurun kimliği üzerinden (kısa etek / sanığın mağdura duyduğu tutku dolu aşk vs. ile) hafifletici neden aranır. İşte bu yüzden bu tür yargılama süreçlerine bile isteye özel sanık vekili olarak katılanlar, savunma hakkına ya da masumiyet karinesine hizmet etmezler, aksine, erkek egemen sistemin kendini yeniden üretmesinin birer maşasından ibarettirler!

Av. Şerife Ceren Uysal

<http://www.memleketimbolu.net/bolu/haberoku.php?i=24443>

Muğla Barosu Kadın Komisyonu açıklamasının tamamına <http://www.muglabarosu.org.tr/Mugla-Barosu-Haberler/Page-ce7cdd6b8452484dad3a93ee7ace6e87/default.aspx> linkinden ulaşılabilir.

Aynı açıklama

Radikal Gazetesi, Pınar Öğünç, 30.04.2012

“600. gününde keyfi tutukluluğa son!”

Devrimci Karargah davasının son duruşması 30 Nisan günü görüldü. Dava sürecinde tutukluluğu 600 güne ulaşan TÖPG sözcüsü Tuncay Yılmaz, TÖPG üyesi Samih Aydın, SDP üyesi İbrahim Turgut, Bilim ve Gelecek dergisi editörü Osman Baha Okar ve Red dergisi yazarı Hakan Soytemiz için mahkeme öncesi eylem gerçekleştirildi.

12. Ağır Ceza Mahkemesi önünde Milyonlar Adalet İstiyor İnisyatifi ve tutukluların yakınları tarafından yapılan eylemde keyfi tutukluluk teşhir edildi. “600. gününde keyfi tutukluluğa son. Sosyalistlere özgürlük” pankartının açıldığı eylemde, asılsız iddianamenin birçok defa açığa çıkarılmasına rağmen beraat kararının çıkmadığı anlatıldı.

Basın açıklamasını okuyan Kardelen Taş, baskılara karşı 1 Mayıs alanında olacaklarını ifade etti.

BDP Milletvekili Sebahat Tuncel de bir konuşma yaparak davanın hukuki bir içeriğinin olmadığını ve siyasi olduğunu söyledi.

Yazar Temel Demirer ise 600 günü bulan tutukluluk süresine vurgu yaptı. Baha Okar’ın kardeşi Av. Ayşe Mine Demirci, kardeşine sahip çıkarak muhalif olduğu için Baha’nın tutuklu olduğunu aktardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Duruşmada tutuklu olarak yargılanan İbrahim Turgut, Baha Okar, Semih Aydın, Nejdett Kılıç, Şeyma Özcan, Gülseren Poyraz, Benay Can ve Umur Sayadal tahliye edildi.

İzmir Öğrenci Kurultayı üzerine...

Ekim Gençliği olarak çağrıcısı olduğumuz ve faaliyetlerinde yer aldığımız “Özgürlük ve Gelecek için İzmir Öğrenci Kurultayı” 21 Nisan günü Fuar Gençlik Tiyatrosu’nda gerçekleşti. İlk gününden itibaren kolektif bir üretim sürecinin ürünü olan kurultay, tüm eksikliklere rağmen alanlarda birtakım dinamikler yaratarak tartışmalara yol açmış ve nitelik olarak üst düzeyde bir etkinlikle tamamlanmıştır.

Kurultayın örgütlenme sürecine dair...

Kurultay çağrıcısı olduğumuz ilk toplantıda, tabana dayalı bir pratik-örgütsel sürecin örgütlenmesi için komitelere dayalı bir çalışmayı esas aldık. Bu doğrultuda kurultay bileşenlerinin fakültelerine uygun bir komiteleşme gerçekleştirildi. Hazırlık Öğrencileri Komitesi, İİBF Komitesi, Fen Komitesi, Mühendislik Komitesi ve Hukuk Komitesi olmak üzere beş farklı komite kuruldu. Bu komitelerin birkaçı sistemli bir çalışma yürütürken, diğerleri bir alt birim olmaktan öteye geçemedi.

Komite çalışmaları içerisinde en etkili ve sistemli çalışmayı yürüten komitelerden biri İİBF Komitesi oldu. İİBF Komitesi’nin dışında diğer komiteler görece atıl kaldılar. Bu noktada Hazırlık Komitesi’nin gerçekleştirmeye çalıştığı kimi pratikler anlamlı olsa da sürekli kılınmadı. Hazırlık Komitesi’nin, komitenin daha da kitleselleşebilmesi ve hazırlık eğitiminin daha geniş bir kitleyle yürütülmesi için çağrıcılığını yaptığı toplantının başarısızlığa uğraması, bu çabayı ileriye taşımayı engelledi. Dolayısıyla bu komite hazırlık eğitimin sorunlarını bir tarafa bırakarak, politik bir konu olarak emperyalist savaşları işleyen çalışmalar gerçekleştirdi. Mühendislik Komitesi, Ege Üniversitesi’nde faaliyet gösteren bir komiteydi. Ege Üniversitesi’nde Mühendislik Fakültesi’nin faşistlerin yoğun olarak var oldukları ve devrimci gençlik örgütlerinin çalışma yapmadığı bir alan olduğu düşünülürse, komite bileşenlerinin alanda faaliyet yürütmelerinin anlamı daha da önem kazanmaktadır. TMMOB’ye bağlı odalarla da ilişkiye geçen komitenin tüm kurultay bileşenleri tarafından karara bağlanan Bologna Süreci’ne ilişkin paneli gerçekleştirmemiş olması bir eksikliktir. Fen Komitesi ise Mühendislik Komitesi’nin yürüttüğü çalışmaya eşdeğer bir çalışma

yürütmüştür. Hatta bu iki komite bir süre masalarını bile ortak açtı ki, bu sürecin bu şekilde işletilmesi bir dizi soruna yolaçtı. Hukuk Komitesi ise kurulan ama komiteleşemeyen tek alandır. Bu komitede yer alan arkadaşımızın tüm özverili çalışması bir komite oluşturmaya yetmedi.

Kurultay sürecinde Bologna Süreci’ne dair kurultay bileşenlerine yönelik gerçekleştirilen eğitim çalışması, tüm kurultay çalışması içerisinde gerçekleştirilen tek eğitim çalışması olması itibarıyla anlamlıdır. Fakat gerçekleştirilen bu eğitim çalışmasının konusu olan Bologna Süreci’nin bir kitle çalışması konusu haline getirilememesi büyük bir eksiklikler.

Ayrıca kurultaya destek sağlamak ve kurultayı tüm İzmir kamuoyuna duyurmak amacıyla planlanan sendika, dernek ve oda ziyaretlerinin yapılmaması kurultayın en büyük eksikliklerinden biridir. Sistemli, ısrarlı bir çabanın olmaması nedeniyle birçok kurumun desteği alınamadı ve süreç bu açıdan başarısız kaldı. Bu sürecin başarısızlıkla sonuçlanmasının bir diğer nedeni ise sendikaların, meslek odalarının içerisinde bulundukları apolitiklik tablolarıdır. Ancak sistemli ve ısrarlı bir pratiğin bu tutumu aşabildiğini de gösterdi. Eğitim-Sen 3 No’lu Şube ile kurulan ilişki ve sağlanan destek bunun en anlamlı örneğidir.

Kurultay çerçevesinde yapılan kitle çalışmalarını ele almak gerekirse; İİBF Komitesi’nin örgütlediği imza kampanyası dışındaki tüm pratikler, salt propaganda ile sınırlı kalan çalışmalar oldu. İlişkilere fanzinler dağıtıldı, afişleme çalışmaları yapıldı, bildiriler-davetiyeler dağıtıldı ama kurultay ya da kurultayın herhangi bir gündemi bir toplantıya, söyleşiye ya da panele konu edilemedi. Dağıtılan fanzinler üzerine, fanzinlerin dağıtıldığı ilişkiler ile konuşmaların yapılmaması propagandaya indirgenmiş bir kitle çalışmasının örneklerinden biridir.

Kurultay gününün planlaması ise kurultay bileşenlerinin gerçekleştirmiş oldukları en planlı-örgütlü süreçtir. Sahnenin kullanımı, konuşmaların içerikleri ve sıralaması, serbest kürsünün canlı kullanılması ve salon düzenine kadar birçok planlama ve pratik başarılıdır.

Kurultay gününe ilişkin olarak

Kurultay gününün örgütlenmesi üzerine yukarıda

yapmış olduğumuz tartışmalara ek olarak burada biraz daha farklı bir tartışma yürüteceğiz. Bu tartışma kurultayı ve kurultay bileşenlerini de kapsayacak tartışmalar olsa da genel olarak İzmir’deki gençlik örgütlerini kapsayacaktır.

Kurultay çağrısının yapıldığı ilk afişten -ki kurultayın çağrısı bizler tarafından gerçekleştirildi- son güne kadar yapılan tüm afişlere ve kullanılan diğer tüm materyallerde “Kurultay Hazırlık Komiteleri” imzaları

kullanıldı. Bu doğrultuda Kurultay Hazırlık Komiteleri'nin bileşeni olmak isteyen her kişi ve örgütlülük çalışmaların bir parçası olabildi. Fakat yerelimizdeki hiçbir gençlik örgütü böyle bir çaba ortaya koymadığı gibi dahası bazı gençlik örgütleri ilişkide oldukları kurultay bileşenlerine, kurultay karşıtı bir propaganda yürüttüler.

Ayrıca yaklaşık 10 gençlik örgütü kurultaya davet edilmesine rağmen DGH ve Gençlik Cephesi dışında bir katılım olmadı. Öğrenci Kolektifleri ise kurultay salonuna gelerek 3-4 dakika oturdu ve herhangi bir açıklama yapmadan salondan ayrıldı. Gençlik örgütlerine yapılan çağrıda, serbest kürsü bölümünde konuşabilecekleri hatta birçok kuruma isterse masa açıp gazete-dergi satışı gerçekleştirebilecekleri ifade edildi. Fakat kurultay günü Devrimci Liseliler Birliği ve Ekim Gençliği dışında serbest kürsüde konuşan bir gençlik örgütü olmadı.

Genel olarak kurultay

Kurultay nicelik olarak beklenenin altında bir katılımı gerçekleştirildi. Ancak bu zayıflığına rağmen birçok açıdan amacına ulaştı. Birçok öğrenci arkadaş, bu sürecin bir parçası oldu, faaliyet yürüttü, arkadaş çevresini sürecin parçası haline getirmek için çalıştı ya da kurultaya katarak örgütleyici bir rol oynadı. Bu çalışma boyunca kolektif bir emek harcadı ve örgütlü yaşamı tanıma imkanı buldu.

Öyle ki ilk defa bir sürecin parçası olan kurultay bileşenleri, kimi kurultay bileşenlerine yönelik polis merkezli faşist baskılara karşı konumlarını değiştirmede. Polisin kurultay bileşenlerinden bazılarının ailelerini arayarak ortamı terörize etmeye çalışmasına en anlamlı yanıt da bu oldu.

Kurultay bileşenlerinin var olan kolektif yapıyı koruyarak ve hatta güçlendirerek çıkartmayı düşündükleri fanzin çalışması anlamlı bir çalışmadır. Sonuç olarak fanzin çıkarılması süreci kolektivizmin devam edeceğini temsil etmektedir. Aynı bileşen toplanacak, tartışacak, yazacak ve yazdıklarını paylaşacaktır. Fakat çıkarılacak olan fanzin, bir akademik-ekonomik çalışmanın ötesine geçemeyen kurultay çalışmasını bu doğrultuda ileriye taşımak için amaca uygun değildir. Hâlbuki yapılması gereken kurultay çalışmasının akademik-ekonomik yönünü devrimci-siyasal bir çalışma ile birleştirmek olmalıdır. Var olan bu akademik-ekonomik mücadeleyi devrimci kılabilmenin yolu, öğrencilerin akademik-ekonomik sorunlarını dar ekonomik bir mücadelenin dışından ele almaktan geçmektedir. Yapılması gereken, kapitalizmin zemininde nihai çözümlerin olamayacağı bilinciyle hareket ederek, var olan sorunların politik eleştirisini yapmak ve başka bir dünya mücadelesini devrim mücadelesine dönüştürmekten geçmektedir.

İzmir Ekim Gençliği

Ankara'da Ekim Gençliği çalışması

Ekim Gençliği okurları 6 Mayıs'ta yapılacak etkinlik hazırlıklarını 1 Mayıs'ın ardından hız kesmeden sürdürdü. Bu kapsamda Cebeci, DTCF, Hacettepe ve ODTÜ'de İstanbul'da gerçekleştirilecek merkezi etkinliğin çağrısının bulunduğu afişler yaygın bir şekilde kullanıldı. Ayrıca standlar açılarak gençliğe Kızıl Bayrak ve Ekim Gençliği ulaştırıldı. 6 Mayıs'a çağrı yapan bildiriler de yaygın bir şekilde kullanıldı.

Çalışma mahallelere de taşındı. "Geleceğine sahip çık!" şiarlı afişler ve 6 Mayıs'a çağrı yapan afişler Tuzluca Yır Mahallesi'nde de kullanıldı.

Ekim Gençliği / Ankara

Eskişehir'de Newroz soruşturması

18 Mart günü ülke genelinde yapılan Newroz kutlamalarını engellemeye çalışan sermaye devletinin baskı ve terörüne üniversite rektörlüklerinin soruşturma saldırısı eşlik ediyor.

Eskişehir'de Yenikent Mahallesi'nde kutlanması planlanan Newroz, polis engeliyle karşılaşmış ve iptal edilmişti.

Aradan geçen süre içerisinde 41 kişiye soruşturma açıldı. Bunun ardından ise 21 Mart günü Anadolu

Üniversitesi'nde yapılan Newroz kutlaması için ayrıca bir soruşturma açıldı. Savcı-polis işbirliği ile yürütülen soruşturma kapsamında insanlar ayrı ayrı aranarak emniyete çağrıldı. Emniyete ifade vermek istemeyip doğrudan savcıya gidenler ise tekrar emniyete yönlendirildi. Emniyete giden kişilere ise psikolojik şiddet ve tacizde bulunuldu.

Ekim Gençliği / Eskişehir

Formasyon eylemine gözaltı

Öğrenci Gençlik Sendikası (Genç-Sen) üyesi 4 öğrenci, 27 Nisan günü Şişli İlçe Eğitim Müdürlüğü binasının giriş kapısına kendilerini zincirledi.

Fen-Edebiyat Fakülteleri'nde formasyon hakkının kaldırılmasını protesto eden Genç-Sen üyeleri, "Formasyon hakkımızı geri alacağız" pankartı açtı. Bir süre sonra eylem yerine gelen polis, zincirleri demir kesme makası ile keserek Genç-Sen'lileri gözaltına aldı. Öğrenciler gözaltına alınırken slogan atmaya devam ettiler.

"Satır dışarı, bilim içeri!"

Marmara Üniversitesi'nde son haftalarda gerçekleşen faşist saldırıları protesto etmek isteyen öğrenciler 27 Nisan günü Göztepe Kampüsü önünde eylem gerçekleştirdi.

Üniversite içerisinden gelen kitleyle buluşan öğrenciler ve Eğitim Sen adına birer basın açıklaması yapıldı.

Basın açıklamasının ardından toplu bir şekilde Kadıköy Altıyol'a doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş Kadıköy Boğa'da sonlandırılarak burada tekrar bir açıklama yapıldı. Bu açıklamada üniversitelerin faşistlere bırakılmayacağı ve üniversite öğrencilerinin 1 Mayıs'ta alanlarda olacağı söylendi.

Ekim Gençliği / Marmara Üniversitesi

Mücadele Postası

Halkevlerinin pervasız tavrı üzerine...

Tüm dünyada ve ülkemizde coşkulu ve kitlesel bir biçimde kutlanan 1 Mayıs'ı geride bıraktık. Burjuva medyanın tabiriyle "bu sene 1 Mayıs eylemleri bayram havasında geçti". İhanetçi sendikaların ayrı kutlama yapmalarını dışta tutarsak, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs birleşik şekilde kutlandı.

Ancak Ankara 1 Mayıs'ında birlik ve dayanışmayı zedeleyen bir pratik sergileyen Halkevleri, bu tavrı artık bir çizgi haline getirmiş bulunuyor. Tekel direnişi sırasında merkezi bir eylemde devrimci kortejleri "ezip geçmek" isteyen bu çevre 8 Ekim'de yapılan merkezi eylemde de "öne geçmek" için devrimci kortejlere saldırmıştı. (Bu eylemin ardından bir *Kızıl Bayrak* okurunun kaleme aldığı eleştiriyi okuyan Halkevleri temsilcileri kendilerine haksızlık yapıldığını iddia etmişlerdi.) Ankara'da Karşıyaka Mezarlığı'nda komünistler tarafından gerçekleştirilen Kızıldere anmasında da bu dayatmacı tutumlarını sürdüren Halkevleri yöneticileri "bizim kitlemiz sizinkinden daha fazla, o yüzden önce yapmak bizim hakkımız, gerekirse biz sizin önünüze geçmesini biliriz" diyebilmişlerdi.

Halkevleri'nin bakışını ve duruşunu ortaya koyan bu pratikler bu sene 1 Mayıs eyleminde de sergilendi.

Yine "öne geçmek" isteyen Halkevleri, DHF'lilerin bulunduğu korteje saldırdı. Bu girişimleri başarısız kalınca geri adım attılar. Alana geldiklerinde ise "isimlerinin okunmadığı iddiasıyla" kürsüyü işgal ettiler. Flama ve pankartlarıyla kürsüde boy göstererek reklam yapan Halkevçiler, kürsüden konuşma yapmak isteyen Cansel Malatyalı ve ona destek veren devrimcilere de saldırdılar. İsimleri kürsüden zikredildikten sonra emekçilerin protestoları eşliğinde "sahne"den indiler.

Düzeni yıkmak iddiasını/devrim perspektifini çoktan yitiren ve düzenin çizdiği sınırları aşamayan bu çevre, kitlesel eylem ve anmalarda devrimcilere ve komünistlere saldırı tutumunu ise ısrarla sürdürmektedir.

Bu yaşananlar esnasında sağduyulu davranan, olayın biçimsiz bir boyut kazanmasını engellemeye çalışan devrimcilere ve komünistlere hakaretler yağdıran Halkevleri'ni bir kez daha özeleştiri vermeye ve bu tür saldırılara son vermeye çağırıyoruz. Eylemlere Halkevi kortejiyle katılan tüm samimi işçileri, emekçileri ve gençleri Halkevleri'ni bu konuda uyarmaya ve devrimcilere yönelik saldırılarından hesap sormaya çağırıyoruz.

Ankara'dan bir Kızıl Bayrak okuru

RedHack fiş çekti

RedHack, Anonymous, DGVirus ve AnarchyCrew adlı hacker grupları 27 Nisan gecesi Emniyet Genel Müdürlüğü, Adalet Bakanlığı ve Yargıtay başta olmak üzere çok sayıda devlet kurumunun internet sitesine sanal saldırı düzenledi. TTNet'in tek çözümü ise "internetin fişini çekmek" oldu. Bu sebeple TTNet kullanıcıları 27 Nisan akşamı yaklaşık iki saat boyunca internete erişemedi.

Siber saldırı ile ilgili açıklama yapan RedHack, eylemlerinin kotalı ve düşük hızda sunulan internet hizmeti ile yaratılan sömürüye karşı özgür ve parasız bir internetin gelişi için başlangıç olmasını umduğunu belirtti.

Açıklamada şu ifadeler yer verildi: "Talebimiz biran önce TTNet'in yapılan bu "fiş çekme" olayından dolayı kullanıcılara 'uyuyun' demek yerine yabancı ülkelerdeki gibi bir güzellik yapması, hatta 'adil net' gibi 'kazıkcı' uygulamaları kaldırarak 'her vatandaş' için hızlı internet hizmeti getirerek halkı soymayı BIRAKMASIDIR.

Ayrıca RedHack tutuklularının bırakılması, Facebook'ta yorumlardan dolayı muhaliflere karşı imamın yaverlerinin gestapo usulü soruşturulmalarının durdurulmasını da ivedilikle talep ediyoruz. Aksi halde saldırılarımız katlanarak sürecektir.

Korkmayın, bir avuç insan bu komprodorları bu hale getirdiyse, hepimiz ne yapabiliriz bir düşünün? ;)

İmam sandığınız kadar güçlü değil çünkü en büyük silah olan onur ve şeref bizde yani halkımızda."

Çerkesler sokağa çıktı

Çerkes Hakları İnisiyatifi (ÇHİ), Türkiye'de en kalabalık Çerkez nüfusunu barındıran kentlerden biri olan Kayseri'de 29 Nisan günü miting yaptı. Miting, ÇHİ'nin geçen yıl organize ettiği İstanbul ve Ankara mitinglerinden sonra üçüncü büyük eylemi oldu.

Mitingde ÇHİ temsilcilerinin yanı sıra Kabardey-Balkar İnsan Hakları Merkezi Başkanı Valeri Hatajukov da bir konuşma yaptı. Valeri Hatajukov şöyle konuştu: "TC kurulmadan önce Çerkeslerin eğitim gördüğü okullar vardı. Şimdi okullarımız yok. Dilimizi çocuklarımıza özgürce öğretmek istiyoruz. 24 saat Çerkezce eğitim yapan radyo ve televizyon istiyoruz. Bu isteklerimizden vazgeçmeyeceğiz. TC'nin tek dil anlayışını kabul etmiyoruz. Dillerin, kültürlerin yok sayıldığı asimilasyon politikalarından vazgeçilsin. Yaşasın dilimiz ve kültürümüz" dedi. Programda ayrıca Adıgeyli sanatçı Kuisoko Sima ve Türkiyeli Çerkes sanatçıların şarkıları da dinlendi. Diğer konuşmacılar da Çerkeslerin demokratik hak ve taleplerini gündeme taşıdılar. Özellikle yeni anayasa hazırlıkları sürecinde, anadilde radyo-televizyon, anadil eğitimi gibi demokratik hakların garanti altına alınması vb. taleplerini dile getirdiler.

Gerici Çerkes derneklerinin ve polislin mitingi karalamaya yönelik sistematik çabasına rağmen 500 Çerkes emekçinin bir araya gelmesi son derece anlamlıydı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Katlediliřlerinin 40. yilinda

devrim ve sosyalizm

kavgamızda yaşıyorlar!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

